

SAKSPAPIRER

VEST-FINNMARK REGIONRÅD

Hammerfest 5.-6. desember 2017

Smart Hotel Hammerfest

©Geir Larsen

- **Sak 13/17**
Godkjenning av innkalling og saksliste
- **Sak 14/17**
Høringsuttalelse – Forslag KLD om endringer i vannforskriften og naturmangfoldsloven
- **Sak 15/17**
Uttalelse – Rekruttering av helsesøstre i Nord-Norge
- **Sak 16/17**
Uttalelse – Styrking av Landmakten i Finnmark
- **Sak 17/17**
Deltakelse i utredningsprosjekt omkring «Ferskfiskordninga» i Norge, med tilhørende beslutning om delfinansiering
- **Sak 18/17**
Årsplan 2018, med tilhørende budsjett 2018
- **Sak 19/17**
Etterarbeid etter møter i Oslo, 22.-24. november 2017
- **Sak 20/17**
Møteplan 2018
- **Sak 21/17**
Orienteringer

Program - Regionrådsmøte Smart Hotel Hammerfest, 5.-6. desember 2017

Tirsdag 5. desember 2017

- 11:00 Lunsj
- 11.30 Buss til Melkøya
- 12.00 Besøk på Melkøya
- 14:45 **Oppstart**
Saksbehandling
- 16:30 **Avslutning**
- 19:30 Middag på «Du Verden»

Onsdag 6. desember 2017

- 08:30 **Oppstart**
Saksbehandling
- 09:45 Pause
- 10.00 Saksbehandling
- 11:30 Lunsj
- 12.15 Saksbehandling
- 14:00 **Avslutning**

Sak 13/17 Regionrådet

Saksbehandler: Bente O. Husby

Godkjenning av innkalling og saksliste

Forslag til vedtak

Innkalling og saksliste godkjennes

Bakgrunn

Regionrådet er innkalt pr e-post 16. november 2017. Sakspapirer med følgende saksliste ble sendt regionrådet pr. epost den 29. november 2017:

- *Sak 13/17 Godkjenning av innkalling og saksliste*
- *Sak 14/17 Høringsuttalelse – Forslag KLD om endringer i vannforskriften og naturmangfoldsloven*
- *Sak 15/17 Uttalelse – Rekruttering av helsesøstre i Nord-Norge*
- *Sak 16/17 Uttalelse – Styrking av Landmakten i Finnmark*
- *Sak 17/17 Deltakelse i utredningsprosjekt omkring «Ferskfiskordninga» i Norge, med tilhørende beslutning om delfinansiering*
- *Sak 18/17 Årsplan 2018, med tilhørende budsjett 2018*
- *Sak 19/17 Etterarbeid etter møter i Oslo, 22.-24. november 2017*
- *Sak 20/17 Møteplan 2018*
- *Sak 21/17 Orienteringer*

Høringsuttalelse – Forslag KLD om endringer i vannforskriften og naturmangfoldsloven

Forslag til vedtak

1. Høringsforslaget understreker at den nye organiseringen åpner for fortsatt samarbeid på lokalt nivå. Det gis derimot en friere rolle i videre organisering og hvordan vannområdet og kommunen skal involveres. Erfaringer med Finnmark fylkeskommune i rollen som vannregionmyndighet tilsier at den lokale arenaen er svært viktig i vannforvaltningsarbeidet. Forvaltningsplanene med miljømål og tiltak vil nå utformes på direktoratsnivå. Vest-Finnmark Regionråd mener at vannforvaltningsarbeidet blir mer fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergripende planer.
2. En del av begrunnelsen for endring i vannforskriften er at det i den neste planperioden kun skal foretas mindre endringer av eksisterende planer. Vest-Finnmark Regionråd erfarer at det fremdeles er en god del grunnarbeid som må gjøres. Et lavere ambisjonsnivå vil være negativt for det framtidige vannforvaltningsarbeidet og for våre vannressurser.
3. Vest-Finnmark Regionråd kan ikke se noen betydelig effektiviseringsgevinst av høringsforslaget. Det kan virke som den vesentlige endringen er å fjerne den politiske dimensjonen lokalt og regionalt.
4. Vest-Finnmark Regionråd mener det er uheldig at vannforvaltningsarbeidet ikke forankres i plan- og bygningsloven. Plan- og bygningsloven er et godt egnet, felles redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn for samfunnets samlede behov. Statlige etater eller kommuner har ikke lenger plikt eller rett til å delta. Dette vil svekke demokratiske prosesser.
5. Vest-Finnmark regionråd mener at høringsforslaget kommer på et svært uheldig tidspunkt. Oppfølging og oppdatering av gjeldende planer vil påvirkes negativt. Det må tas en tidlig avgjørelse og komme helt konkrete retningslinjer slik at verdifullt planarbeid og kompetanse ikke går tapt som følge av usikkerhet. Videre må det komme klare overgangsbestemmelser ved en eventuell ikrafttredelse av foreslåtte endringer.
6. Vest-Finnmark Regionråd mener at forskriftsendringen utfordrer Stortingets intensjon om at regionreformen skal styrke regionens samfunnsutviklerrolle. Det er uheldig at endringen i vannforvaltningsarbeidet foreslås før regjeringens ekspertutvalg har gjort sine vurderinger av nye oppgaver til regionene.

Bakgrunn

Vest-Finnmark Regionråd er anmodet om å gi en høringsuttalelse i forbindelse med Klima- og miljødepartementets (KLD) forslag om endringer i vannforskriften og naturmangfoldsloven. Høringsfristen er 15. januar 2018.

Finnmark fylkeskommune har ivaretatt rollen som vannregionmyndighet etter vannforskriften, og Vest-Finnmark regionråd har deltatt som medlem av vannregionutvalget. Nå er dette arbeidet lagt i bero inntil det er avklart hvilken rolle Finnmark fylkeskommune skal ha i fremtiden, som følge av at KLD har foreslått endringer i vannforskriften og naturmangfoldsloven.

Vest-Finnmark Regionråd ble orientert om dette i sak 12/17 på regionrådets møte i Alta 20. oktober 2017. Av denne orienteringen fremgikk det at mye er uavklart med tanke på hvilke nye krav som stilles til kommunenes rolle i dette arbeidet. Det er dermed usikkert hvordan kommunene må arbeide og hvor arbeidskrevende en ny organisering vil bli.

Finnmark fylkeskommune har utarbeidet et forslag til egen høringsuttalelse, og Vest-Finnmark Regionråd anbefales å tiltre denne uttalelsen på de punkter som er aktuelle for vår region.

For ytterligere detaljer henvises det til vedlegg 1 i saken.

Saksopplysninger

Se vedlegg 1.

Vedlegg

Vedlegg 1: Finnmark fylkeskommune – forslag til høringsuttalelse om endringer i vannforskriften og naturmangfoldloven. Behandles politisk i fylkeskommunen 12.-13. desember 2017

Saksgang
Fylkesutvalget 2015 - 2019
Fylkestinget 2015 - 2019

Møtedato
12.12.2017
13.12.2017

Saksnr.

Høringsforslag fra Klima- og miljødepartementet om endringer i vannforskriften og naturmangfoldloven

Sammendrag

Klima- og miljødepartementet har sendt ut høring forslag til endringer i naturmangfoldloven og vannforskriften. Det foreslås at vannforvaltningsplanene ikke lenger skal vedtas som regionale planer etter plan- og bygningsloven. En slik frakopling fra plan- og bygningsloven medfører at de fylkeskommunene som i dag er vannregionmyndighet, ikke lenger skal ha noen formell rolle i arbeidet. Det foreslås at utvalgte Fylkesmenn får ansvaret for det forberedende arbeidet etter vannforskriften, mens Miljødirektoratet i samråd med øvrige berørte direktorater utarbeider og sørger for høring av oppdaterte vannforvaltningsplaner, og oversender tilråding til Klima- og miljødepartementet.

Fylkesrådmannens innstilling

1. Høringsforslaget understreker at den nye organiseringen åpner for fortsatt samarbeid på lokalt nivå. Det gis derimot en friere rolle i videre organisering og hvordan vannområdet og kommunen skal involveres. Erfaringer fra rollen som vannregionmyndighet tilsier at den lokale arenaen er svært viktig i vannforvaltningsarbeidet. Forvaltningsplanene med miljømål og tiltak vil nå utformes på direktoratsnivå. Finnmark fylkeskommune mener at vannforvaltningsarbeidet blir mer fragmentert, mens målet er helhetlige sektorovergrepene planer.
2. En del av begrunnelsen for endring i vannforskriften er at det i den neste planperioden kun skal foretas mindre endringer av eksisterende planer. Finnmark fylkeskommune erfarer at det fremdeles er en god del grunnarbeid som må gjøres. Et lavere ambisjonsnivå vil være negativt for det framtidige vannforvaltningsarbeidet og for våre vannressurser.
3. Finnmark fylkeskommune kan ikke se noen betydelig effektiviseringsgevinst av høringsforslaget. Det kan virke som den vesentlige endringen er å fjerne den politiske dimensjonen lokalt og regionalt.

4. Finnmark fylkeskommune mener det er uheldig at vannforvaltningsarbeidet ikke forankres i plan- og bygningsloven. Plan- og bygningsloven er et godt egnet, felles redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn for samfunnets samlede behov. Statlige etater eller kommuner har ikke lenger plikt eller rett til å delta. Dette vil svekke demokratiske prosesser.
5. Finnmark fylkeskommune og ELY-senteret i Lappland har delt forvaltningsansvar for den Norsk-finske vannregionen. For å sikre medvirkning og lokal forankring skal Finland i større grad overføre ansvaret med vanddirektivet til et fylkeskommunalt- og kommunalt nivå, noe som vil være et stort løft for samarbeidet i vår internasjonale vannregion. Utfordringene med ulik organisering vil vedvare dersom arbeidet med vanddirektivet blir overført til statlig nivå.
6. Finnmark fylkeskommune mener at høringsforslaget kommer på et svært uheldig tidspunkt. Oppfølging og oppdatering av gjeldende planer vil påvirkes negativt. Som vannregionmyndighet for Finnmark og Norsk-finsk vannregion må det utarbeides et dobbelt sett med planer. Dette er ressurskrevende prosesser. Det må tas en tidlig avgjørelse og komme helt konkrete retningslinjer slik at verdifullt planarbeid og kompetanse ikke går tapt som følge av usikkerhet. Videre må det komme klare overgangsbestemmelser ved en eventuell ikrafttredelse av foreslåtte endringer.
7. Finnmark fylkeskommune mener at forskriftsendringen utfordrer Stortingets intensjon om at regionreformen skal styrke regionens samfunnsutviklerrolle. Det er uheldig at endringen i vannforvaltningsarbeidet foreslås før regjeringens ekspertutvalg har gjort sine vurderinger av nye oppgaver til regionene.

Vadsø 17.11.2017

Øystein Ruud
Fylkesrådmann

Tore Gundersen

Vedlegg

1. Høringsnotat: Forslag til endringer i naturmangfoldloven og vannforskriften

Bakgrunn

Klima- og miljødepartementet har sendt ut høring om forslag til endringer i naturmangfoldloven og vannforskriften. Høringsfristen er satt til 15. januar 2018. Lov- og forskriftsendringene er foreslått å tre i kraft 1.07.2018.

Det er foreslått at vannforvaltningsplanene ikke lenger skal vedtas som regionale planer etter plan- og bygningsloven. Det foreslås at Fylkesmannen får ansvaret for det forberedende arbeidet etter vannforskriften, mens Miljødirektoratet i samråd med øvrige berørte direktorater utarbeider og sørger for høring av oppdaterte vannforvaltningsplaner, og oversender tilråding til Klima- og miljødepartementet.

Saken fremmes til politisk behandling for innspill til ovennevnte forslag vedrørende høring om endringer i naturmangfoldloven og vannforskriften (vedlegg 1).

Beskrivelse

Finnmark fylkeskommune har siden 2010 hatt rollen som «vannregionmyndighet» i Finnmark og for Norsk-finsk vannregion, et ansvar som innebærer at fylkeskommunen skal koordinere og utarbeide regionale vannforvaltningsplaner etter vannforskriftens krav. Vannforvaltningsarbeidet følger seksårssykluser, der forrige planperiode var i 2010-2015. De første regionale vannforvaltningsplanene for Finnmark og Norsk-finsk vannregion ble vedtatt i fylkestinget 9. desember 2015, sak (58/15), og godkjent av Klima- og miljødepartementet i juni 2016. Arbeidet etter vannforskriften er nå inne i planperiode 2016-2021, der gjeldende planer skal følges opp og gjennomføres samtidig som ferdig rullerte og oppdaterte planer skal foreligge i 2021.

Departementenes begrunnelse av endringsforslaget

Departementenes forslag til endringer er først og fremst begrunnet i erfaringene fra arbeidet med gjeldende planer 2010-2015. Utarbeidelse av planer etter plan- og bygningsloven, med utvalgte fylkeskommuner som vannregionmyndigheter er oppfattet som en omfattende, omstendelig og ressurskrevende prosess. For neste planperiode skal det bare skje en revurdering og oppdatering av de vedtatte planene. Dette tilsier en mindre omfattende prosess enn for utarbeidelsen av de første planene.

Departementene viser til at det i retningslinjer for oppgavefordeling i Meld. St. 22 (2015-2016) *Nye folkevalgte regioner- rolle, struktur og oppgaver* slås fast at staten bør ha ansvaret for oppgaver som gjør krav på sentrale beslutninger, og som forutsetter et nasjonalt helhetsgrep for god oppgaveløsning. Departementene oppfatter at arbeidet etter vannforskriften er et eksempel på en slik oppgave. Departementene viser til at vannforvaltningsplanene utgjør Norges oppfølging av et EU-direktiv, og at oppnåelsen av vannmiljømålene kan få stor betydning for viktige nasjonale interesser. Departementene viser særskilt til at forsyningssikkerhet for elektrisk kraft er et nasjonalt ansvar. Det anses derfor som viktig at Norge vedtar og rapporterer velbegrunnede og realistiske mål som er vurdert også i et nasjonalt perspektiv.

Ettersom vannforvaltningsplanene og tiltaksprogrammene etter forslaget ikke lenger skal vedtas regionalt i fylkestingene, forventes det reduserte kostnader. Forslaget vil også bidra til at det i Klima- og miljødepartementets godkjenning av direktoratets tilråding til oppdaterte

vannforvaltningsplaner krever mindre omfattende vurderinger og endringer, ettersom direktoratene allerede har vurdert planene og tiltaksprogrammene i et nasjonalt perspektiv. I sum forventes forslaget å gi en betydelig reduksjon i økonomiske og administrative konsekvenser.

Endringsforslaget inneholder også enkelte justeringer for å bringe vannforskriften mer i samsvar med vanndirektivet.

Vurdering

Fylkesrådmannen konstaterer at forrige planperiode er fulgt opp av en rekke evalueringer og undersøkelser:

- Riksrevisjonen har undersøkt KLDs arbeid med å sikre godt vannmiljø og bærekraftig bruk av vannressursene
- Norsk institutt for by- og regionforskning (NIBR) har levert rapporten «Sammen om vannet? Erfaringer fra vannforvaltningen etter EUs vanndirektiv»
- Norsk institutt for naturforskning (NINA) har levert rapporten «Vannforvaltningsplaner i Norge - opp som en løve, ned som en skinnfell?»
- Norsk institutt for vannforskning (NIVA) har i samarbeid med NIBR og høyskolen i Oslo og Akershus utarbeidet rapporten «Helhetlig planlegging i vannregion Glomma. Erfaringer fra planperioden 2010-2016 og innspill til neste planperiode»

Rapportene slår fast at dagens organisering er en god løsning. Evalueringer peker på at den omfattende prosessen har vært nødvendig for å skape et «eierforhold» til arbeidet etter vannforskriften. Fylkesrådmannen anser det som underlig at resultatene fra disse undersøkelsene ikke er lagt til grunn for departementenes forslag til endringer i vannforskriften.

Norsk institutt for naturforskning (NINA) anbefaler i sin rapport blant annet en klarere og mer åpen politisk styring, mer forutsigbare kriterier for nasjonal godkjenning og at veiledere utvikles i god tid før prosessen gjennomføres. Vannregionmyndighetene har i felles brev etterspurt bedret dialog og samarbeid mellom vannregionmyndighetene og Klima- og miljødepartementet.

Riksrevisjonen mener organiseringen har gitt kommunale og regionale plan- og sektormyndigheter anledning til å samarbeide og ta viktige avgjørelser om vannmiljøet og hvordan vannressursene skal brukes.

NIVA anbefaler i sin rapport blant annet at de offentlige aktørene skal legge til rette for bedre og bredere medvirkning fra brukerinteresser og den generelle befolkningen. Samtidig som politisk nivå og administrativ ledelse i kommunene involveres.

Norsk institutt for by- og regionforskning (NIBR) finner i sin følgeforskning av vannforvaltningsarbeidet at «den regionale arenaen er i stand til å gjøre avveiningene på en god måte og med en regional følsomhet som ikke det nasjonale nivået har. Mange gir derfor uttrykk for at vannforvaltningen **styrker** det regionale og lokale demokratiet.»

Fylkesrådmannen er enig i ovennevnte uttalelser.

KLD skriver i sitt forventningsbrev til fylkeskommunene for 2018, datert 1.6.2017, at regjeringen er avhengig av at miljøpolitikken inngår i andre sektorers prioriteringer for å nå nasjonale mål, både på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå, og at ulike sektorers miljøpåvirkning ses i sammenheng. Videre skriver KLD at som ansvarlig for regional planlegging etter plan- og bygningsloven, og den viktigste utviklingsaktøren regionalt, har fylkeskommunene en sentral rolle i å veie ulike interesser mot hverandre innenfor rammen av den nasjonale arealpolitikken, hvor sikring av friluftsområder, helhetlig vannforvaltning og ivaretagelse av vassdrags- og kystnatur er viktige elementer.

Fylkesrådmannen mener KLDs beskrivelse av samfunnsutvikling er i tråd med måten fylkeskommunene utfører sitt oppdrag.

Endret organisering – Fra lokal forankring til statlig styring

Fylkesrådmannen mener at kommunene har en nøkkelrolle i vannforvaltningen og i arbeidet etter vannforskriften, siden kommunene er nærmest både vannet og innbyggerne. Det har både politisk betydning og er i allmennhetens interesse at kommunenes engasjement og kunnskap om vann benyttes i vannforvaltningen. Kommunene har egne brukerinteresser knyttet til vann, og vannforskriften er et sentralt verktøy for kommunene i å nå egne brukermål for vannet. Kommunene er dessuten en sentral sektormyndighet med virkemidler innen viktige påvirkningsområder som avløp, landbruk og arealbruk. Kommunene er også vant til å forholde seg til regionale planprosesser og planer, og har fylkeskommunen som en naturlig medspiller og veileder i planarbeidet.

Dagens organisering av vannforvaltningen sikrer en «bottom-up» forvaltning av arbeidet som Norge har fått internasjonal anerkjennelse for. Flere land legger nå om til denne organiseringen.

Forslaget til endringer i vannforskriften innebærer mer statlig styring av vannforvaltningen. Det foreslås at vannforvaltningsplanene med miljømål og tiltak skal utformes på direktoratsnivå, uten politisk medvirkning. Departementene kan instruere direktoratene, som igjen kan instruere Fylkesmennene når det skal gjøres prioriteringer og avveininger mellom lokale/regionale og nasjonale interesser. Vannressursene er vår felles ressurs og kan ikke defineres som et sektoransvar. Målet må være godt vann til det beste for hele samfunnet.

Konsekvenser ved å fjerne hjemmelen i plan- og bygningsloven

De vedtatte vannforvaltningsplanene er utarbeidet som regionale planer etter plan- og bygningsloven. Fylkesrådmannen mener at forslaget om å koble vannforvaltningsarbeidet fra plan- og bygningsloven er uheldig. Plan- og bygningsloven er et felles redskap som balanserer økonomiske, sosiale og miljømessige hensyn. Det sikrer gode og helhetlige avveininger og prioriteringer om samfunnets samlede behov. Planprosessene er demokratiske, og sikrer at alle berørte parter deltar aktivt både i planfase og planoppfølging.

Ved å koble vannforskriften fra plan- og bygningsloven faller hjemmelen om deltakelse bort. Selv om det legges opp til å videreføre dette prinsippet i vannforskriften er det uklart hvilken juridisk virkning en plan hjemlet i naturmangfoldloven vil ha. Dette kan medføre risiko for at både kommuner og sektormyndigheter i større grad vil distansere seg fra aktiv deltakelse. Mindre

delaktighet og eierskap til vannforvaltningsplanene kan føre til dårligere oppnåelse av vannforskriftens mål.

Fylkesmannen som «regional vannkoordinator»

Fylkesmannen i Finnmark har erfaring som vannregionmyndighet i pilotperioden 2007-2010. Fylkesrådmannen støtter departementenes syn om at Fylkesmannen har god faglig og praktisk kompetanse og kjennskap til arbeidet etter vannforskriften, og på bakgrunn av det har gode forutsetninger for å lede det forberedende arbeidet. De foreslåtte endringene gir derimot større frihet til videre organisering og videreføring av en regional samordningsarena (vannregionutvalg). Fylkesmannen har heller ikke noen definert rolle som samfunnsutvikler. Det kan medføre risiko for at kommuner og sektormyndigheter ikke blir tilstrekkelig involvert i arbeidet.

I planperioden 2010-2015 har fylkeskommunen hatt hovedansvaret for plan- og prosess, mens fylkesmannen har vært miljøfaglig myndighet med hovedansvar for å vurdere miljøtilstand og påvirkningsfaktorer i vannforekomstene og det overordnede ansvaret for den løpende oppdateringen av kunnskapsgrunnlaget.

Forslagets konsekvens for organisering i grensekryssende vassdrag

Finnmark fylkeskommune og ELY-senteret i Lappland har delt forvaltningsansvar for den Norsk-finske vannregionen. For å sikre medvirkning og lokal forankring skal Finland i større grad overføre ansvaret med vanddirektivet til et fylkeskommunalt- og kommunalt nivå, noe som vil være et stort løft for samarbeidet i vår internasjonale vannregion. Samarbeid- og kunnskapsmessig har Fylkesmannen i Finnmark et godt etablert nettverk om miljøforvaltning i våre grensekryssende områder. Fagmessig vil ikke arbeidet påvirkes negativt, men utfordringene med ulik organisering vil vedvare dersom arbeidet med vanddirektivet blir overført til statlig nivå.

Regionreformen av 2017

Stortinget ønsker å styrke fylkeskommunens rolle som samfunnsutvikler. Derimot er departementenes forslag om fjerning av oppgaver fra fylkeskommunen en åpenbar svekkelse av regional folkevalgt styring. Vannmiljø står helt sentralt i lokal og regional samfunnsutvikling. Fylkesrådmannen mener det er uheldig at forslaget til endringer i vannforskriften foreslås før regjeringens ekspertutvalg gjør sine vurderinger av nye oppgaver til regionene.

Forslaget trer i kraft 1.juli 2018

Departementene mener at det er mulig å gjennomføre endringene i organiseringen før arbeidet med revurderingen og oppdateringen av gjeldende planer og tiltaksprogram tar til for fullt. Fylkesrådmannen mener at en så rask avgjørelse vil være utfordrende for fylkeskommunene som avgir oppgaver, og for Fylkesmennene og Miljødirektoratet som skal overta oppgaver.

For Finnmark og Norsk-finsk vannregion er det utfordrende å gjennomføre endringene i organiseringen før arbeidet tar til for fullt. Det gjenstår grunnarbeid som må starte opp før den foreslåtte ikrafttreddelsen. Fylkesrådmannen mener det er bekymringsfullt at departementene mener at det i neste planperiode bare skal gjøres mindre endringer av gjeldende planer. Samtidig skaper høringsforslaget usikkerhet i hvordan det framtidige arbeidet skal gjennomføres.

For å sikre en god rullering av gjeldende planer er man avhengig av tydelige retningslinjer slik at

medvirkning og høringsfrister blir overholdt. Som vannregionmyndighet for Finnmark og Norsk-finsk vannregion må det samtidig utarbeides et dobbelt sett med planer. Dette er ressurskrevende prosesser. Det er derfor avgjørende med en rask beslutning og tydelige retningslinjer for hvordan arbeidet skal fortsette. Uten tydelige retningslinjer kan det forventes at nødvendig forarbeid uteblir som følge av usikkerhet. En effekt som til syvende og sist vil påvirke våre felles vannressurser.

Den foreslåtte frakoplingen fra plan- og bygningsloven innebærer at vannforvaltningsplanene går fra å være en regional til en statlig plan. En endring midt i planperioden fører til usikkerhet om hvilken juridisk status gjeldende planer vil ha. Dersom vannforskriften skal endres, må den inneholde en overgangsbestemmelse som blant annet klargjør hvilken virkning gjeldende vannforvaltningsplaner vil ha ved eventuell ikrafttredelse av ny forskrift 1. juli 2018. Samtidig må det klargjøres for hvordan dette skal overdras fra fylkeskommune til Fylkesmann.

Høringsuttalelse – Rekruttering av helsesøstre i Nord-Norge

Forslag til vedtak

Vest-Finnmark Regionråd er kjent med at Regjeringen over flere år har hatt en satsning på styrkning av helsesøsterstillinger gjennom rammeoverføringer i statsbudsjettet. Flere kommuner har som følge av dette opprettet nye stillinger i helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Kartlegging utført av Utdanningsutvalget i Landsgruppen av helsesøstre (LaH) i Norsk sykepleierforbund (NSF), viser at helsesøsterutdanningen er svært populær. Studiet har høye karakterkrav, og kun et fåtall av søkerne får plass. Det ser ut til at utdanningskapasiteten har gått noe ned siden 2011, på tross av en nasjonal satsning på helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Gjennomsnittsalderen for helsesøstre er høy, og mange vil de nærmeste årene gå av med pensjon. UiT NAU har ingen kvoter for søkere fra regionen, og hadde ved siste opptak 198 søkere til 25 plasser til desentralisert studie over 3 år.

På landsbasis utdannes det for få helsesøstre til å kunne dekke opp for et økende behov. Regionrådet er bekymret for at kommunene i Finnmark nå har store rekrutteringsutfordringer, og at de ikke lykkes med å bemanne i stillinger med krav om helsesøsterkompetanse. Sykepleiere som er midlertidig ansatt i helsesøsterstillinger, med krav om å gjennomføre videreutdanningen, kommer ikke inn på studiet. Rapportene fra kommunene underbygges av statistikken fra SSB som viser et økende antall sykepleiere ansatt i helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

For å sikre helsesøsterkompetanse i Nord Norge, må antall studieplasser økes.

Regionrådet vil øve innflytelse mot UiT Norges Arktiske universitet for å etablere desentraliserte studieplasser i hhv campus Harstad og Alta, der studieplassene er forbeholdt søkere med bostedsadresse i regionene som omfatter Nordland, Troms og Finnmark.

Bakgrunn

Vest-Finnmark Regionråd har mottatt en henvendelse fra Landsgruppen for helsesøstre NSF angående rekruttering av helsesøstre i Nord-Norge.

De ønsker at regionrådene i Nord-Norge skal bidra i påvirkningsarbeidet opp mot Universitetet i Tromsø, slik at det blir etablert desentraliserte studier ved Campus Alta og Campus Harstad. Dette som følge av at antall studieplasser er kraftig redusert fra 2011 og frem til i dag, som følge av omlegging av studieforløpet.

Studieplassene bør være forbeholdt søkere med bostedsadresse i Finnmark, Troms og Nordland, slik at man sikrer nok utdannede helsesøstre i landsdelen.

For ytterligere detaljer henvises det til vedlegg 1 i saken.

Saksopplysninger

Se vedlegg 1.

Vedlegg

Vedlegg 1: Henvendelse fra Landsgruppen for helsesøstre NSF angående rekruttering av helsesøstre i Nord-Norge.

LANDSGRUPPEN AV
HELSEØSTRE NSF

Nordland, Troms og Finnmark 14.11.17

Til ordførere og rådmenn

Rekruttering av helsesøstre i Nord Norge.

Regjeringen har over flere år lagt føringer for styrkning av ressurser til helsestasjons og skolehelsetjenesten i samtlige kommuner i Norge gjennom rammeoverføringer. Tildelingsnøkkelen er basert på antall barn og unge i alderen 0-20 år i den enkelte kommune. Flere kommuner har som følge av dette opprettet nye stillinger i helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Utdanningsutvalget i Landsgruppen av helsesøstre LaH i Norsk sykepleierforbund, har kartlagt behovet for helsesøsterstillinger og helsesøsterutdanning. Denne kartleggingen viser at 9 utdanningsinstitusjoner skal kunne uteksaminere 330 helsesøstre pr år. Det reelle tallet viser seg imidlertid å være ca 200 helsesøstre pr. år. Det handler om at flere studiesteder ikke uteksaminerer helsesøstre hvert år.

Helsesøsterutdanningen i Tromsø tok høsten 2017 opp 25 studenter på et treårig masterforløp.

Det er ikke kvoter på opptaket til helsesøsterstudiet. Rangering av opptaket er regulert av Forskrift om opptak til studie ved UiT § 13. Søkere med fullført bachelorgrad rangeres etter gjennomsnittskarakter for emnene som utgjør fordypningen på minimum 80 studiepoeng i bachelorgraden. Ved utregning av gjennomsnittskarakter vektet de oppnådde karakterer i emnene etter antall studiepoeng. Det var 198 søkere til studiet og bare 25 plasser, dermed ble det loddtrekning på alle kandidater fra kriterium B-E.

Det er ikke vedtatt ytterligere rangeringsregler utover det som står i forskriften, dermed vil ikke arbeidserfaring, videreutdanning, arbeidsforhold tatt i bedtraking i rangeringen, bare gjennomsnittskarakter på sykepleierutdanningen.

Dette bekreftes av Janne Marlen Andersen ved UiT Orakel i mail pr 12.05.17

Dette innebærer at søker må ha karakteren A fra sykepleierutdanningen, og inntak til studiet ut over dette velges ut i fra loddtrekning.

Vi erfarer at mange kommuner i Nordland, Troms og Finnmark, nå har store utfordringer med å sikre seg helsesøsterkompetanse. Ved utlysninger er det få eller ingen søkere. Tidligere kunne man til en viss grad bemanne vakanser for helsesøstre med sykepleiere i konstituerte stillinger. Selv dette er nå utfordrende da det er stor sykepleiermangel.

Universitetet i Tromsø inviterte lokalgrupeledere fra de tre nordligste fylker og ansatte studieretning helsesøsterfag ved Institutt for helse og omsorgsfag ved UiT til et samarbeidsmøte 28. september 2017. Hensikten med møtet var å informere om UiT's planer og ha en diskusjon om fremtidig utdanning av helsesøstre i Nord- Norge.

Helsesøsterutdanningen i Tromsø ble i 2011 endret fra en videreutdanning til en helsefaglig mastergradsutdanning med studieretning helsesøsterfag. Dette innebar både en økning i antall studiepoeng og endring i måten studiet er organisert på. UiT har uteksaminert fire kull med helsesøstre etter omlegging av en videreutdanning til en mastergradsutdanning.

Omleggingen innebærer at antall studieplasser har gått ned fra 60 til 25 plasser. Masterstudiet er 3 årig, mot tidligere 2 årig løp på deltid. Det medfører at utdanningskapasiteten er redusert fra 2011 til i dag.

En fremtidig løsning for å kunne øke utdanningskapasiteten i nord Norge, vil kunne være å etablere desentraliserte studieplasser i hhv campus Harstad og Alta, der studieplassene er forbeholdt søkere med bostedsadresse i regionene som omfatter Nordland, Troms og Finnmark. Avdelingen for studieretningen helsesøsterfag, ga i møtet tilbakemelding på at en slik løsning vil kunne være mulig fra studieåret 2019.

Dette kan gjøres etter samme modell som Universitetet i Stavanger og Setesdal Regionråd som har inngått en samarbeidsmodell:

Søklarar i kommunane i Lindesnes-, Lister og Setesdalsregionen har prioritet ut frå at studiet kjem i gong med finansiering frå desse regionsamarbeida, men andre kan og søke utanom desse regionane. Minst ein studieplass er reservert søklarar frå kvar av dei 15 kommunane i desse regionane.

Vi ønsker med dette at Regionrådene vurderer sine muligheter for å kunne påvirke til å øke studiekapasiteten for helsesøsterutdanning i nord Norge.

Fylkesledere

May-Elin Holand
LaH Nordland

Siv Normann Henriksen
LaH Troms

Tone Dervo
LaH Finnmark

Kopi til fylkesleger i
Nordland, Troms og Finnmark.

Uttalelse – Styrking av Landmakten i Finnmark

Forslag til vedtak

Regjeringens anbefaling om videreutviklingen av Hæren og Heimevernet, baserer seg på beslutningene og rammene fra Stortingets behandling av Innst.62 S (2016-2017) til Prop. 151 S (2015-2016), «Kampkraft og bærekraft».

Forsvarsevnen utgjøres av de samlede kapasitetene der samhandlingen mellom Forsvarsgrenene og allierte er avgjørende. En relevant og moderne landmakt er, og forblir, en helt sentral komponent i Norges forsvarsevne.

Vest-Finnmark Regionråd registrerer at den vedvarende diskusjonen i Norge er hvordan vi kan innrette oss for å kunne stille landstyrker tilstrekkelig raskt på rett sted og med den rette slagkraften. Problemstillingen forsterkes av at Norge er et langstrakt land med sårbare forsyningslinjer som gjør det krevende å forflytte styrker i en trusselsituasjon.

Vest-Finnmark Regionråd er tilfreds med at regjeringen, gjennom Prop. 2 S (2017-2018), viser vilje til å videreutvikle et forsvar som sikrer Norges interesser, vår suverenitet og handlingsfrihet, og som gjør oss i stand til å oppfylle våre forpliktelser i NATO og i våre nærområder.

I Finnmark fylke gir dette utslag i etablering av;

- Felles ledelseelement (Finnmark landforsvar FLF) etableres på Garnisonen i Porsanger.
- Kavaleribataljon med 400 personer, inkludert fast ansatte og vernepliktige soldater. I HV-17 i Finnmark styrkes, og utvikles med støtte fra andre HV-avdelinger.
- Grensevakten, lokalisert Sør-Varanger, styrkes som planlagt med 150 soldater og befal.

Disse tiltakene kommer i tillegg til allerede økt patruljering i nordområdene fra luftforsvaret og marinen. Vest-Finnmark Regionråd er glade for regjeringens vilje og evne til å omstille forsvaret for å møte nye sikkerhetspolitiske utfordringer. Dette er særlig viktig for Finnmark.

Vest-Finnmark Regionråd vil derfor gi sin tilslutning til regjeringens styrking og modernisering av forsvaret.

Bakgrunn

Finnmark fylkeskommune har i fylkestinget 26. oktober 2017 vedtatt en enstemmig uttalelse angående stortingets behandling av Landmaktproposisjonen.

Etter forslag fra Porsanger kommune anbefales det at Vest-Finnmark Regionråd slutter seg til denne uttalelsen gjennom å vedta en egen uttalelse i sakens anledning.

For ytterligere detaljer henvises det til vedlegg 1 og 2 i saken.

Saksopplysninger

Se vedlegg 1 og 2.

Vedlegg

Vedlegg 1: FFK - Stortingsbehandlingen av Landmaktproposisjonen

Vedlegg 2: FFK - Styrking av Landmakten i Finnmark

Adresseinformasjon fylles inn ved ekspedering. Se mottakerliste nedenfor.

Storingsbehandlingen av Landmaktproposisjon

Fylkestinget i Finnmark vedtok enstemmig i møte 26.oktober 2017 følgende uttalelse:

«Regjeringens anbefaling, om videreutviklingen av Hæren og Heimevernet, baserer seg på beslutningene og rammene fra Stortingets behandling av Innst. 62 S (2016-2017) til Prop. 151 S (2015-2016), «Kampkraft og bærekraft».

Forsvarsevnen utgjøres av de samlede kapasitetene der samhandlingen mellom forsvarsgrenene og allierte er avgjørende. En relevant og moderne landmakt er, og forblir, en helt sentral komponent i Norges forsvarsevne.

Finnmark Fylkesting registrerer at den vedvarende diskusjonen i Norge er hvordan vi kan innrette oss for å kunne stille landstyrker tilstrekkelig raskt på rett sted og med den rette slagkraften. Problemstillingen forsterkes av at Norge er et langstrakt land med sårbare forsyningslinjer som gjør det krevende å forflytte styrker i en trusselsituasjon. Finnmarkfylkesting er tilfreds med at regjeringen, gjennom Prop. 2 S (2017–2018), viser vilje til å videreutvikle et forsvar som sikrer Norges interesser, vår suverenitet og handlingsfrihet, og som gjør oss i stand til å oppfylle våre forpliktelser i NATO og i våre nærområder. I Finnmark fylke gir dette utslag i etablering av

- ✓ Felles ledelseelement (Finnmark landforsvar FLF) etableres på Garnisonen i Porsanger
- ✓ Kavaleribataljon med 400 personer inkludert fast ansatte og vernepliktige soldater.
- ✓ HV-17 i Finnmark styrkes, og utvikles med støtte fra andre HV avdelinger
- ✓ Grensevakten, lokalisert Sør-Varanger, styrkes som planlagt med 150 soldater og befal

Disse tiltakene kommer i tillegg til allerede økt patruljering i nordområdene fra luftforsvaret og marinen. Finnmark fylkesting er glade for regjeringens vilje og evne til å omstille forsvaret for å møte nye sikkerhetspolitiske utfordringer. Dette er særlig viktig for Finnmark. Finnmark fylkesting vil derfor gi sin tilslutning til regjeringens styrking og modernisering av forsvaret»

Med hilsen

Ragnhild Vassvik
fylkesordfører

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Likelydende brev sendt til:
Forsvarsminister
Utenriks- og forsvarskomiteen

Melding

Til: Fylkestinget

Fra: Fylkesrådmannen

Styrking av Landmakten i Finnmark

Grunnlaget for meldingen er Regjeringens forslag i Landmaktproposisjon til Stortinget, om videreutviklingen av Hæren og Heimevernet som ble fremlagt 13.oktober 2017. Proposisjonen legger premissene for ambisjoner og investeringer frem mot 2034. Meldingen rettes mot Landmaktproposisjonens konkrete tiltak i Finnmark og en status på fylkeskommunes arbeid med den fremtidige landmakten.

Landmaktproposisjons foreslåtte tiltak i Finnmark

Regjeringen vil styrke den landmilitære tilstedeværelsen i Finnmark for å bedre forsvarsets evne til avskrekking og kollektivt forsvar, samt evnen til å avverge og forebygge militær aggresjon. Den sikkerhetspolitiske utviklingen, med potensielt svært korte varslingstider, krever økt tilstedeværelse av landmilitære styrker i Finnmark.

- Det betyr for Finnmark at Hæren er tilbake på Garnisonen i Porsanger med nye 400 fast ansatte og soldater. Grensevakten styrkes med 150 soldater og befal. Heimevernet blir større med økte operativ kapasiteter og skal ha felles ledelse med Hæren.

Felles ledelseelement (Finnmark landforsvar FLF) etableres på Garnisonen i Porsanger
Hærens og Heimevernets avdelinger i Finnmark samles under én felles ledelse, Finnmark Landforsvar (FLF), med ansvar for å ivareta helhetlig planlegging og ledelse av landoperasjoner i Finnmark. Ledelsen lokaliseres ved, og utøver daglig ledelse fra Garnisonen i Porsanger.

Kavaleribataljon med 400 fast ansatte og soldater på Garnisonen i Porsanger innen 2020

Regjeringen anbefaler å opprette en fullt oppsatt kavaleribataljon ved Garnisonen i Porsanger, basert på vernepliktig personell med evne til oppklaring, overvåking og strid og samarbeid med allierte

- Deler av et forsterket kampluftvern batteri fra Setermoen samlokaliseres med kavaleribataljonen på Porsangmoen. Dette er avgjørende for kavaleribataljonens egenbeskyttelse mot lufttrusler, men også for å bidra til å hindre en motstander muligheten til å sette inn bakkestyrker fra luften mot viktige områder og infrastruktur i Finnmark.
- En rotasjonsordning, med utgangspunkt i Hærens øvrige avdelinger, vil gjøre det mulig å etablere en midlertidig løsning for tilstedeværelse av styrker på Porsangmoen innen utgangen av 2020. De permanente løsningene kan ikke forventes ferdig etablert før i 2025

HV-17 i Finnmark styrkes, og utvikles med støtte fra andre HV avdelinger

Distriktstaben i HV-17 integreres i ledelseelementet ved Finnmark landforsvar. Det prioriteres å øke HV-17s kapasitet, øvingsnivå og evne til å samarbeide med Hæren og allierte.

- Innsatsstyrken til HV-17 gis oppklarings- og ildlederoppdrag. I tillegg tilføres styrken bærbart luftvern for økt egenbeskyttelse og kampkraft.
- Områdestrukturen i Finnmark gis mer trening og økt kapasitet til å sperre fremrykkingsveier ved hjelp av hindringer og ødeleggelser. Potensialet og mobiliteten til HV-17 foreslås økt gjennom tilførsel av lette terrengkjøretøy. Økt kapasitet i kombinasjon med høye reaksjonsevne vil gi økt operativ evne i Finnmark i en tidlig fase av en konflikt.
- For å sikre tilstrekkelig tilgang på HV-styrker i Finnmark, vil det innføres en ordning med øremerkede HV-områder og innsatsstyrker i andre deler av landet som er trent og utrustet for å forsterke operasjoner i Finnmark. Disse avdelingene skal trene jevnlig i innsatsområdet og ha materiell lagret der.
- Økt tilstedeværelse i Finnmark vil kunne øke motivasjonen for å gjennomføre førstegangstjeneste blant ungdom i fylket. Landmaktproposisjonen understreke betydningen av å velge positive virkemidler for å rekruttere til Heimevernets behov i nord

Grensevakten styrkes som planlagt med 150 befal og soldater i et nytt Jegerkompani

Grensevakten underlegges FLF og viderefører sine oppdrag som i dag

Den styrkes også med et jegerkompani i tråd med beslutningen i langtidsplanen for forsvaret fra 2016. Denne oppbyggingen er allerede i gang. Grensevakten utvikles med evne til overvåking, mållokalisering og panserbekjempelse.

Status Finnmark fylkeskommunes arbeid rettet mot den fremtidige Landmakten

Finnmark fylkeskommune har i perioder siden 2004 jobbet med å få tilbake permanente Hærstyrker til Garnisonen i Porsanger, og utnytte synergieffekten med Banak flystasjon, alliert trening og Hallkavarre skytefelt. Målet har også vært å styrke Heimevernet og Garnisonen i Sør-Varanger. Forsvarsarbeidet har hatt økt fokus i fylkestinget i 2015-17.

Fylkeskommunen har samarbeid tett med politisk ledelse i Porsanger kommune. Det er også benyttet eksterne kostnadsfrie eksperter for å sikre kvaliteten i innspillene.

Regjeringens forslag er tydelig på Finnmarks sikkerhetspolitiske og nasjonale betydning.

Innspillene fra Finnmark fylkeskommune og Porsanger kommune er tilfredstillende ivaretatt.

Vadsø 16.oktober 2017

Øystein Ruud
fylkesrådmann

Utredning – ferskfiskordningen i Norge

Forslag til vedtak

Legges frem uten forslag til vedtak.

Bakgrunn

Vest-Finnmark Regionråd har, i likhet med Øst-Finnmark Regionråd, mottatt en henvendelse fra Båtsfjord Handelsstands Fiskerigruppe angående muligheten for en delfinansiering på kr 100.000,- til en utredning omkring virkningene av ferskfiskordningen.

Tiltaket er meget fornuftig med tanke på og skaffe til veie et godt drøftingsgrunnlag (også for det politiske påvirkningsarbeidet), for vurderinger omkring videreføring og innretning på ferskfiskordninga. Det er heller ikke tvil om at denne ordningen har ført til økte landinger langs kysten i Finnmark i høsthalvåret.

Vest-Finnmark regionråd har, så vidt daglig leder har klart å bringe på det rene, ikke bidratt med denne typen finansiering tidligere. Der regionrådet har gått inn med finansiering, er det ofte på initiativ fra regionrådet selv. Slik søknaden fremstår er det ikke tiltenkt at regionrådet skal ha en rolle utover å være en finansieringspart. Dette må regionrådet eventuelt, om ønskelig, sette som en forutsetning for å gå inn med delfinansiering.

Daglig leder har behov for å få anvist en retning av regionrådet i forhold til denne typen henvendelser angående finansiering av eksterne tiltak. Saken legges derfor frem uten forslag til vedtak.

For ytterligere detaljer henvises det til vedlegg 1 i saken.

Saksopplysninger

Se vedlegg 1.

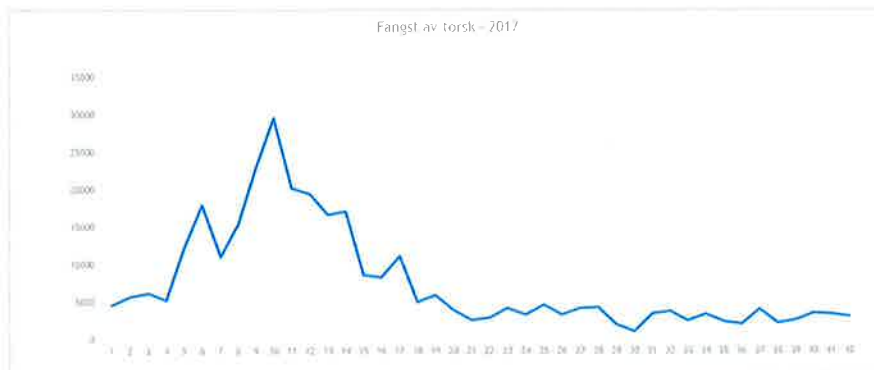
Vedlegg

Vedlegg 1: Ferskfiskordninga – brev til finansierer

Ferskfiskordninga i Norge - Hva har den å si for verdiskapninga på kysten og for AS Norge?

Den norske regjering utsteder hvert år en forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°.

Denne regulerer også ferskfiskordninga slik at fangstperioden på torsk strekkes. Konsekvensen av ferskfiskordninga er bl.a at det blir tatt mer fisk i 2. halvår og mye av denne blir levert til produksjonsbedrifter langs kysten.

Figuren viser tonn/uke pr. uke 42 i 2017.

Denne problemstillinga gjelder mange langs kysten og konsekvensene er ikke godt belyst, hverken for eller imot ordninga.

Vi ønsker at vi i fellesskap skal se på bakgrunnen for ferskfiskordninga og hvilke konsekvenser det har for oss langs kysten. Vi ønsker å se på bl.a følgende punkter i en undersøkelse:

- ▶ Vi skal beskrive og dokumentere effektene av dagens ordning.
- ▶ Vi skal se på og beskrive muligheter som ordninga gir.
- ▶ Vi skal vise hva «AS Norge» tjener på ordninga, både direkte og indirekte.
- ▶ Vi skal kartlegge barrierer
- ▶ Vi skal beskrive og foreslå tiltak.
- ▶ Vi skal presentere resultatene for politikere, byråkrater, bedriftseiere og befolkninga.

Vi ønsker å gå så bredt ut som mulig, og vi spør derfor kommuner, fiskeindustribedrifter, fiskere og andre om de vil være med på et spleiselag for å få dette til.

Prosjektstart umiddelbart etter bekreftelse på fullfinansiering. Rapport leveres juni 2018 med plan for presentasjon og markedsføring.

Se vedlagte liste over mulige interessenter/finansiører (side 2).

Vi har engasjert BDO-råd i Båtsfjord/Tromsø til å gjennomføre dette arbeidet og budsjettprisen er kr. 500 000,-.

Finansiør	Mål NOK	Ansv	
Øst-Finnmark Regionråd	100 000	MA	Venter svar
Vest-Finnmark Regionråd	100 000	ØN	Venter svar
Fiskerigruppa i Båtsfjord	100 000	FK	OK
Norfra AS	30 000	ØN	OK
Polar/Nergård	30 000	ØN	OK
Finnmark Fisk	30 000	FK	OK
Gunnar Klo	30 000	FK	Venter svar
Primex Myre	30 000	ØN	Venter svar
Storbukt Fiskeindustri AS	30 000	FK	
Terje Andersen	15 000	ØN	OK
Odd Arne Harjo	15 000	FK	OK
Bjørnar Jonassen	15 000	ØN	OK
Holmen Fisk	15 000	ØN	OK
Ballstadøy	15 000	FK	Venter svar
Olagutt	15 000	FK	OK
Jim Olsen	15 000	ØN	OK

November 2017.

Båtsfjord Handelsstands Fiskerigruppe

Frank Kristiansen

Leder

Sign.

Årsplan 2018, med tilhørende budsjett 2018

Forslag til vedtak

1. *Årsplan for Vest-Finnmark regionråd 2018 vedtas*
2. *Budsjettet med finansieringsplan for 2018 vedtas.*
3. *Daglig leder gis fullmakt til å gjøre budsjettreguleringer, samt endring av konto- og artsplan.*

Bakgrunn

Regionrådet er ikke en egen juridisk enhet, med eget organisasjonsnummer. Organisasjonen er prosjektorganisert, med en fast ansatt. Ekstra kapasitet og kompetanse kjøpes inn etter behov, innenfor budsjetttrammene. Budsjett og regnskap for 2018, vil bli ført under interkommunalt samarbeid i Hammerfest kommunes regnskap.

Vest-Finnmark regionrådet hadde Årsplan 2018 til en første drøfting i sak 10/17 i møte den 20. oktober 2017 i Alta. Daglig leder sammenfattet deretter innspill gitt i møte til et utkast til Årsplan 2018, som ble sendt ut på høring hos ordførere og rådmenn i medlemskommunene den 1. november 2017. Frist for å komme med tilbakemeldinger og endringsforslag til daglig leder ble satt til 19. november 2017. Ingen innspill til endringer er mottatt.

For noen av prosjektene som er beskrevet i handlingsdelen er det lagt opp til en finansiering på siden av driftsbudsjettet. Tiltakene er nærmere beskrevet i årsplan 2018, som er vedlagt dette saksfremlegget.

For 2018 foreslås følgende overordnet budsjett for drift av Vest-Finnmark Regionråd, og gjennomføring av årsplanen:

Tiltak	Budsjettert total kostnad	Bruk av fond
Drift 2018 (samme som i 2017)	1.282.000	
Forum - konferanse	200.000	90.000
1-2 stk. dagskonferanser	120.000	120.000
Videregående skoletilbud i Vest-Finnmark	120.000	
Utvikling fisketurisme i regionen	200.000	
Sum totalt	1.922.000	210.000

I tillegg er det i Årsplan 2018 beskrevet en rekke prosjekter og tiltak som inngår som en del av daglig drift. Dette er alt fra forankring av regionrådets arbeid i medlemskommunene og utarbeidelse av felles høringsuttalelser, til etablering av møtearenaer og nærmere samarbeid opp mot regionale aktører.

Saksopplysninger

Driftsåret 2017 har vært spesielt med tanke på at Vest-Finnmark Regionråd har vært uten daglig ledelse i perioden mai-september. Det ble i tillegg gjort et strategisk valg om at avtroppende daglig leder ikke skulle påbegynne tiltak som ikke ville bli fulgt opp i den overgangsperioden som stillingen stod vakant.

Dette har medført at en rekke av tiltakene i Årsplan 2017 er videreført i Årsplan 2018. Dette gjelder blant annet de to store utviklingsprosjektene på videregående skoletilbud i Vest-Finnmark og utvikling av fisketurisme i Vest-Finnmark.

Det legges opp til samme driftsbudsjett som i 2017:

Art	Beskrivelse/navn	Budsjett 2017	Rev.bud. 2016	Regnsk. nov 16	Regnsk. 2015
10100	FASTLØNN	kr 750 000	kr 720 000	kr 660 872	kr 689 023
10500	ANNEN LØNN OG TREKKPLIKTIGE GODTGJØRELSE	kr 20 000	kr -	kr -	kr 50 400
10900	PENSJONSINNSKUDD KLP	kr 130 000	kr 140 000	kr 110 086	kr 79 225
11000	KONTORMATERIELL	kr 5 000	kr 5 000	kr 3 504	kr 950
11010	ABONNEMENTER PÅ AVISER OG FAGTIDSSKRIFT	kr 5 000	kr -	kr -	kr 3 189
11170	BEVERTNING MØTER/UTVALG/KURS/OPPLÆRING	kr 45 000	kr 120 000	kr 101 355	kr 37 806
11200	SAMLEPOST ANNET FORBRUKSMATERIELL	kr 5 000	kr 2 000	kr 2 000	kr 5 435
11245	OPPHOLDSUTGIFTER	kr 50 000	kr 90 000	kr 67 635	kr 48 215
11270	UTGIFTSDEKNING	kr 40 000	kr 20 000	kr 14 678	kr 1 256
11330	TELEFON / TELEFAKS	kr 15 000	kr 20 000	kr 14 895	kr 12 306
11340	DATAKOMMUNIKASJON/INTERNETT/BREDBÅND	kr 12 000	kr 5 000	kr 1 706	kr 11 189
11400	ANNONSE, REKLAME, INFORMASJON	kr 5 000	kr 10 000	kr -	kr -
11410	REPRESENTASJON	kr 5 000	kr 5 000	kr -	kr 2 129
11500	OPPLÆRING, KURS	kr -	kr -	kr -	kr -
11600	UTGIFTER OG GODTGJØRELSE FOR REISER, DIETT M.V., OPPGAVEPLIKTIG	kr 45 000	kr 45 000	kr 24 616	kr 15 636
11750	ANDRE TRANSPORTUTGIFTER	kr 45 000	kr 45 000	kr 30 293	kr 5 785
11900	LEIE AV LOKALER OG GRUNN	kr -	kr -	kr -	kr 5 632
11950	AVGIFTER, GEBYRER, LISENSER, KONTINGENT	kr 15 000	kr 1 500	kr 14 417	kr 35 654
11980	LISENSER PÅ DATAPROGRAMMER	kr 325 000	kr 305 000	kr 380 514	kr 292 274
12000	KJØP/FINANSIELL LEASING DRIFTMIDLER/INVENTAR	kr -	kr 142 000	kr -	kr 559
12010	KONTORUTSTYR	kr 15 000	kr 10 000	kr 5 351	kr 5 788
12370	VEDLIKEHOLD UTSYR	kr -	kr -	kr -	kr -
12700	KONSULENTTJENESTER	kr 75 000	kr 25 000	kr 1 142	kr 7 190
14290	MOMS KOMPENSASJONSORDNING	kr 100 000	kr 100 000	kr 96 842	kr 89 790
15500	AVSETNING TIL BUNDNE FOND	kr -	kr -	kr -	kr -
17120	REF: SYKEPENSER	kr -	kr -	kr -	kr -
17290	Kompensasjon mva på løpt driftsregnskapet	kr -100 000	kr -100 000	kr -96 842	kr -89 790
17300	REF FINNMARK FYLKESKOMMUNE	kr -	kr -	kr -2 240	kr -154 889
17500	Kommunale refusjoner drift	kr -1 282 000	kr -1 207 000	kr -1 207 000	kr -1 192 500
17501	Kommunale refusjoner IKT	kr -325 000	kr -355 000	kr -305 254	kr -292 274
17502	Andre kommunale refusjoner	kr -	kr -140 000	kr -138 708	kr -1 066 706
17700	Andre refusjoner (private)	kr -	kr -145 000	kr -143 336	kr -45 205

For nærmere informasjon henvises det til vedlagte Årsplan 2018.

Vedlegg

Vedlegg 1: Vest-Finnmark Regionråd, Årsplan 2018

Årsplan for
Vest-Finnmark Regionråd
2018

Vedtatt i Sak 18/17

Møte i regionrådet, 5.-6. desember 2017

www.vfrr.no

Innholdsfortegnelse

1. Innledning	2
2. Strategiplan 2016-2019	2
2.1 Politikk.....	2
2.2 Kommunale tjenester	3
2.3 Næringsutvikling	3
3. Prosjekter og tiltak i 2018	4
3.1 Daglig oppfølging og administrasjon	4
Forankring av regionrådets arbeid i medlemskommunene	4
Oppfølging web og sosiale medier	5
3.2 Samarbeid med andre aktører	5
Samarbeid med nasjonale aktører	5
Samarbeid med regionale aktører	6
Dagskonferanser (temadager) på aktuelle områder	6
Gjennomføre en årlig «Forum-konferanse».....	7
3.3 Politisk samarbeid.....	8
Utarbeide felles høringsuttalelser fra Vest-Finnmark Regionråd	8
Arbeid med og oppfølging av politiske saker i Vest-Finnmark.....	8
Forbedret drøftingsgrunnlag - videregående skoletilbud i Vest-Finnmark.....	9
3.4 Kommunal tjenesteutvikling.....	10
Erfaringsutveksling og felles opplæring	10
Forstudie – Avdekke tjenesteområder for felles utviklingsprosjekter	10
3.5 Nærings samarbeid	11
Samarbeid næringsforeninger mellom Alta og Hammerfest	11
Arealkonflikt – Vern og bruk.....	11
Utvikling av fisketurisme i regionen.....	12
4. Budsjett og økonomi	12

1. Innledning

Vest-Finnmark Regionråd (VFRR) vedtok i 2016 et 4-årig strategidokument, «Strategiplan 2016-2019». Verktøyet for å følge opp dette dokumentet er årlige handlingsplaner.

«Årsplan for Vest-Finnmark Regionråd 2018» er den andre årlige handlingsplanen som regionrådet utarbeider, der tiltak, prosjekter og budsjett i større grad integreres.

Regionrådet har i forkant av endelig politisk behandling av ny årsplan gjennomført en drøfting av mulig innhold på regionrådsmøtet 20. oktober 2017. I tillegg har medlemskommunene hatt utkastet til «Årsplan for Vest-Finnmark Regionråd 2018» til gjennomsyn i perioden 1.-19. november 2017, der det var mulig å komme med innspill til endringer og tilføyelser.

2. Strategiplan 2016-2019

Grunntanken bak «Strategiplan 2016-2019» er at Vest-Finnmark Regionråd eksisterer for å styrke medlemskommunene og Vest-Finnmark som region. Årsplanen er basert på satsningsområder skissert i strategiplanen.

Det ble vedtatt å satse på tre strategiske hovedområder i planperioden: politikk, kommunale tjenester og næringsvekst. Det ble antydnet en prosentvis fordeling mellom strategiområdene, for å ha en føring på hvor mye tid og ressurser regionrådet totalt sett skal bruke på hvert av områdene.

I arbeidet med «Strategiplan 2016-2019» ble det også antydnet at kommunene må yte mer og få mer ut av samarbeidet, og det bør legges stor vekt på at prosjektene som igangsettes har nytteverdi for så mange kommuner som mulig. Dette vil i praksis bety at kommunene må innstille seg på å involvere flere ressurspersoner og investere mer tid i VFRR-prosjekter.

Det legges opp til at rådmennene fungerer som styringsgrupper for prosjekter innen de to strategiske hovedområdene næringsvekst og kommunale tjenester. En kritisk suksessfaktor er at kommunene må innstille seg på å investere mer tid og flere ressurspersoner i VFRR-aktiviteter, samtidig som de får flere konkrete resultater å vise til som resultat av deltakelsen i regionrådet.

2.1 Politikk

Det er enighet om at det er potensial og nytte i en arena der politiske krefter i Vest-Finnmark møtes, men at dette arbeidet bør vise til flere konkrete resultater. Den politiske rollen til Vest-Finnmark Regionråd har til nå fungert godt, men man ønsker å bli mer synlig. Dette gjelder ikke minst i en fase hvor den vedtatte regionreformen skal gis innhold og iverksettes med tanke på fordeling av ansvar og lokalisering av tjenestene.

Vest-Finnmark Regionråd skal i større grad utnytte fordelene ved prosjektorganisering, også i det politiske arbeidet.

Det ønskes mer kunnskap om Vest-Finnmark. Dette gjelder både tallgrunnlag og generell faktakunnskap, og kunnskap om næringsutvikling og arbeidsliv. Kommunene har ikke ressurser selv til å kjøpe inn/organisere slik kunnskapsinnhenting. For at kommunene i Vest-Finnmark skal kunne jobbe etter en regional tenkning og planlegging, trenger de kunnskap om egen region, om næringer og om fagfelt. Slik kunnskap vil gi regionrådets rolle som bistand i offentlige høringer og pådriver for viktige regionale politiske saker mer faglig tyngde. Det vil også gjøre det lettere for regionrådet å tale med en felles stemme, til det beste for alle kommunene. Dette er en viktig rolle for Vest-Finnmark Regionråd.

Et strategisk grep som skal gjennomføres er at Vest-Finnmark Regionråd på fast basis planlegger og gjennomfører møteplasser for politikere og næringsutøvere. Det er viktig at det gjøres et godt grunnlagsarbeid, med god planlegging, for å peke ut temaer som er tidsaktuelle og relevante for politikere og næringsutøvere i alle kommunene. Arenaene kan også benyttes til å forsterke og konsolidere regionrådets rolle som felles stemme for regional og nasjonal politikkutvikling.

2.2 Kommunale tjenester

Mange av respondentene i forarbeidet til strategiplanen trekker frem behovet for å igangsette samarbeid innen tjenester og lovpålagte oppgaver. Det har i flere omganger, også gjennom utredning, blitt avdekket behov innen tjenestesamarbeid, men man har ikke lyktes med å realisere dette gjennom regionrådet til nå.

Det foreslås derfor at tilrettelegging for samarbeid om prosjekter for kvalitetsheving og effektiv bruk av ressurser i kommunene skal være et strategisk hovedområde for Vest-Finnmark Regionråd i planperioden. Dette innebærer at Vest-Finnmark Regionråd skal være en organisatorisk og faglig pådriver og støttespiller i arbeidet for nytenkning for kvalitetsheving i kommunale tjenester. Regionrådet avgjør hvilke prosjekter som skal gjennomføres.

Samarbeid innen tjenester gjennom regionrådet bør ikke føre til at noen kommuner mister funksjoner eller stillinger som følge av dette. For å komme i gang med et samarbeid innen tjenester som kommunene vil ha nytte av i det daglige, og se en effekt av, anbefaler man at det ikke velges mer enn ett område om gangen. Slik kan man lettere holde fokus, og det er større sannsynlighet for at prosjektet vil lykkes og gi håndfaste resultater i kommunene.

2.3 Næringsutvikling

Et stort potensial i regional utvikling ligger i at man klarer å etablere en felles helhetstenking om at næringsvekst i Vest-Finnmark er avhengig av et klima der kommunene trekker i samme retning og gjør hverandre gode.

Kartlegging i omstillingskommuner viser at satsing på *etablert* næringsliv gir størst resultater i offentlig tilrettelegging av næringsutvikling. Dette anbefales derfor som en retning i det felles strategiske næringsarbeidet i Vest-Finnmark.

Næringsområder som er særlig viktige for kommunene i Vest-Finnmark er sjømat-, maritime-, energi-, mineral- og reiselivsnæringen. Dette er de samme næringene som Sparebank1 Nord-Norge/Agenda Nord-Norge peker på som de næringene som har størst økonomisk vekst i konjunkturbarometeret som ble presentert høsten 2017. Disse er dermed de som er mest relevante for iverksettelse av tiltak og prosjekter i regi av Vest-Finnmark Regionråd, for slik å legge til rette for økt vekst i regionen. Transport og infrastruktur ble også trukket frem som viktige tema i forarbeidet til «Strategiplan 2016-2019».

3. Prosjekter og tiltak i 2018

3.1 Daglig oppfølging og administrasjon

Forankring av regionrådets arbeid i medlemskommunene

Mål	Bidra til at Vest-Finnmark Regionråds aktiviteter og vedtak er godt kjent blant folkevalgte og sentrale administrative ledere i medlemskommunene.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> • Administrasjon møter kommunestyrene i medlemskommunene hvert andre år • Alle referat fra møter i Vest-Finnmark Regionråd legges som referatsak til formannskapene i medlemskommunene 											
Budsjett	Ingen budsjettkonsekvenser utover driftsbudsjettet.											
	Jan.	Feb.	Mar.	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Besøke kommunestyret i Hammerfest												
Besøke kommunestyret i Loppa												
Besøke kommunestyret i Nordkapp												
Besøke kommunestyret i Hasvik												
Utsendelse av referat til kommunene												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

Oppfølging web og sosiale medier

Mål	Sørge for at oppdatert og relevant informasjon om regionrådets virksomhet og saker er lett tilgjengelig for medlemskommunene, og for allmenheten for øvrig.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> Sørge for å ha en funksjonell hjemmeside Legge ut vedtak og sakspapirer på hjemmesiden fortløpende Ha en profil på Facebook, der nyheter legges ut Ha en aktivitetskalender der viktige konferanser, møter i regionrådet og større arrangementer i medlemskommunene er samlet på ett sted. 											
Budsjett	Ingen budsjettkonsekvenser utover driftsbudsjettet.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Oppdatering av hjemmeside og aktivitetskalender												
Oppdatering av Facebook												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

3.2 Samarbeid med andre aktører
Samarbeid med nasjonale aktører

Mål	Bidra til at saker og prioriteringer fra Vest-Finnmark Regionråd er godt kjent blant nasjonale politikere, og Finnmarksbenken på Stortinget spesielt.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> Følge opp møtet med stortingskandidatene fra Finnmark i november 2017 Invitere Finnmarksbenken på Stortinget til et av regionrådsmøtene 											
Budsjett	Ingen budsjettkonsekvenser utover driftsbudsjettet.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Oppfølging av Finnmarks stortingskandidater etter møtet i Oslo i nov. 2017												
Invitere Finnmarksbenken til et regionrådsmøte												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

Samarbeid med regionale aktører

Mål	Bidra til at Vest-Finnmark Regionråd får en rolle i viktige regionale prosesser og beslutninger, samt bidra til en større grad av koordinering av saker og uttalelser fra de ulike aktørene.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> • Utveksle alle saksdokumenter mellom Øst- og Vest-Finnmark Regionråd • Ha felles prosjekt(er) med Finnmark fylkeskommune, Innovasjon Norge Arktis, Fylkesmannen og andre regionale samarbeidspartnere, der dette er naturlig • Invitere KS Finnmark til minst ett møte i Vest-Finnmark Regionråd hvert år • Ha et fellesmøte med Øst-Finnmark Regionråd • Delta aktivt i planprosessene rundt RUP, få Vest-Finnmark Regionråd inn i RUP partnerskapet 											
Budsjett	Ingen budsjettkonsekvenser utover driftsbudsjettet. Et nytt fellesprosjekt vil kunne få økonomiske konsekvenser, men da søkes dette finansiert i egen sak fremlagt for regionrådet.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Fellesmøte Vest- og Øst-Finnmark Regionråd												
KS Finnmark på inviteres til et regionrådsmøte												
Få Vest-Finnmark Regionråd inn i RUP partnerskapet												
Fellesprosjekt regionale aktører												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

Dagskonferanser (temadager) på aktuelle områder

Mål	Etablere dialog- og informasjonsarenaer av 1-dags varighet innenfor dagsaktuelle temaer, for gjennom dette å utveksle erfaringer og kunnskap. Det skal gjennomføres 1-2 temadager hvert år. Temadagene kan være både nærings- og samfunnsfaglig rettet, men skal ta utgangspunkt i kommunenes og regionens utviklingsbehov.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> • Utarbeide konsept og program for dagskonferansen • Gjennomføre selve dagskonferansen • Utarbeide en oppsummering, og forslag til oppfølging 											
Budsjett	Tiltaket anslås å ha en kostnadsramme på inntil kr 120.000,- pr år. Vest-Finnmark Regionråd skal i den grad det er hensiktsmessig søke å arrangere og finansiere temadagene i samarbeid med andre. Dette beløpet finansieres gjennom bruk av utviklingsfond.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Gjennomføring av temadager												
Planlegging og oppfølging av temadager												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd, om mulig i samarbeid med andre									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Avklares i det enkelte tilfelle									

Gjennomføre en årlig «Forum-konferanse»

Mål	<p>Bidra til å etablere «Forum – konferanse» som en årlig møtearena, der regionrådet (alene eller i samarbeid med ulike regionale og nasjonale aktører) setter fokus på en av vekstnæringene i Vest-Finnmark og/eller grunnleggende rammebetingelser i form av transportkorridorer og annen infrastruktur (jfr. kapittel 2.3). Temaene skal være både politisk- og næringsrettet.</p> <p>I 2017 arrangerte regionrådet «Forum – Marine Næringer 2017», 15.-16. november i Hammerfest. I 2018 foreslår administrasjonen at det arrangeres «Forum – Reiseliv 2018», i oktober i Alta.</p>											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> • Finne en teknisk arrangør for konferansen • Finne samarbeidspartner(e) til arrangementet • Utarbeide program og konsept (regionale aktører, næringslivet og FoU-miljøer inviteres med i programkomiteen), samt delta i innsalg og gjennomføring av konferansen 											
Budsjett	<p>Vest-Finnmark Regionråds andel for dette anslås å bli på kr 200.000,-.</p> <p><u>Foreslås finansiert som følger:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Bruk av utviklingsfond: kr 90.000,- • Alta kommune: kr 25.000,- • Hammerfest kommune: kr 25.000,- • De andre medlemskommunene: kr 10.000,- 											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Gjennomføre konferansen «Forum – Reiseliv 2018»												
Finne teknisk arrangør												
Finne samarbeidspartnere, nedsette programkomite												
Utarbeide program og konsept, innsalg av konferansen, oppfølging												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd, i samarbeid med andre om mulig									
	Arrangement-ansvarlig		Daglig leder, sammen med samarbeidspart om mulig									
	Prosjektledelse		Ekstern aktør om mulig									

3.3 Politisk samarbeid

Utarbeide felles høringsuttalelser fra Vest-Finnmark Regionråd

Mål	Sørge for en tydelig, og saklig stemme fra Vest-Finnmark, i saker som medlemskommunene ønsker å fremheve ovenfor regionale- og sentrale myndigheter, viktige næringsaktører og andre.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> Kommunene melder inn behov til regionrådet Administrasjonen koordinerer utarbeidelse av høringsuttalelser Kommunene bidrar med ressurser til saksbehandling Det leies inn ekstern konsulent(er) til saksbehandling Administrasjonen står for utarbeidelse av høringsuttalelser 											
Budsjett	Ingen budsjettkonsekvenser utover driftsbudsjettet. Dersom omfanget av ekstern bistand er større enn driftsbudsjettet tillater, vil man måtte påregne ekstra finansiering.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Vedtak høringsuttalelser												
Organisering	Prosjekteier	Vest-Finnmark Regionråd										
	Prosjektansvarlig	Daglig leder										
	Prosjektledelse	Daglig leder										

Arbeid med og oppfølging av politiske saker i Vest-Finnmark

Mål	Utarbeide og utrede viktige saksområder som man vet om, og som oppstår i løpet av året. Herunder vil mulige strategiske områder i forbindelse med regionreformen ha behov for et særskilt fokus.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> Følge opp pågående politiske saker Utrede pågående og nye saker, spesielt fokus på utfordringer og muligheter i tilknytning til regionreformen Gjennomføre møter med myndigheter og andre som er viktige for saksområdene 											
Budsjett	Ingen budsjettkonsekvenser utover driftsbudsjettet. Dersom man igangsetter utredninger i løpet av året som ikke er med i årsplanen, vil dette bli finansiert innenfor driftsbudsjettet dersom det er rom for det. Alternativt dekkes det inn ved bruk av driftsfond.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Marint vern om LoppHAVet												
Utvidelse av kongekrabbeforvaltning												
Regionreformen												
Oppfølging Johan Castberg												
Organisering	Prosjekteier	Vest-Finnmark Regionråd										
	Prosjektansvarlig	Daglig leder										
	Prosjektledelse	Daglig leder										

Forbedret drøftingsgrunnlag - videregående skoletilbud i Vest-Finnmark

Mål	Bidra til et bedre kunnskaps- og faktagrunnlag om videregående opplæring i Vest-Finnmark, med oppdaterte regionale elevprognoser, oversikt over næringslivets- og samfunnets behov, sammensatt med fylkeskommunens planer- og ambisjoner for videregående opplæring i Vest-Finnmark.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> Nedsette en politisk- og administrativ ressursgruppe Utarbeide et mandat for videre arbeid, bestilling Leie inn bistand for å skaffe, og sette sammen relevant informasjon Utarbeide en anbefaling til regionrådet for videre oppfølging innenfor dette området. 											
Budsjett	Det avsettes kr 120. 000,- til dette arbeidet. Beløpet finansieres ved at de kommunene som har videregående skole eller LOSA innbetaler like andeler. <ul style="list-style-type: none"> Alta kommune – kr 20.000,- Hammerfest kommune – kr 20.000,- Nordkapp kommune – kr 20.000,- Porsanger kommune – kr 20.000,- Loppa kommune – kr 20.000,- Måsøy kommune – kr 20.000,- 											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Nedsette en politisk- og administrativ ressursgruppe												
Utarbeide mandat for videre arbeid												
Leie inn bistand for og skaffe- og sette sammen relevant informasjon												
Utarbeide en anbefaling til Regionrådet												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Ressursgruppen v/leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

3.4 Kommunal tjenesteutvikling

Erfaringsutveksling og felles opplæring

Mål	Bidra til at medlemskommunene i større grad arbeider felles innenfor områder som opplæring- og erfaringsutveksling, samt i større grad utveksler relevant informasjon.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> • Ha felles kurs for alle medlemskommuner innenfor områder der flere har behov • Utveksle og koordinere høringer og andre henvendelser fra myndigheter, og andre aktører • Ha fellesmøter med rådmenn i medlemskommune under regionrådsamlinger 											
Budsjett	Ingen budsjettkonsekvenser utover driftsbudsjettet.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Felles opplæring i kystzoneplanlegging (arrangeres som temadag)												
Fellesmøte rådmenn												
Koordinering av høringer og info												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

Forstudie – Avdekke tjenesteområder for felles utviklingsprosjekter

Mål	Avdekke tjenesteområder der flere av kommunene har felles utfordringer som kan løses gjennom å inngå samarbeid om felles utviklingsprosjekter. En slik forstudie gjennomføres etter SWAT-metoden, og i nær dialog med kommunenes ledelse og allerede etablerte fellesarenaer (f.eks. RSK Vest-Finnmark).											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> • Gjennomføre drøftinger i regionrådet • Fellesmøter med rådmenn i medlemskommune under regionrådsamlinger • Gjennomføre SWOT-studier i kommunene i forbindelse med besøk i kommunestyrene • Innhente innspill fra ulike fellesarenaer • Innsamling av data til sammenstilling av drøftingsgrunnlag 											
Budsjett	Ingen budsjettkonsekvenser utover driftsbudsjettet.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Drøftinger i regionrådet og fellesmøte rådmenn												
SWOT-analyser i kommunene												
Innsamling av drøftingsgrunnlag												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

3.5 Nærings samarbeid

Samarbeid næringsforeninger mellom Alta og Hammerfest

Mål	Bidra til at tunge næringsklynger i de største kommunene blir bedre kjent med hverandre, og at det etableres fellesprosjekter og møtearenaer mellom viktige næringsaktører i Hammerfest og Alta.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> • Delta på aktuelle møter i næringsforeningene • Stimulere til videre samarbeid mellom næringsforeningene • Finne samarbeidsområder • Utvikle fremtidige samarbeidsprosjekter 											
Budsjett	Det er utbetalt et tilskudd til et slikt prosjekt på kr 60.000,- (som vedtatt i Årsplan 2017 og SNP for 2014). Beløpet ble finansiert gjennom bruk av utviklingsfond. Det forutsettes at tiltaket ikke innebærer behov for ytterligere finansiering fra regionrådet i 2018.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Utarbeide konsept for første møte												
Gjennomføre møtepunkt(ene) første												
Oppstart fellesprosjekt												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark regionråd									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

Arealkonflikt – Vern og bruk

Mål	Skaffe oversikt over status for sentrale områder i Vest-Finnmark, for å avdekke om, og eventuelt hvordan disse er bundet opp til formål som gir lite ringvirkninger i lokalsamfunnene.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> • Samle inn relevant informasjon fra medlemskommunene i Vest-Finnmark • Sammenstille innsamlet oversikter • Legge frem for Regionrådet status, og diskutere videre oppfølging. 											
Budsjett	I denne fasen legges det ikke opp til bruk av midler utover Vest-Finnmark Regionråds driftsbudsjett. Dette forutsetter at kommunene fremskaffer relevant informasjon, og at en eller flere medlemskommuner bistår i å sette dette sammen.											
	Jan.	Feb.	Mar	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Samle inn relevant informasjon												
Sammenstilling av innsamlet info												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Daglig leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

Utvikling av fisketurisme i regionen

Mål	Bidra til at kommuner, næringen, og andre får kunnskap om hvordan fisketurismen i regionen kan skape flere arbeidsplasser, og hvordan produktene kan utvikles slik at de gir en bedre opplevelse og er trygg for alle involverte.											
Arbeidsmetode	<ul style="list-style-type: none"> Igangsette en forstudie for å definere ulike problemstillinger Nedsette en ressursgruppe for drøftinger og arbeid med å få på plass et hovedprosjekt Beskrive og søke finansiering for et hovedprosjekt 											
Budsjett	Det vil være behov for å leie inn ekstern bistand for å gjennomføre en forstudie, og i prosessen med å utarbeide en prosjektbeskrivelse for hovedprosjektet. Daglig leder utformer finansieringssøknader. Konsulent - forstudie: kr 100.000,- Konsulent - beskrivelse av hovedprosjektet: kr 100.000,- Prosjektet foreslås finansiert gjennom et likt bidrag fra alle medlemskommunene											
	Jan.	Feb.	Mar.	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Des.
Beskrive forstudien												
Gjennomføre forstudie												
Nedsette ressursgruppe												
Arbeid med hovedprosjektet												
Organisering	Prosjekteier		Vest-Finnmark Regionråd									
	Prosjektansvarlig		Ressursgruppen v/leder									
	Prosjektledelse		Daglig leder									

4. Budsjett og økonomi

Årsbudsjettet til Vest-Finnmark Regionråd er delt i to. Driftsbudsjettet inneholder alle forventete kostnader for daglig drift, og en mindre reserve for å kunne arbeide med saker som oppstår i løpet av året. Den andre delen består av kostnader for å følge opp prosjekter og tiltak som er beskrevet i årsplanen.

For 2018 foreslås følgende overordnet budsjett for drift av Vest-Finnmark Regionråd, og gjennomføring av årsplanen:

Tiltak	Budsjettetert total kostnad	Bruk av fond
Drift 2018 (foreløpig samme som i 2017)	1.282.000	
Forum - konferanse	200.000	90.000
1-2 stk. dagskonferanser	120.000	120.000
Videregående skoletilbud i Vest-Finnmark	120.000	
Utvikling fisketurisme i regionen	200.000	
Sum totalt	1.922.000	210.000

Etterarbeid etter møter i Oslo, 22.-24. november 2017

Forslag til vedtak

Legges frem uten forslag til vedtak.

Bakgrunn

Vest-Finnmark Regionråd gjennomførte møter med 3 ulike departementer og stortingsrepresentantene på «Finnmarksbenken». Her ble det gitt en rekke innspill på viktige saker for de 8 kommunene i regionrådet, samt at det ble drøftet hvordan man kan samarbeide med stortingsrepresentantene for Finnmark.

I tillegg vedtok stortinget en regionreform i juni 2017, der det ble belyst en rekke ulike ansvarsområder som kan overføres fra staten til de nye regionene. Regjeringen oppnevnte i tillegg et «Ekspertutvalg», som innen 1. februar 2018 skal overlevere en utvidet oversikt over aktuelle ansvarsområder som kan overføre til regionalt nivå.

Fylkesutvalgene i henholdsvis Finnmark og Troms fylkeskommune har fattet sine vedtak angående hvilke ansvarsområder de mener den nye regionen skal kunne ivareta.

Saksopplysninger

Ut fra drøftinger i oppsummeringsmøtet i Oslo den 24. november 2017, bør det videre arbeidet i Vest-Finnmark Regionråd finne sted etter to hovedlinjer:

- Påvirke på de områder regionrådet mener bør fortsette å være et statlig ansvar. Her har fiskerihavner og FOT-ruter vært nevnt. Det er foreslått avholdt et seminar i Oslo for å belyse problemstillingene ovenfor administrative og politiske beslutningstakere. Dette drøftes videre i dette møtet.
- Det er foreslått at regionrådet bør søke og avdekke hvilke ansvarsområder som er tenkt overført til de nye regionene som kan være aktuelle å lokalisere til Vest-Finnmark. Dette drøftes videre i dette møtet.

For ytterligere detaljer henvises det til vedlegg 1, 2, og 3.

Vedlegg

Vedlegg 1: Protokoll fra møter i Oslo, 22.-24. november 2017

Vedlegg 2: Vedtak fra fylkesutvalget i Finnmark, 19. september 2017

Vedlegg 3: Vedtak fra fylkesrådet i Troms, 24. august 2017

PROTOKOLL
VEST-FINNMARK REGIONRÅD

Oslo 22.-24. november 2017

Scandic Victoria Oslo

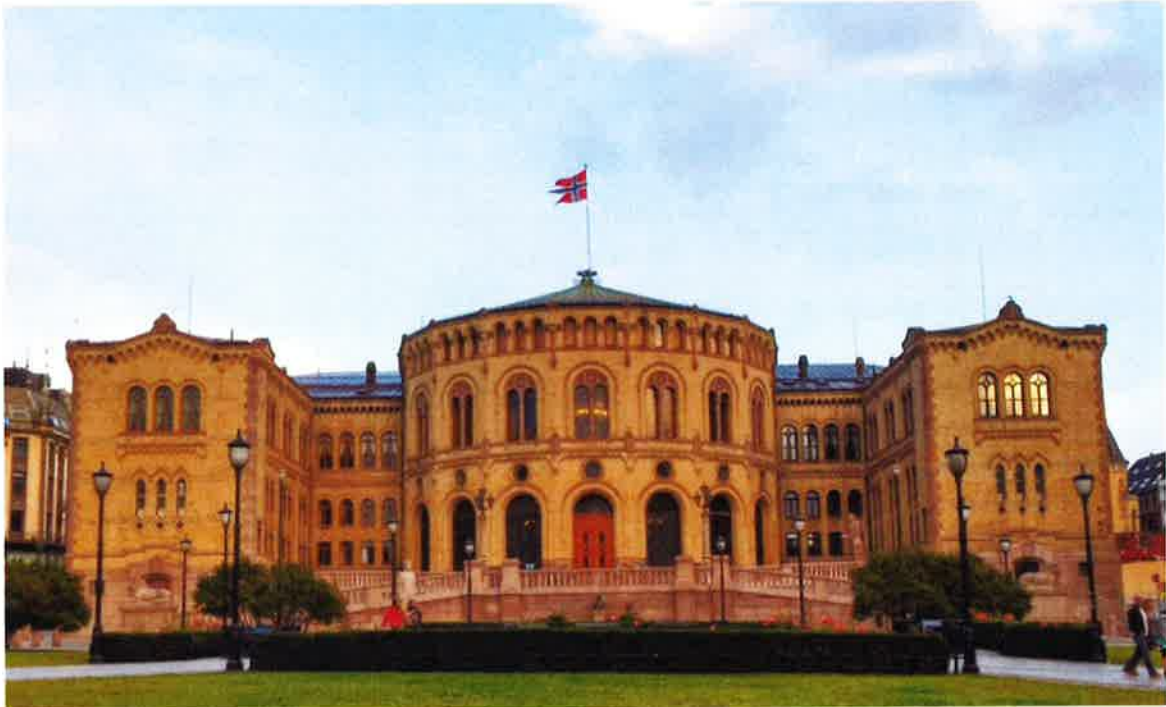

Foto: Wikimedia.org

Nærings- og fiskeridepartementet

Klima- og miljødepartementet

Samferdselsdepartementet

Finnmarksbenken

Tilstede:

- Ordfører Monica Nielsen
 - Formannskapsmedlem Ronny Berg
 - Rådmann Bjørn Atle Hansen
 - Leder Ordfører Alf E. Jakobsen
 - Varaordfører Marianne S. Næss
 - Rådmann Leif Vidar Olsen
 - Ordfører Eva D. Husby
 - Rådmann Erik Arnesen
 - Ordfører Terje Wikstrøm
 - Ordfører Steinar Halvorsen
 - Rådmann Marion Høgmo
 - Ordfører Reidun Mortensen
 - Rådmann Lill Torbjørg Leirbakken
 - Ordfører Kristina Hansen
 - Rådmann Raymond Robertsen
 - Ordfører Aina Borch
 - Rådmann Bente Larssen
 - Bente Olsen Husby
- Alta kommune
Alta kommune
Alta kommune
Hammerfest kommune
Hammerfest kommune
Hammerfest kommune
Hasvik kommune
Hasvik kommune
Kvalsund kommune
Loppa kommune
Loppa kommune
Måsøy kommune
Måsøy kommune
Nordkapp kommune
Nordkapp kommune
Porsanger kommune
Porsanger kommune
Daglig leder

Forfall:

- Rådmann Gunnar Lillebo
- Kvalsund kommune

Møtene ble ledet av Alf E. Jakobsen

Program for møter i Oslo, 22.-24. november 2017

Onsdag 22. november:

- 16.30 *Senest anbefalte adkomst til Scandic Victoria Oslo*
- 17.30-19.00 *Forberedelser til møter i departementene,
på Scandic Victoria Oslo*
- 20.00 *Middag (Restaurant Vaaghals)*

Torsdag 23. november:

- 08.30-09.45 *Forberedelser til møter i departementene, på Scandic Victoria Oslo*
- 10.30-11.30 *Møte i Nærings- og fiskeridepartementet – Statssekretær Roy Angelvik
og statssekretær Veronica Pedersen Åsheim + representanter fra
embetsverket*
- 12.00-13.00 *Lunsj (Scandic Victoria Oslo)*
- 13.30-14.30 *Møte i Klima- og miljødepartementet – Statssekretær Lars Andreas
Lunde + representanter fra embetsverket*
- 15.15-16.00 *Møte i Samferdselsdepartementet – Samferdselsministerens politiske
rådgiver Rikard Gaarder Knutsen + representanter fra embetsverket*
- 16.00-18.00 *Sammenkomst med «Finnmarksbenken» på Stortinget,
på Scandic Victoria Oslo*
- 20.30 *Middag (Klosteret Restaurant)*

Fredag 24. november:

- 09.00-10.00 *Etterarbeid/oppfølging etter møter i departementene,
på Scandic Victoria Oslo*
- 11.00 *Avreise fra hotellet*

Referat fra møter i Oslo 22.-24. november 2017

Forberedelsesmøte på Scandic Victoria Oslo, 22. nov. kl. 17.30-19.00

Deltakere: Eva D. Husby (fungerende leder), Steinar Halvorsen, Monica Nielsen, Terje Wikstrøm, Reidun Mortensen, Kristina Hansen, Marianne S. Næss, Erik Arnesen, Marion Høgmo, Bjørn-Atle Hansen, Lill Torbjørg Leirbakken, Raymond Robertsen og Bente O. Husby.

De resterende av regionrådets medlemmer rakk ikke dette møtet som følge av flyforsinkelser.

Regionrådets medlemmer og daglig leder gjennomgikk utkast til presentasjoner i departementene, og kvalitetssikret at innholdet var korrekt og at man var omforent om budskapet.

Forberedelsesmøte på Scandic Victoria Oslo, 23. nov. kl. 08.30-09.45

Deltakere: Alf E. Jakobsen, Eva D. Husby, Steinar Halvorsen, Monica Nielsen, Terje Wikstrøm, Reidun Mortensen, Kristina Hansen, Aina Borch, Marianne S. Næss, Ronny Berg, og Bente O. Husby.

Regionrådets politiske medlemmer og daglig leder arbeidet videre med presentasjoner til bruk i departementene, og kvalitetssikret at innholdet var korrekt og at man var omforent om budskapet.

Møte i Nærings- og fiskeridepartementet (NFD), 23. nov. kl. 10.30-11.30

Deltakere: Alf E. Jakobsen, Eva D. Husby, Steinar Halvorsen, Monica Nielsen, Terje Wikstrøm, Reidun Mortensen, Kristina Hansen, Aina Borch, Marianne S. Næss, Ronny Berg, Leif Vidar Olsen, Erik Arnesen, Marion Høgmo, Bjørn-Atle Hansen, Lill Torbjørg Leirbakken, Raymond Robertsen, Bente Larssen og Bente O. Husby.

Regionrådet møtte statssekretær Veronica P. Åsheim og statssekretær Roy Angelvik + embetsverket fra departementet.

Vest-Finnmark Regionråd la frem sin presentasjon, der saksordfører(e) gjennomgikk følgende 4 tema;

- Økt satsing på havbruk –utfordringer for kommunene (Monica Nielsen, Alta kommune)
- Fremtidig forvaltning av fiskerihavnene (Kristina Hansen, Nordkapp kommune)
- Overholdelse av leverings-/tilbuds- og aktivitetsplikt (Alf E. Jakobsen, Hammerfest kommune)
- Reguleringer av turistfisket (Steinar Halvorsen, Loppa kommune)

For innhold i presentasjoner vises det til vedlagte Powerpoint-fil.

Tilbakemeldinger fra/til Roy Angelvik:

- Stortingets vedtak om avgift på ubearbeidet fisk er vanskelig å følge opp som følge av internasjonalt regelverk.
- Trafikklys-ordningen vil gi kommunene i Finnmark 151 millioner i inntekter gitt forventet vekst på 6 % hvert annet år (2 % vekst på eksisterende konsesjoner og 4 % vekst på auksjonsrunder for nye konsesjoner). Ordningen skal evalueres hvert andre år.
- Ordførerne bør konsentrere seg om å få havbruksnæringa til å kjøpe vekst til sine kommuner.
- Regjeringen er enig i at næringa skal bidra tilbake til kommunene.
- Havbruksnæringen må bli bedre på å bygge omdømme.
- Ba om tilbakemelding på om kommunene ønsket utbetalinger fra Havbruksfondet på årlig basis, eller annen hvert år. Kommunene ønsker årlige utbetalinger.
- Når det gjelder fiskerihavnene er det uenighet mellom departementene: NFD og SD ønsker å beholde et statlig ansvar, mens KRD ønsker at dette skal inn som en del av Regionsreformen. Løpet er foreløpig lagt.
- Kommunene påpekte at en overføring av ansvar for fiskerihavnene til de nye regionene vil medføre stans i planleggingen hos Kystverket fra 2018, og en planfase på 4-6 år når de nye regionene overtar ansvaret 1.1.2020. Dette innebærer en reell byggestans i havnene på 4-6 år, noe som er uholdbart.

Tilbakemeldinger fra/til Veronica P. Åsheim:

- Foreløpig ikke aktuelt med forskyving av kvoteår.
- Kvotebonus for levering av ferskfisk er under vurdering, og har vært drøftet i ulike fora.
- Regjeringen er skeptiske til å se pliktordningen og kvoteutvalgets arbeid i sammenheng, men alle er enige om at dagens ordninger ikke fungerer som ønsket.
- Eidissen-utvalgets kommer til behandling i starten av denne regjeringsperioden.
- Nytt regelverk for turistfisket er på plass fra 1. januar 2018, som vil gjelde bedrifter med omsetning over kr 50.000,-.
- Det vil også bli et økt fokus på sanksjoner ift. smugling (høyere bøter, inndragning av utstyr mv.)
- Regionrådet påpekte viktigheten av at rapporteringer fra anleggene må finne sted oftere enn hver måned, dette må ned på ukesbasis.
- Det ble også fremmet forslag fra Regionrådet om at man bør vurdere egen kvote til turistbedriftene, basert på antall gjester. Dette etter modell av kongekrabbe-forvaltninga.

Møte i Klima- og miljødepartementet (NFD), kl. 13.30-14.30

Deltakere: Alf E. Jakobsen, Eva D. Husby, Steinar Halvorsen, Monica Nielsen, Terje Wikstrøm, Reidun Mortensen, Kristina Hansen, Aina Borch, Marianne S. Næss, Ronny Berg, Leif Vidar Olsen, Erik Arnesen, Marion Høgmo, Bjørn-Atle Hansen, Lill Torbjørg Leirbakken, Raymond Robertsen, Bente Larssen og Bente O. Husby.

Regionrådet møtte statssekretær Lars Andreas Lunde + embetsverket fra departementet.

Vest-Finnmark Regionråd la frem sin presentasjon, der saksordfører(e) gjennomgikk følgende 4 tema;

- Marin verneplan for Lopp havet (Eva D. Husby, Hasvik kommune)
- Vern i Stabbursdalen (Aina Borch, Porsanger kommune)
- Nussir – gruvedrift (Terje Wikstrøm, Kvalsund kommune)
- Scooterløyper (Monica Nielsen, Alta kommune)

For innhold i presentasjoner vises det til vedlagte Powerpoint-fil.

Tilbakemeldinger fra/til Lars Andreas Lunde:

- Nyttig å få innspillene i forhold til «Marin verneplan for Lopp havet». Det er viktig for vernet at verneområdet må være akseptabelt for alle (uten at statssekretæren utdypet dette noe nærmere), og han tar med seg regionrådets forslag til verneareal i det videre arbeidet.
- Departementet er positiv til å delta i et møte etter nyttår (etter at fylkesmannens innstilling er oversendt) med de 4 berørte kommunene i det marine verneområdet. Dette på spørsmål fra Eva D. Husby.
- Statssekretæren mener at partene må se om det er mulig å få tilpasset parkgrensene og kommunale scooterløyper til hverandre i Stabbursdalen Nasjonalpark. Når det gjelder utforming av logoer mv. i forhold til en nasjonal merkevarebygging, er løpet kjørt i forhold til ytterligere påvirkning.
- For NUSSIR har KLD vedtatt utslippstillatelsen for etableringen. Departementet opplyser om at de også er kjent med at det er stor lokal oppslutning, og at det er fattet en rekke positive vedtak i Kvalsund kommune og Vest-Finnmark Regionråd. Når det gjelder driftskonsesjonen som nå er til behandling i NFD, anser Lunde at dette «ikke bør være noen krevende sak» å få på plass. Regionrådet påpekte at det nå er på tide å få fattet en endelig beslutning.
- Departementet har sendt ut en veileder i september 2017, der man har fokus på enklest mulige utredninger i forhold til kommunale scooterløyper. Grad av krav til utredning avhenger av konfliktnivået i området, og eksisterende løyper uten konflikter krever ingen store utredninger. Regionrådet meldte tilbake at dette ikke er tilfellet i praksis.
- Det er en forutsetning at kommunene har kartlagt friluftsområdene i forhold til verdisetting av områdene. Alta kommune meldte tilbake at dette var et meget krevende og omfattende planarbeid som «stjeler» ressurser på plan som kunne vært benyttet på andre områder. Mindre kommuner vil antakelig ha vanskeligheter for å få dette på plass.

Møte i Samferdselsdepartementet (SD), kl. 15.15-16.00

Deltakere: Alf E. Jakobsen, Eva D. Husby, Steinar Halvorsen, Monica Nielsen, Terje Wikstrøm, Reidun Mortensen, Kristina Hansen, Aina Borch, Marianne S. Næss, Ronny Berg, Leif Vidar Olsen, Erik Arnesen, Marion Høgmo, Bjørn-Atle Hansen, Lill Torbjørg Leirbakken, Raymond Robertsen, Bente Larssen og Bente O. Husby.

Regionrådet møtte politisk rådgiver Rikard Gaarder Knutsen + embetsverket fra departementet.

Vest-Finnmark Regionråd (VFRR) la frem sin presentasjon, der saksordfører(e) gjennomgikk følgende 3 tema;

- Flaskehals i transportkorridorene – veier, ferger, prioriteringer i NTP (Monica Nielsen, Alta kommune, Alf E. Jakobsen, Hammerfest kommune, Eva D. Husby, Hasvik kommune og Steinar Halvorsen, Loppa kommune)
- Fremtidig forvaltning av fiskerihavnene (Kristina Hansen, Nordkapp kommune)
- 420 KV linje Balsfjord-Hammerfest, via Skaidi (Alf E. Jakobsen, Hammerfest kommune)

For innhold i presentasjoner vises det til vedlagte Powerpoint-fil.

Tilbakemeldinger fra/til Rikard Gaarder Knutsen:

- Vi ser et stort behov over hele landet, og har hatt økte bevilgninger hvert år.
- Neste rullering av NTP finner sted rundt 2020, og det er vanskelig å forsere prosjekter i Finnmark i forhold til NTP før dette.
- Vegvesenets handlingsplan er nå på høring, og veilistene oppdateres fortløpende. Her er det viktig å drive påvirkningsarbeid.
- Det drøftes hvorvidt Vegvesenets ansvarsområder skal overføres til de nye regionene.
- Regionrådet orienterte om Finnmark fylkeskommunes vedtak om at fergen i sambandet Hasvik-Loppa bør tilbakeføres til status som riksvegferge.
- Regionrådet orienterte om at man ikke ønsker at ansvaret for fiskerhavner skal overføres fra staten, og til de nye regionene. Departementet melder at de arbeider med å iverksette stortingets vedtak, og forholder seg til dette inntil eventuelt nytt vedtak er fattet.

Møte med «Finnmarksbenken på Scandic Victoria Oslo, 23. nov. kl. 16.00-18.00

Deltakere: Alf E. Jakobsen, Steinar Halvorsen, Monica Nielsen, Terje Wikstrøm, Reidun Mortensen, Kristina Hansen, Aina Borch, Ronny Berg, Erik Arnesen, Bjørn-Atle Hansen, Leif Vidar Olsen, Raymond Robertsen og Bente O. Husby fra regionrådet + stortingsrepresentantene.

«Finnmarksbenken» presenterte seg selv, og de komiteene de har tiltrådt:

Runar Sjøstad (AP), Energi- og miljøkomiteen

Marianne Haukland (H), Familie- og kulturkomiteen

Geir A. Iversen (SP), Næringskomiteen

Bengt Rune Strifeldt (FRP), Transport- og kommunikasjonskomiteen

Steinar Karlstrøm (AP, vara for Ingalill Olsen), Transport- og kommunikasjonskomiteen

- Stortingsrepresentantene satte pris på invitasjonen, og oppfordret regionrådet til å benytte dem aktivt i påvirkningsarbeidet og som døråpnere. Ta gjerne med næringslivet til Oslo, for å legge frem ulike problemstillinger for komiteene.
- Regionrådet foretok en kjapp gjennomgang av hvilke tema som ble belyst i de ulike departementene, og presentasjonene brukt i møter med departementene sendes til stortingsbenken.
- Marianne Haukland fortalte at Familie- og kulturkomiteen vurderer å legge en studietur nordover, og mottar gjerne innspill på hva som bør belyses på en slik tur. Hun nevnte spesielt at det kan være aktuelt å legge inn et besøk i Hammerfest (AKS, Eva Arnesen mv.), og her bør Hammerfest kommune følge opp dette initiativet.
- Andre ting som ble særskilt nevnt var et felles arbeid på PUD – Johan Castberg, riksvegferge, marin verneplan for LoppHAVet, vekst i havbruksnæringa, 420 KV linje, scooterløyper, fiskerihavner og FOT-ruter overført til de nye regionene.
- I tillegg ble det nevnt at fokuset på lærernorm ikke vil støtte de delene av Norge der man har de største skoleutfordringene. Digitale løsninger vil være viktig for fremtidens utdanningsmuligheter, og det foreligger muligheter for etter- og videreutdanning med betydelig statlig finansiering (jfr. Alta kommunes erfaringer).
- Støtte opp om de store prosjektene som etableres, også når de sliter (for eksempel Goliat).
- Det er en utfordring at man i for liten grad klarer å synliggjøre all den verdiskapingen som finner sted i Finnmark, og alt det potensiale som eksisterer. Dette bør på plass snarest mulig, slik at det kan inngå i drøftings- og beslutningsgrunnlaget for beslutninger omkring investeringer i nasjonal infrastruktur mv.

Etterarbeidsmøte på Scandic Victoria Oslo, 24. nov. kl. 09.00-10.15

Deltakere: Alf E. Jakobsen, Steinar Halvorsen, Monica Nielsen, Terje Wikstrøm, Reidun Mortensen, Kristina Hansen, Aina Borch, Marianne S. Næss, Ronny Berg, Erik Arnesen, Marion Høgmo, Bjørn-Atle Hansen, Leif Vidar Olsen, Raymond Robertsen og Bente O. Husby.

Regionrådets medlemmer og daglig leder oppsummerte møtene i de tre departementene, og regionrådet ønsker å arbeide videre på følgende måte i tiden fremover:

- Ansvar for fiskerihavner og FOT-ruter bør fortsatt være et statlig ansvar, og ikke overføres til de nye regionene. Dette begrunnes med at dette er helhetlig, sammenhengende infrastruktur på tvers av regiongrenser som bør forvaltes helhetlig, samt at man (spesielt på fiskerihavner) har krav til spesialkompetanse. For fiskerihavnene er denne spesialkompetansen samlet i Kystverkets kontorer i Honningsvåg og Kabelvåg, og den tverrfaglige sammensetningen blant de ansatte er styrken i denne organiseringen. Denne tverrfagligheten vil være svært vanskelig, om ikke umulig, å oppnå dersom disse stillingene skal fordeles på 10 regioner.
 - Mulig å sette økt fokus på dette gjennom å avholde et eget seminar i forbindelse med “Nord i Sør”, som finner sted 8. januar 2018 i Oslo? Dette drøftes som egen sak på regionrådsmøte 5.-6. desember 2017.
- Regionrådet ønsker en gjennomgang av hvilke oppgaver som er foreslått overført fra staten og til de nye regionene, samt å ta en gjennomgang av vedtakene i Troms – og Finnmark fylkeskommune når det kommer til fylkeskommunenes ønsker om overtakelse av oppgaver. Hvilke funksjoner på nasjonalt nivå kan eventuelt lokaliseres til Vest-Finnmark?
 - Drøftes som egen sak på regionrådsmøte 5.-6. desember 2017.
- For de av sakene som har vært drøftet som gjelder flere enn en kommune, vil det være aktuelt å gjøre et videre påvirkningsarbeid som et interkommunalt samarbeid (eventuelt i samarbeid med regionrådet om ønskelig og/eller nødvendig). Eksempler på dette er marin verneplan for Lopphavet og diverse infrastruktur på vei, ferger, energi, tele, scooterløyper mv.

Referent:

Daglig leder i Vest-Finnmark Regionråd, Bente O. Husby

Det kongelige kommunal- og
moderniseringsdepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 OSLO

Ekspertutvalget regionreformen - innspill oppgaver til nye fylker

Finnmark fylkeskommune viser til brev av 29. juni 2017 angående nye oppgave- og ansvarsområder til fylkeskommunene, og oversender herved en administrativ høringsuttalelse. Høringsuttalelsen vil bli lagt frem for Fylkesutvalget i Finnmark 18. september, og et eventuelt politisk vedtak vil bli ettersendt.

Finnmark fylkeskommune har i tråd med mandatet til ekspertutvalget valgt å fokusere på ansvar, oppgaver og myndighet der det er hensiktsmessig med bruk av politisk skjønn og som støtter opp under fylkeskommunenes samfunnsutviklerrolle, slik den er definert i Meld. St. 22 (2015-2016) og Prop. 84 S (2016–2017). Finnmark fylkeskommune mener det er vesentlig at framtidsperspektiver i fylkene behandles politisk. Å ta mer hånd om utviklerrollen, planlegging og økonomisk styring vil gjøre fylkene mer robuste. I OECDs rapport «OECD Territorial Reviews - Northern Sparsely Populated Areas»¹ påpekes behovet for å styrke mekanismene for å integrere nasjonal sektorpolitikk med behovene i fylkene. Dette gjøres gjennom at fylkene får en større rolle innen eksempelvis kompetanse, innovasjon, næring- og industri, transport og digital infrastruktur. Denne rollen kan fylkene bare utvikle gjennom å helt eller delvis få oppgaver som i dag er lagt til regional stat og eventuelt departementene. Etter vår mening vil interessen og legitimiteten for det regionalpolitiske folkevalgte organ kunne styrkes med flere oppgaver og en mer tydelig retning av ansvar. I den grad oppgavene ser ut til å berøre typiske forvaltningsoppgaver som i utgangspunktet skal legges til stat/fylkesmann er dette gjort ut fra hensyn til koordinering og samordning, jf. kulepunkt 5 og 6 i NOU 2000: 22 Om oppgavefordelingen mellom stat, region og kommune.

Nye oppgaver betinger også overføring av tilstrekkelige ressurser. Dette er nødvendig dersom fylkeskommunene skal være i stand til å innfri det finansielle ansvarsprinsipp, jf. kulepunkt 7 i NOU 2000: 22. Finnmark fylkeskommune vil legge til at det også er sterke demokratiske argumenter for å overføre flere av de foreslåtte oppgavene til de nye fylkene, jf. kulepunkt 1 og 2 i NOU 2000: 22. Myndigheten til et direktorat kommer fra Stortinget via et departement, og er således nokså utvannet. Avstanden fra beslutningstaker til mottaker er lang og går gjennom en rekke instanser på veien. Ved å flytte oppgaver til fylkeskommunene reduseres avstanden mellom beslutningstaker og mottaker, i tillegg til at det gir rom for helhetlig planlegging og forvaltning.

Geografisk lokalisering er ikke vurdert i denne høringsuttalelsen. I enkelte innspill argumenteres det riktignok for lokalisering av oppgaver til Finnmark. Dette gjelder først og fremst oppgaver hvor Finnmark besitter nødvendig lokal kunnskap og kompetanse. Dette kan enkelt

¹ Utgitt 13 mars 2017
Postadresse
Postboks 701
9815 VADSØ
postmottak@ffk.no

gjennomføres ved særskilt lov- eller forskriftsbestemmelser i relevant lovgivning på lik linje som Oslo kommune.

Finnmark fylkeskommune har følgende innspill knyttet til overføring av nye oppgaver til de nye regionene:

Økonomi/arbeidsgiveravgift

	Forslag til overføring av oppgave- og ansvarsområder
1	<p><i>Oppgaver knyttet til fylkesskatt og arbeidsgiveravgift</i></p> <p>I dag fastsetter Stortinget differensiert arbeidsgiveravgift med syv ulike soner i Norge. Differensiert arbeidsgiveravgift er av staten betegnet som det viktigste distriktpolitiske virkemiddelet med det formål å redusere kostnaden ved å ansatte personer i distriktene. Ordningen innebærer imidlertid i dag statsstøtte som er uforenlig med EØS-avtalen, som igjen fordrer notifikasjon og eventuell godkjenning av ESA hvert sjetten år. Med vilkårene som er satt for inneværende periode, er det ikke sikkert at ordningen blir godkjent for en eventuell ny periode i 2020.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at de nye fylkene gis myndighet til å fastsette, innkreve og beholde arbeidsgiveravgift. Arbeidsgiveravgiften vil gå klar av EØS-avtalens forbud mot statsstøtte ved at den fastsettes med én sats av et regionalt nivå, innenfor dennes region, hvor skatteinntekten tilfaller fylket/regionen. I slike tilfeller er ikke støtten selektiv da det gjelder en lik sats for alle berørte innenfor ett geografisk område, fastsatt av én myndighet til dette nivået. Gis fylkene myndighet til å fastsette, innkreve og beholde arbeidsgiveravgiften selv, bortfaller således notifikasjonsplikten til ESA.</p> <p>Det er ikke sikkert at ordningen kan fortsette slik den nå fastsettes på statlig nivå når statsstøtten eventuelt skal notifiseres på ny til ESA. Regional fastsettelse vil således gi økt forutsigbarhet for næringsutviklingen i fylkene. Det foreslås derfor at oppgaver knyttet til fylkesskatt/forvaltning av arbeidsgiveravgift overføres fra Finansdepartementet og Skattedirektoratet til de nye fylkene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Fylkeskommunen anser slik myndighetsoverføring som et reelt regionalt virkemiddel for å fremme vekst og næringsutvikling i eget fylke. Dette vil styrke sysselsettingen og befolkningsutviklingen i fylket, og gi de nye fylkene mulighet til en forutsigbar planlegging og finansiering av investerings- og utbyggingstiltak i eget fylke. Det ligger også større fleksibilitet i en slik forvaltning knyttet opp mot EØS-regelverket.</p> <p><u>Forslag:</u> Oppgaver knyttet til fylkesskatt og arbeidsgiveravgift flyttes til de nye fylkene.</p>
2	<p><i>Andel av statens inntekter fra petroleumsvirksomheten til fylkene</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at de nye fylkene får overført en andel av statens inntekter fra petroleumsvirksomheten fra sokkelen utenfor de respektive fylker.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Disse midlene skal forvaltes av de nye fylkene for å stimulere til</p>

	<p>nærings- og industriutvikling, bolyst og generell samfunnsutvikling i regionen. Ordningen vil gi folk i regionene eierskap til ressursene og bidra til å sikre næringens legitimitet.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene får overført en andel av statens inntekter fra petroleumsvirksomheten fra sokkelen utenfor de respektive fylker.</p>
3	<p><i>Eierandel eller observatørstatus i lisenser knyttet til petroleumsvirksomheten</i></p> <p>Finmark fylkeskommune foreslår at de nye fylkene bør få overført eierandel eller observatørstatus i lisenser som tildeles på deres respektive deler av sokkelen.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Dette for å få tilgang til informasjon om petroleumsprosjekter som gjør lokale og regionale myndigheter i stand til å starte tilrettelegging for virksomhet på sokkelen på et tidligere tidspunkt. Dette vil også gi de nye fylkene større innflytelse på verdiskapingen knyttet til petroleumsprosjekter, i stedet for å bare være en høringsinstans slik fylkene er i dag.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene bør få overført eierandel eller observatørstatus i lisenser som tildeles på deres respektive deler av sokkelen.</p>

Samferdsel

	<p>Forslag til overføring av oppgave- og ansvarsområder</p>
4	<p><i>Administrasjonen av fylkesveger</i></p> <p>Fylkeskommunen har i dag ansvaret for finansiering og prioritering av fylkesveger, mens Statens vegvesen gjennom sams vegadministrasjon har ansvaret for planlegging, gjennomføring og oppfølging. I praksis er forvaltningen av fylkesvegnettet todelt.</p> <p>Stortingsprop. 84S «Ny inndeling av regionalt folkevalt nivå» har (forutsatt 10 regioner) vedtatt at administrasjonen av fylkesvegnettet, altså deler av sams vegadministrasjon, blir underlagt de nye fylkene. Dette for å sikre at samme organisasjon både planlegger og gjennomfører tiltak på fylkesvegnettet. Departementet skal utrede hva en overføring av oppgaver vil medføre av ressurser.</p> <p>Dersom en skal få en tilfredsstillende gjennomføring kreves det at regionen får overført nok stillinger til å bli en selvstendig vegadministrasjon som skal utføre de oppgavene dagens sams vegadministrasjon gjør på fylkesvegnettet.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Overføring av administrasjonen av fylkesveger til de nye fylkene vil gi større regionalpolitisk påvirkningskraft. Fylkene vil således få et mer helhetlig ansvar og oversikt fra planlegging til utlysning av drift, vedlikehold og investeringer på fylkesvegene.</p> <p><u>Forslag:</u> Fylkeskommunene overtar ansvaret for all administrasjon av fylkesveger</p>

<p>5</p>	<p>Total ansvar for fiskerihavner</p> <p>Som foreslått i stortingsproposisjon nr. 84 s, mener også Finnmark fylkeskommune at fylkene bør overta eierskapet til statlige fiskerihavner gjennom rammetilskudd for å ivareta planlegging, drift, vedlikehold og investeringer, samt tilskuddsordningen for kommunale fiskerihavner.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Dette vil gi fylkene et helhetlig infrastruktur- og samfunnsansvar for verdiskapningen fra kyst til marked. Ansvar for fiskerihavner vil sammen med de regionale vegene, som i hovedsak går til fiskerihavnene, styrke det regionale ansvaret for infrastruktur og utvikling.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkeskommunene overtar eierskapet til statlige fiskerihavner</p>
<p>6</p>	<p>Regionale flyruter</p> <p>Ansvar for, og innkjøp av, regionale flyruter bør overføres til de nye fylkene. Ved innføring av en regional modell bør tilskuddet overføres som frie midler. Det må overføres tilstrekkelig med ressurser til å utføre flykjøp. Fylkene må få anledning til å organisere seg slik de finner det hensiktsmessig på dette området.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Overføring av ansvaret for regionale flyruter vil sikre regionalpolitiske prioriteringer som vil gi en økt samfunnsøkonomisk gevinst. Det er viktig med tilstrekkelige frie midler slik at fylkene i større grad selv kan foreta prioriteringer mellom fly og andre samferdsels- og fylkeskommunale tiltak. Ved å innføre en regional modell kan fylkene bidra til økt konkurranse ved å åpne for lengre anbudsperioder og økt oppstartstid.</p> <p><u>Forslag:</u> Ansvar for, og innkjøp av, regionale flyruter overføres til de nye fylkene.</p>
<p>7</p>	<p>Utbygging av bredbånd og mobilnett</p> <p>For mobilnettets del kan man også føye på beredskap. Utbyggingen styres for en stor del av kommersielle aktører, og resultatet er at distriktene havner utenom. Finnmark fylkeskommune foreslår derfor at ansvar for utbygging av bredbånd og mobilnett overføres til de nye fylkene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Det er naturlig at det offentlige tar et tydeligere ansvar, og at de nye fylkene får en fremtredende rolle ved å styre utbyggingen av bredbånd og mobilnett i egne regioner. I tillegg kan nevnes at dette skjer tett med veinettet, som fylkeskommunen eier mesteparten av. Bredbånd og mobilnett er viktige faktorer for utvikling av fylkene, både når det gjelder næringsliv og bolyst.</p> <p><u>Forslag:</u> Ansvar for utbygging av bredbånd og mobilnett overføres til de nye fylkene.</p>
<p>8</p>	<p>Drift av lokale flyplasser</p> <p>Flyrutene på kortbanenettet er for Finnmark en svært viktig del av kollektivtransporten i fylket. Finnmark fylkeskommune anbefaler at den nye fylkene overtar Avinors drifts av lokale flyplasser.</p>

	<p><u>Begrunnelse:</u> Overtakelse av Avinors drift av lokale flyplasser vil bidra til at fylkene kan foreta helhetlige vurderinger og prioriteringer ved se sammenhenger innen kollektivtransporten, og særlig dersom fylket overtar ansvaret for fot-rutene.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene overtar Avinors drifts av lokale flyplasser.</p>
<p>9</p>	<p><i>Tildeling av et klima-, ITS- og FoU-ansvar for utvikling av den regionale transportinfrastrukturen</i></p> <p>De nye fylkene bør få en større ansvarsrolle knyttet til det teknologiske skiftet innen transport og infrastruktur. Finnmark fylkeskommune foreslår at de nye fylkene får et tydelig klima, ITS og FoU ansvar for utvikling av den regionale transportinfrastrukturen.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Skal de nasjonale ambisjonene knyttet til klima, ITS og utvikling oppnås på en effektiv måte kreves det en sterkere regional involvering gjennom økt ansvar, kompetanse og ressurser. De nye fylkene må sikres bedre forutsetninger gjennom konkrete ansvars- og utviklingsoppgaver knyttet til klima, ITS og utvikling. Dette for å styrke samarbeidet med private aktører, fagetater, nasjonale myndigheter og internasjonalt samarbeid. Dette vil kunne sikre forutsetningene for at fylkene blir en viktig utviklingsaktør og bidragsyter i klimareduksjon og innføring av ny teknologi.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene får et tydelig klima, ITS og FoU ansvar for utvikling av den regionale transportinfrastrukturen.</p>
<p>10</p>	<p><i>Infrastruktur for mer godstransport på sjø</i></p> <p>Mye av godstransport i Norge går på bane, med offentlig infrastruktur og med private aktører som tjenesteleverandør. Dette gjelder så langt banen går. Finnmark fylkeskommune foreslår at den nye fylkeskommunen får ansvar for tilrettelegging av infrastruktur i Nord-Norge på samme måte som jernbaneverket har det i sør. Dette kan gjøres ved å opprette denne infrastrukturen på sjø, det vil si legge til rette med godsbat, med private tjenesteleverandører.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Resultatet av dagens infrastruktur for godstrafikk i Finnmark og Troms er at det er et høyt antall trailere på vegene i denne regionen. En oppbygging av offentlig infrastruktur på sjø med private aktører som tjenesteleverandør vil bidra til at en betydelig andel av godstransporten kan overføres fra vei til sjø. Dette er effektivt, trafikksikkert og ikke minst miljøvennlig.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene overtar ansvaret for tilrettelegging av bedre infrastruktur for mer godstransport på sjø.</p>
<p>11</p>	<p><i>Løyvebehandling til grensekryssende busstrafikk</i></p> <p>Ved grensekryssende trafikk mellom fylker og/eller mellom et fylke og et naboland, må bussoperatørene i dag sende søknad om løyve/opprettelse til Statens Vegvesen/Vegdirektoratet. Finnmark fylkeskommune foreslår at disse oppgavene overføres til den nye fylkene.</p>

Begrunnelse: Ved å legge behandling av disse søknadene til de enkelte fylkene, vil vi å en bedre kontroll med tilrettelegging av den totale kollektivtrafikken i regionen. Dette vil i sin tur bidra til bedre samhandling mellom fylkene, og en bedre lokal styring av rutetilbudet ut til publikum.

Forslag: De nye fylkene får ansvaret for behandling av søknader om løyve til grensekryssende busstrafikk.

Kultur, folkehelse og miljø

Forslag til overføring av oppgave- og ansvarsområder

12 **Tilskudd til kunst- og kulturaktører**

Befolkningen i små kommuner har samme behov for omfang og kvalitet på kulturtjenesten som de som bor i store byer. Finnmark fylkeskommune har tradisjon for å arbeide tett med både små og store kommuner, og har god oversikt over de ulike utfordringene de forskjellige kommunene med sine kulturinstitusjoner og kulturaktører har.

Finnmark fylkeskommune foreslår at fylkeskommuner får styrket sin rollen som regional utvikler av kunst- og kulturfeltet gjennom å overta behandlingen av tilskudd. I Finnmark kan dette være aktører som eksempelvis Dansearena nord, Samovarteateret, Pikene på broen og museene.

Begrunnelse: Fylkeskommunene har god kjennskap til den lokale kulturen i egne fylker, og de vil derfor ha gode forutsetninger for å ha en god dialog og tett oppfølging av aktører og institusjoner innenfor kunst- og kulturfeltet.

Forslag: De nye fylkeskommunene får styrket sin rollen som regional utvikler av kunst- og kulturfeltet gjennom å overta behandlingen av tilskudd til kunst- og kulturaktører.

13 **Fordeling av utviklingsmidler til kommuner innen folkebiblioteksektoren**

Fylkesbibliotekenes rolle som utviklingsaktører må styrkes, og fylkesbibliotekene må være med på å fordele utviklingsmidler direkte til sine kommuner fremfor dagens løsning med å søke til Nasjonalbiblioteket.

Finnmark fylkeskommune foreslår at fylkesbibliotekene får styrket sin rolle som utviklingsaktør innen folkebiblioteksektoren, og som et virkemiddel overtar fylkesbibliotekene ansvaret med å fordele utviklingsmidler til kommuner i eget fylke, en arbeidsoppgave som Nasjonalbiblioteket i dag har.

Begrunnelse: Fylkesbibliotekene arbeider tett med folkebibliotekene og har god kjennskap til utfordringene og behovene i egne fylker.

Forslag: De nye fylkeskommunene overtar ansvaret for fordeling av utviklingsmidler til kommunen innen folkebiblioteksektoren.

14	<p>Forvaltningsansvaret for naturressurser</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at de nye fylkene overtar forvaltningsansvaret for ressursforvaltning av regional karakter, herunder utnyttelse av mineraler.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Tilrettelegging for bruk og vern av naturressursene innebærer prioriteringer og avveininger som bør underlegges regional politisk styring. Mange av naturressursene er regionale og spesifikke i ulike deler av landet, og bør utnyttes og bevares i lys av regionale behov og fortrinn. Det vil også være en fordel at naturressursforvaltningen ses i sammenheng med øvrige verne- og utviklingsoppgaver i fylkene.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene overtar forvaltningsansvaret for ressursforvaltning av regional karakter, herunder utnyttelse av mineraler.</p>
15	<p>Regionale miljøforvaltningen</p> <p>Det har tidligere blitt vurdert å overføre den regionale miljøforvaltningen fra fylkesmannen til fylkeskommunene, med unntak av klagebehandling og lovlighetskontroll.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> En regional politisk forankring av miljøoppgavene bidrar til å integrere og tilpasse miljøvernet i forhold til regional utvikling, planlegging og arealforvaltning. En slik oppgaveoverføring vil kunne styrke arbeidet med en utviklingspolitikk basert på helhetlige vurderinger.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene overtar den regionale miljøforvaltningen fra fylkesmannen, med unntak av klagebehandling og lovlighetskontroll.</p>
16	<p>Forvaltningsansvaret for innlandsfiske</p> <p>Fylkesmannen har forvaltningsansvar for innlandsfisk som er rødlistet samt fisk i regulerte vassdrag. Fylkeskommunene har forvaltningsansvar for øvrig innlandsfisk dersom arten finnes eller har forekommet i det aktuelle vassdraget tidligere.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at de nye fylkeskommunene overtar forvaltningen av all innlandsfisk.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Det er fornuftig å samle forvaltningen av innlandsfisk på et sted. Det vil være enklere for brukere, kommuner og andre aktører å forholde seg til en offentlig myndighet.</p> <p>Forslag: De nye fylkeskommunene overtar forvaltningen av all innlandsfisk.</p>
17	<p>Viltforvaltning</p> <p>Fylkesmannen har oppgaver knyttet til viltforvaltning og myndighet til å utvide jakttida for grågås. Finnmark fylkeskommune foreslår at forvaltningen av alt jaktbart vilt overføres fylkeskommunen.</p>

	<p><u>Begrunnelse:</u> Jakt på vilt bør være en del av en helhetlig regional utviklingspolitikk.</p> <p><u>Forslag:</u> Forvaltningen av alt jaktbart vilt overføres fylkeskommunene.</p>
18	<p>Åpning og stenging av snøskuterløyper</p> <p>Fylkesmannen har i dag oppgaver i forhold til åpning av skuterløyper etter 5. mai og stenging av løyper av hensyn til reindriften. Finnmark fylkeskommune forestår at åpning og stenging av skuterløyper overføres fra fylkesmannen til fylkeskommunen.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Skuterpolitikken bør vurderes i en regional kontekst.</p> <p><u>Forslag:</u> Åpning og stenging av skuterløyper overføres fra fylkesmannen til fylkeskommunen.</p>
19	<p>Klima- og energiplanleggingen</p> <p>Global oppvarming har et stort fokus i dag. En aktiv og framtidsrettet klimapolitikk er viktig både i et regionalt og nasjonalt perspektiv.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at de nye fylkeskommunene får en større rolle på klimaområdet, herunder tilskuddsordninger samt klima- og energiplanlegging i et kommunalt og regionalt perspektiv.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Klima- og energiplanlegging bør være en del av en helhetlig regional utviklingspolitikk.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkeskommunene får ansvaret for tilskuddsordninger samt klima- og energiplanlegging i et kommunalt og regionalt perspektiv.</p>
20	<p>Kulturminneområdet</p> <p>Det har i 2017 pågått et arbeid mellom Riksantikvaren og den regionale kulturminneforvaltning vedrørende hvilke oppgaver det er hensiktsmessig å overføre til fylkeskommunene. Riksantikvaren (RA) har kommet med et forslag som har blitt diskutert og gitt innspill til. I forslaget fra RA mangler det en del konkretiseringer, slik at oppgaveoverføringen er noe uklar med tanke på omfang av oppgaver og tidspunkt for overføring. Finnmark fylkeskommune stiller seg imidlertid bak hovedinnholdet i forslaget fra RA.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at mest mulig av enkeltsaksbehandlingen overføres til de nye fylkeskommunene, og at unntak fra dette må begrunnes særskilt av RA. Det forutsettes imidlertid at de nye fylkene får tilstrekkelige ressurser til å ivareta dette.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Ved overføring av oppgaver legges det generelt til grunn at de nye fylkene skal ha et politisk handlingsrom i oppgaveløsningen. Overtakelse av oppgaver og ansvar på kulturminneområdet vil styrke lokaldemokratiet i spørsmål som gjelder vern og bruk av kulturarven.</p>

	<p><u>Forslag:</u> De nye fylkeskommunene får overført mest mulig av enkeltsaksbehandlingen overføres til de nye fylkeskommunene.</p>
21	<p><i>Overta forvaltningsansvaret for automatisk fredet kulturminner, dispensasjonsmyndighet og vilkårsfastsettelse</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at forvaltningsansvaret for de automatisk freda kulturminnene overføres til de nye fylkene. Dispensasjonsmyndigheten (kulturminneloven (<i>kml.</i>) §§ 8 første ledd og 8 fjerde ledd) overføres til fylkene, sammen med vilkårsfastsettelse (kml. § 8 førsteledd), mens budsjettfastsettelse forblir hos RA.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Dispensasjonsmyndigheten er en del av enkeltsaksbehandling som bør overføres til regionalt nivå. Delegasjon av dispensasjonsmyndigheten etter kulturminneloven § 8 første, og fjerde ledd til regionalt nivå, vil kreve at det finnes godt gjennomarbeidede kriterier som lengst mulig hindrer ulik praksis mellom fylkene og Sametinget. Det er viktig at det også hos RA sikres ressurser til god oppfølging av samtlige regioner.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene får forvaltningsansvaret for de automatisk freda kulturminnene overføres til de nye fylkene.</p>
22	<p><i>Folkehelseoppgaver</i></p> <p>Folkehelseloven er samordnet med plan- og bygningsloven og skal fremme en samfunnsutvikling med vekt på en positiv folkehelseutvikling, herunder det å utjevne sosiale helseforskjeller. Loven fastslår at fylkeskommunen skal være en pådriver og samordner av folkehelsearbeidet i fylket. Dette gjelder både i forhold til kommuner, næringsliv, frivillig sektor og overfor befolkningen generelt.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at Fylkesmannens ansvar og rolle i folkehelsearbeidet i sin helhet overføres til de nye fylkeskommunene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Ut fra en helhetlig regional samfunnspolitikk er det naturlig at de nye fylkeskommunene får tillagt rollen som pådriver for kunnskapsbasert folkehelsearbeid på lokalt og regionalt nivå.</p> <p><u>Forslag:</u> Fylkesmannens ansvar og rolle i folkehelsearbeidet i sin helhet overføres til de nye fylkeskommunene.</p>

Næring

	<p>Forslag til overføring av oppgave- og ansvarsområder</p>
23	<p><i>Regionalt næringsprogram i landbruket</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at ansvar for regionalt næringsprogram i landbruket overføres fra stat til de nye fylkeskommunene.</p>

	<p><u>Begrunnelse:</u> Dette for å knytte arbeidet tettere opp mot regionalt planarbeid og for å kunne øke innflytelsen fra regionalt folkevalgt nivå på den nasjonale landbrukspolitikken, samt styrke fylkeskommunens rolle som samfunnsutvikler. I dette følger midler knyttet til utrednings- og tilretteleggingstiltak.</p> <p><u>Forslag:</u> Ansvaret for regionalt næringsprogram i landbruket overføres fra stat til de nye fylkeskommunene.</p>
<p>24</p>	<p><i>Regionalutviklingsmidlene (RUP-midlene)</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at forvaltningen av regionalutviklingsmidlene (RUP-midlene) i sin helhet bør overføres til de nye fylkene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Dagens regime hvor Innovasjon Norge forvalter deler av midlene uten innflytelse fra fylkeskommunene, sammen med KMDs sterke mål og resultatstyring, svekker fylkeskommunenes muligheter til å legge føringer for egen utvikling. Fylkeskommunenes mulighet for politiske prioriteringer knyttet til egne virkemidler er fra og med 2017 redusert til å flytte penger mellom KMDs øremerkede poster.</p> <p><u>Forslag:</u> Forvaltningen av regionalutviklingsmidlene (RUP-midlene) i sin helhet overføres til de nye fylkene.</p>
<p>25</p>	<p><i>Reetablering av Innovasjon Norges regionale styrever</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at de regionale styrene for Innovasjon Norges regionskontorer reetableres.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Etter at de regionale styrene ble fjernet og Innovasjon Norge i Troms og Finnmark ble slått sammen, har fylkene svært liten innflytelse på Innovasjon Norge Arktis (INA). De nye fylkene kan komme med signaler til INA gjennom RUP-partnerskapet og tildelingsbrevet, men har ellers ingen innflytelse på INAs forvaltning av bedriftsrettede virkemidler. Dette vil styrke fylkeskommunenes rolle som regional utviklingsaktør.</p> <p><u>Forslag:</u> De regionale styrene for Innovasjon Norges regionskontorer reetableres.</p>
<p>26</p>	<p><i>Innovasjonssystemer, næringshage- og inkubatorprogrammer tilknyttet SIVA</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår å overføre SIVA sitt ansvar tilknyttet innovasjonssystemer, næringshage- og inkubatorprogrammer til de nye fylkene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Dette vil bidra til en oversiktlig, helhetlig og forsterket satsing innenfor flere av fylkeskommunenes satsingsområder som naturlig hører sammen. Byggesteinprinsippet hvor fylkeskommunen ser sammenhengen mellom forprosjekter, kompetansemegling og bedrifter med FoU-behov, vil gi ønsket effekt om dette samlokaliseres i fylkeskommunene. Nærhetsprinsippet til bruker er også et vesentlig argument som vil gi ytterligere kvalitet mot sluttbruker.</p> <p><u>Forslag:</u> SIVA sitt ansvar tilknyttet innovasjonssystemer, næringshage- og inkubatorprogrammer overføres til de nye fylkene.</p>

27	<p>Myndighet til å fatte vedtak om tildeling av tillatelse til akvakultur av vannlevende planter og skjell</p> <p>Søknad om akvakultur av vannlevende planter blir i dag saksbehandlet av Nærings- og fiskeridepartementet. Finnmark fylkeskommune foreslår at myndighet til å fatte vedtak om tildeling av tillatelse til akvakultur av vannlevende planter (akvakulturloven) og skjell overføres fra departementet til de nye fylkene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Dette for å knytte arbeidet med ulike greiner innenfor havbruk opp mot hverandre, og gi en bedre forutsigbarhet for søkeren/aktøren. Det vil således bli lettere å koordinere tilgjengelig areal avsatt til akvakultur iht. kommuneplaner, øke effektiviteten i behandlingsprosessen og gi søkeren færre ledd å forholde seg til. På sikt vil dette også bidra til å styrke fylkeskommunens rolle som samfunnsutvikler.</p> <p><u>Forslag:</u> Myndighet til å fatte vedtak om tildeling av tillatelse til akvakultur av vannlevende planter (akvakulturloven) og skjell overføres fra departementet til de nye fylkene.</p>
28	<p>Tillatelser til akvakultur av matfisk i ferskvann</p> <p>Fiskeridirektoratets regionkontor kan i dag fastsette begrensninger av antall tillatelser i et vassdrag eller foreta en fordeling mellom søkere innenfor en biomassegrense som blant annet av miljøhensyn er fastsatt som maksimum for et vassdrag.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at ansvaret for å gi tillatelse til akvakultur av matfisk i ferskvann (laksetilteingsforskriften § 20) overføres til de nye fylkene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Denne oppgaven bør sees i sammenheng med at det er per i dag er fylkeskommunene som er tildelingsmyndighet og vannregionmyndighet.</p> <p><u>Forslag:</u> Ansvaret for å gi tillatelse til akvakultur av matfisk i ferskvann (laksetilteingsforskriften § 20) overføres til de nye fylkene.</p>
29	<p>Ansvar for tilbaketrekking av akvakulturlokalitet/-tillatelse ved passivitet</p> <p>I dag er det Fiskeridirektoratets regionskontor som har ansvar for å trekke tilbake lokaliteter og tillatelser som ikke lenger benyttes.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at hjemmel til å trekke inn lokaliteter/tillatelser på grunn av passivitetshensyn (laksetilteingsforskriftens § 36 og tildelingsforskriften for andre arter § 18) overføres til de nye fylkene. Tilbaketrekking på grunn av regelverksbrudd i driftsfasen for øvrig bør utføres av Fiskeridirektoratet som tilsynsmyndighet.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Oppgaven bør i stor grad koordineres med oppgavene som de nye fylkene vil ha i forbindelse med tildeling av nye lokaliteter.</p> <p><u>Forslag:</u> Hjemmel til å trekke inn lokaliteter/tillatelser på grunn av passivitetshensyn (laksetilteingsforskriftens § 36 og tildelingsforskriften for andre</p>

	arter § 18) overføres til de nye fylkene.
30	<p>Overføring av myndighet til å gi tillatelser til akvakultur av matfisk i sjø og ferskvann til særlige formål</p> <p>I dag er det Fiskeridirektoratet som gir tilsagn om tillatelse til akvakultur av matfisk av laks, ørret og regnbueørret til særlige formål, mens fylkeskommunene etter søknad skal klarere lokaliteter for tillatelser til særlige formål.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at myndighet til å behandle søknader om tillatelse til slaktemerd og stamfisk overføres til de nye fylkeskommunene. Videre bør fylkeskommunene gis myndighet til å vurdere om nye lokalitetsklareringer for tillatelser til særlige formål er i tråd med vilkår som er gitt i tillatelsens tilsagn (laksetildelingsforskriften, deler av § 22).</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Overføring av denne oppgaven fra fiskeridirektoratet til de nye fylkeskommunene vil bidra til en effektivisering av forvaltningen, med færre ledd å forholde seg til hvor fylkeskommunen både vil klarere areal iht. gjeldende arealplaner og gi en evt. tillatelse til særskilte formål.</p> <p><u>Forslag:</u> Myndighet til å behandle søknader om tillatelse til slaktemerd og stamfisk overføres til de nye fylkeskommunene.</p>
31	<p>Driftsplangodkjenning av akvakulturanlegg</p> <p>Alle akvakulturanlegg i sjø må hvert år sende inn planer over neste års drift og bruk av lokaliteter. Driftsplanene skal i dag godkjennes av Fiskeridirektoratet og Mattilsynet. Fylkeskommunen er tildelingsmyndighet for akvakulturtillatelser og er regional planmyndighet.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår driftsplangodkjenning (akvakulturdrifts-forskriften) bør gjøres av de nye fylkene sammen med Mattilsynets regionkontor.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Tilrettelegging for effektiv arealutnyttelse henger nøye sammen med fylkeskommunens oppgaver per i dag knyttet til planlegging og tilgang på areal.</p> <p><u>Forslag:</u> Driftsplangodkjenning (akvakulturdrifts-forskriften) bør gjøres av de nye fylkene sammen med Mattilsynets regionkontor.</p>
32	<p>Myndighet til å gi dispensasjoner som påvirker tildelingsarbeidet på lokalitetsnivå</p> <p>Myndigheten til å gi dispensasjoner fra følgende deler av nevnte forskrifter påvirker i stor grad arbeidet med tildeling på lokalitetsnivå:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Laksetildelingsforskriften § 32 <i>Særlige krav til lokalitet for stamfiskformål</i> • Akvakulturdrifts-forskriften § 49 <i>Samdrift</i> første ledd, andre setning • Tildelingsforskriften for andre arter § 4 <i>Krav om akvakulturtillatelse</i>, andre ledd <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at nevnte oppgaver bør overføres fra</p>

	<p>Fiskeridirektoratet til de nye fylkeskommunene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Dispensasjonsmyndigheten bør ses i sammenheng med tildelingsmyndigheten som fylkeskommunen per i dag har og bør ha på akvakulturområdet.</p> <p><u>Forslag:</u> Myndighet til å gi dispensasjoner som påvirker tildelingsarbeidet på lokalitetsnivå overføres til de nye fylkene.</p>
<p>33</p>	<p><i>Regulering av tang- og tarehøsting</i></p> <p>Høsting av tang og tare reguleres i dag gjennom regionale forskrifter (havressursloven) som fastsettes av Fiskeridirektoratet sentralt.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at ansvaret for regulering av tang- og tarehøsting overføres til fylkeskommunene.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Det å gi tillatelse til tang- og tarehøsting bør innebære en avveining av arealinteresser og bruk av regionalpolitisk skjønn.</p> <p><u>Forslag:</u> Ansvaret for regulering av tang- og tarehøsting overføres til fylkeskommunene.</p>
<p>34</p>	<p><i>Kvotestystem for fiske som inkluderer regional kvotebank</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at ansvaret for fordeling og forvaltning av distrikts-kvoter samt retildeling av tilbakekalte strukturkvoter flyttes til de nye fylkene gjennom en regional kvotebank. I tillegg til distrikts- og strukturkvotene, foreslås også at de leveringspliktige trålkvotene som det er grunnlag for å trekke tilbake tilføres den regionale kvotebanken.</p> <p>Finnmark fylkeskommune viser i denne sammenhengen til behandlingen av NOU 2016:26 - Et fremtidsrettet kvotestystem. Utredningen gir en beskrivelse av utviklingen i fiskeriene og vurdering av dagens system for kvotetildeling og strukturkvoteordningen. Reguleringen av strukturkvoteordningen forutsetter at strukturkvotene kan tildeles for ett år om gangen, og at de kan tildeles i inntil 20 (25) år. I denne forbindelse mener fylkeskommunen at man har mulighet til å legge nye premisser for hvordan fordeling- og forvaltning av fiskeressursene kan være i et nytt kvotestystem når tidsbegrensningen på 20 (25) år er passert og strukturkvotene skal gå tilbake til fellesskapet. Fylkeskommunen har i sitt hørings svar løftet forslag om etablering av regionale kvotebanker, særlig med tanke på strukturkvoter og leveringspliktige trålkvoter.</p> <p>Finnmark fylkeskommune viser videre til høringsforslag av 18.07.17 om innføring av distrikts-kvote for torsk på 3000 tonn i Øst-Finnmark for kvoteårene 2018 og 2019. Dette med bakgrunn i at myndighetene har adgang til å ta regionale hensyn i kvotefordelingen og med distriktskvoter legge til rette for produksjon ved landanlegg i næringssvake distrikt. Høringen er pt. under behandling.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> En regional kvotebank vil sikre fellesskapets eiendomsrett, ressursrente, flåtens driftsfleksibilitet og handlingsrom for omfordeling av kvoter etter kystens og markedets behov. Finnmark fylkeskommune viser til at fiskeressursene er en nasjonal ressurs, men med stor regional og lokal betydning.</p>

	<p>Finnmark har en stor kystlinje og består i hovedsak av mange mindre kystsamfunn og næringssvake distrikt. Fiskeri er, og vil fortsatt være den viktigste samfunnsøkonomiske bærebjelken for verdiskaping, sysselsetting og bosetting i Finnmark. Det er derfor viktig at fylket har et tilstrekkelig og forutsigbart kvotegrunnlag som kan fordeles på en måte som sikrer ringvirkninger og aktivitet i Finnmark og i de samfunnene behovet er størst. Dette jf. formålet med havressursloven § 1 som er å sikre ei bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning av de marine ressursene og å medvirke til å sikre sysselsetting og bosetting i kystsamfunnene.</p> <p><u>Forslag:</u> Finnmark fylkeskommune foreslår at ansvaret for fordeling og forvaltning av distrikts-kvoter samt retildeling av tilbakekalte strukturkvoter flyttes til de nye fylkene gjennom en regional kvotebank. I tillegg til distrikts- og strukturkvotene, foreslås også at de leveringspliktige trålkvotene som det er grunnlag for å trekke tilbake tilføres den regionale kvotebanken.</p>
--	--

Opplæring

Forslag til overføring av oppgave- og ansvarsområder	
35	<p><i>Overta NAV sin oppgaveportefølje i forhold til å legge til rette for ungdom under 25 år som ikke er i arbeid eller utdanning</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at hele tiltaksporteføljen som NAV har i forhold til å legge til rette for ungdom under 25 år som ikke er i arbeid eller utdanning overføres til de nye fylkene. Tidsperioden for å ta ut retten er utvidet til 25 år. Etter 25 år er det voksenretten som gjelder.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Fylkeskommunene har i dag ansvaret for utdanning og karriereveiledning. For å få til den skreddersømme som vil være naturlig i forhold til den enkelte ungdommen som står uten opplæring eller arbeid, vil det være hensiktsmessig at de nye fylkeskommunene har en dør inn til dette feltet. Ved å overføre tiltaksmidlene (ikke trygdeytelsene) til fylkeskommunene, vil en få en raskere og mer effektiv håndtering av utdanning eller evt. andre aktiviteter for denne gruppe ungdom fram til 25-årsgrensen.</p> <p><u>Forslag:</u> Tiltaksporteføljen som NAV har i forhold til å legge til rette for ungdom under 25 år som ikke er i arbeid eller utdanning overføres til de nye fylkene.</p>

Planlegging/samfunnsutvikling

Forslag til overføring av oppgave- og ansvarsområder	
36	<p><i>Overta ansvaret for fylkesmannens utviklingsoppgaver relatert til samfunnsutvikling</i></p> <p>I dag har fylkesmannen i tillegg til tilsynsoppgaver også utviklingsoppgaver blant annet knyttet til opplæring, barn og unge, helse, omsorg, sosialtjenester,</p>

	<p>folkehelse, miljø, klima og landbruk. Mange av disse utviklingsoppgavene handler om å gjennomføre statlig politikk og å bidra til utvikling av kommunene.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at de nye fylkene overtar Fylkesmannens utviklingsoppgaver relatert til samfunnsutvikling, med tilhørende rammeoverføringer. Av samme grunn foreslår fylkeskommunen at de nye fylkene overtar prosjektskjønnsmidler som skal benyttes til prosjekter som bidrar til samfunnsutvikling i kommunene. Denne oppgaven krever også at de nye fylkene får et samordningsansvar.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Det er viktig at de nye fylkene i større grad gis et ansvar for samfunnsutviklingen i regionene, noe som jo også er i tråd med Meld. St. 22 (2015-2016), uten at det er konkretisert i tydelige oppgaver.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene overtar Fylkesmannens utviklingsoppgaver relatert til samfunnsutvikling, med tilhørende rammeoverføringer og prosjektskjønnsmidler.</p>
<p>37</p>	<p><i>Overta ansvaret for juridisk veiledning i plansaker</i></p> <p>I følge plan og bygningsloven § 3-2 Ansvar og bistand i planleggingen er det Fylkesmannens rolle å påse at kommunene oppfyller plikten til planlegging etter loven. Fylkeskommunen skal som regional planmyndighet veilede og bistå kommunene i deres planleggingsoppgaver. I dag praktiseres veiledningsrollen både av Fylkesmannen og fylkeskommunen, og det er ikke et skarpt skille på hvem som gjør hva. Når det kommer til den juridiske veiledningen i plansaker gis denne i hovedsak av Fylkesmannen.</p> <p>Et helhetlig ansvar for både planfaglig og juridisk veiledning fordrer overføring av ressurser til ansettelse og kompetanseheving til fylkeskommunen.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Finnmark fylkeskommune anser det som hensiktsmessig at fylkeskommunen bistår kommunene med både juridisk og planfaglig veiledning. Et slikt helhetlig oppgaveansvar styrker den faglige veiledningen, og øker kompetansenivået. Dette vil også være et gode for både små og store kommuner.</p> <p><u>Forslag:</u> De nye fylkene overtar ansvaret for juridisk veiledning i plansaker.</p>
<p>38</p>	<p><i>Overta ansvaret for økonomiske midler knyttet til opplærings- og veiledningstiltak overfor kommunene</i></p> <p>Hvert år mottar fylkesmannen økonomiske midler til opplærings- og veiledningstiltak innenfor planlegging fra KMD. Midlene gis under forutsetning av at fylkesmannen og fylkeskommunen samarbeider om tiltakene. Disse midlene har vært brukt til å arrangere den årlige plankonferansen.</p> <p>Finnmark fylkeskommune mener at fylkeskommunene bør være mottaker av disse midlene for så å koordinere opplærings- og veiledningstiltak i samarbeid med fylkesmannen.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Det er fylkeskommunene som er regional planmyndighet og har ansvaret for veiledning av kommunene. Overtakelse av ansvaret for midler tilknyttet opplærings- og veiledningstiltak ovenfor kommunene faller naturlig inn</p>

under dette ansvaret.

Forslag: De nye fylkene overtar ansvaret for økonomiske midler knyttet til opplærings- og veiledningstiltak overfor kommunene.

Barnevern

39 *Overføring av statlig regionalt ansvar innenfor barnevernet til de nye fylkene*

Finnmark fylkeskommune foreslår at de oppgavene som staten overtok fra fylkeskommunene i 2004 tilbakeføres til fylkeskommunene. Dette innebærer ansvaret for etablering og drift av barnevernsinstitusjonene, for rekruttering og formidling av fosterhjem og for drift av familievernkontorene.

Begrunnelse: Dette vil styrke forankring til lokalt politisk nivå i de nye regionene. Dette vil gi et helhetlig regionalt politisk perspektiv på tjenesten i fylkene.

Forslag: Ansvarsområdet for statlig regionalt ansvar innenfor barnevernet flyttes til de nye fylkeskommunene.

Særskilte oppgaver og ressurser som bør legges til Finnmark

40 *Styrke arbeidet med verdensarven*

Finnmark fylkeskommune har et betydelig ansvar for verdensarven ved å ha både Verdensarven Bergkunsten i Alta og Verdensarven Struves meridianbue innenfor fylkesgrensene. Finnmark fylkeskommune er gitt forvaltningsansvaret for forvaltning og skjøtsel av verdensarven i Finnmark. Gjennom samarbeidsavtaler med Verdensarvsenter for bergkunst - Alta Museum (VAM) har museet et betydelig ansvar for forvaltningen som utøvende instans. Alta kommune er vertskap for både bergkunsten i Alta og Struves meridianbue, mens Hammerfest og Kautokeino kommuner er vertskap for Struves meridianbue.

Finnmark fylkeskommune foreslår at det tilføres ressurser til arbeidet med verdensarven.

Begrunnelse: Fylkeskommunen har et stort koordineringsansvar mellom de ulike aktørene innenfor verdensarven, uten at dette gjenspeiles i personalressurser og budsjetter.

Forslag: Finnmark fylkeskommune foreslår at det tilføres ressurser til arbeidet med verdensarven i Finnmark.

<p>41</p>	<p><i>Overta nasjonalt ansvar for å koordinere utviklingen og bevaringen av kvensk/norskfinsk litteratur og kultur, samt overføring av det nasjonale ansvaret for formidling av russisk litteratur</i></p> <p>Finnmarks historie, beliggenhet og befolkning gir fylket helt spesielle og unike forutsetninger for kunst- og kultursamarbeid over landegrensene. Kulturens betydning i utvikling av det sivile samfunn i Finnmark og nordområdene må fortsatt ha stor oppmerksomhet, og spisskompetanse på internasjonalt kulturarbeid i nordområdene bør videreutvikles. I nordområdene har fylkeskommunen et bredt kultursamarbeid som fylkeskommunen ønsker å styrke og videreutvikle.</p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at fylkeskommunen får nasjonalt ansvar for å koordinere utvikling og bevaring av kvensk/norskfinsk litteratur og kultur. Det nasjonale ansvaret for formidling av russisk litteratur på samme måte som fylkeskommunen i dag har nasjonalt ansvar for finsk foreslås også overført.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> I Finnmark har fylkeskommunen opparbeidet solid og unik kunnskap om finsk, kvensk/norskfinsk og russisk språk og kultur.</p> <p><u>Forslag:</u> Den nye fylkeskommunen får nasjonalt ansvar for å koordinere utvikling og bevaring av kvensk/norskfinsk litteratur og kultur.</p>
<p>42</p>	<p><i>Tildeling av ansvar for nasjonale minoriteters kulturminner, som for eksempel kvenske/norsk-finske kulturminner</i></p> <p>Den nasjonale minoriteten kvener/norskfinner preger i stor grad historien og dagens Finnmark. Kvenske/norsk-finske kulturminner har ikke et formelt vern i dag, med mindre de er vedtaksfredet.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Kvensk/norsk-finsk kultur bør være et satsningsområde i Finnmark fylkeskommune, noe som bør kunne gjenspeiles i oppgaver og prioriteringer innenfor kulturminneforvaltningen. Kulturminnevernet i fylket har opparbeidet seg god kompetanse på kvenske/norsk-finske kulturminner.</p> <p><u>Forslag:</u> Kulturminneforvaltningen i den nye fylkeskommunen tildeles ansvaret for arbeidet med nasjonale minoriteters kulturminner, som kvenske/norsk-finske kulturminner.</p>
<p>43</p>	<p><i>Overta ansvaret for de samiske videregående skolene</i></p> <p>Finnmark fylkeskommune foreslår at de samiske videregående skolene overføres fra Kunnskapsdepartementets (KD) sitt ansvarsområde til det nye fylket.</p> <p><u>Begrunnelse:</u> Én skoleeier for videregående skole i fylkeskommunen vil gi en helhetlig tilnærming til videregåendeopplæring i det nye fylket. Finnmark fylkeskommune har i dag ansvaret for inntaket til de samiske videregående skolene jf. opplæringsforskriften § 6-44. I tillegg bør det også nevnes at:</p>

- Finnmark fylkeskommune gir i dag tilbud i samisk språk ved de fleste videregående skolene.
- Finnmark fylkeskommune har ansvaret for hele fagopplæringen, også de som har gått 2 år på samisk videregående skole.
- Finnmark fylkeskommune har god kunnskap om samisk språk og kultur, og vil kunne ivareta disse skolenes spesielle behov som i dag ligger på nasjonalt nivå.
- Finnmark fylkeskommune fyller i dag opp ledige plasser ved de samiske vgs. Dette kan fylkeskommunen gjøre fordi det ikke benyttes samisk som undervisningsspråk i alle fag ved disse skolene.

Forslag: De samiske videregående skolene overføres fra Kunnskapsdepartementets (KD) sitt ansvarsområde til det nye fylket.

Særskilte oppgaver som bør legges til de tre nordligste fylkene

44 **Overføring av forvaltningsansvaret for fartøyvern**

Forvaltningsansvaret for fartøy på fartøyvernlista er av RA foreslått overført til fylkene, mens fartøy som er på tentativ liste for fredning og allerede fredet forblir hos RA.

Begrunnelse: Fartøyvern er et av de fagfeltene som ikke allerede er i den fylkeskommunale porteføljen for forvaltningsoppgaver, og som det vil være et av de største områdene å ruste seg faglig til når oppgaver overføres. Det virker noe urealistisk at hvert fylke skal klare å bygge opp den kompetansen som Riksantikvaren sitter med i dag.

Forslag: Finnmark fylkeskommune foreslår at forvaltningsansvaret for fartøy på fartøyvernlista overføres til regioner ved at flere fylkeskommuner går sammen om oppgaven. Ansvar for fylkene Nordland, Troms og Finnmark foreslås lagt til Troms, som allerede har hovedansvaret for oppfølgingen av Nordnorsk fartøyvernssenter.

Med hilsen

Øystein Ruud
fylkesrådmann

Charles Petterson
plansjef

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:
Det kongelige kommunal- og moderniseringsdepartement, Jørund-K.Nilsen

EKSPERTUTVALGET REGIONREFORMEN –

Behandlet av fylkesrådet i Troms 24.8.2017

INNSPILL OPPGAVER
FRA TROMS
FYLKESKOMMUNE

Innholdsfortegnelse

1. Innledning.....	4
2. Regional planlegging.....	4
2.1 Gjøre regional planlegging mer forpliktende og er viktig for samfunnsutviklerrollen.....	4
2.2 Innsigelsesadgang overfor regionale statsetater som ikke følger opp sine forpliktelser etter regional plan og avgjørelsesmyndighet for innsigelser flyttet fra fylkesmannen til regionene.....	4
2.3 Styrket strategisk planleggingsmyndighet innenfor regionalt og nasjonalt transportnett.....	5
Reduserte statlig adgang til sektorinnsigelser.....	5
2.4 Regional plan som styringsverktøy – styrkes som samordningsverktøy.....	5
2.5 Juridisk veiledning i plansaker.....	6
2.6 Miljø- landbruks- og arealforvaltningsoppgaver (inkludert reindrift, bør ligge til regionalpolitiske prioriteringer og beslutninger).....	7
2.7 Jordvern og bevaring av kulturlandskap virkemidler og støtteordninger fra Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet.....	7
3. Samferdsel og miljø.....	7
3.1 Planlegging.....	8
3.2 Plan- og forvaltningsoppgaver som i dag forvaltes av Statens vegvesen.....	8
3.3 Omklassifisering av veg.....	9
Fylkesveg til riksveg.....	9
Riksveg til fylkesveg.....	9
Fylkesveg til kommunal veg.....	10
3.4 Kjøp av regionale flyruter.....	10
3.5 Andre områder som bør vurderes.....	10
3.6 MILJØ.....	10
3.7 Bredbånd.....	10
4. Tilrettelegging for næringsutvikling.....	11
4.1 Innovasjon Norge.....	11
4.2 Regionale forskningsfond (RFF).....	12
5. Havressurslov/ Akvakulturforvaltninga/ Øvrige oppgaver fra fylkesmannen.....	12
5.1 Akvakulturinteresser.....	12
Bakgrunn.....	12
Oppgaver som foreslås overført til fylkeskommunene.....	13
• Myndighet til å fatte vedtak etter forurensningsloven.....	13
• Myndighet til å fatte vedtak etter etableringsforskriften (matloven og dyrevelferdsloven).....	13
• Myndighet til å fatte vedtak etter havne- og farvannsloven.....	13
Utvidelse av myndighet etter akvakulturloven.....	13

Tillatelse til akvakultur av vannlevende planter (akvakulturloven)	13
Adgang til å gi dispensasjoner som påvirker tildelingsarbeidet (laksetildelingsforskriften, akvakulturdriftsforskriften og tildelingsforskriften for andre arter)	14
Tilbaketrekking av lokalitet/tillatelse ved passivitet (laksetildelingsforskriftens § 38 og tildelingsforskriften for andre arter § 18)	14
Særskilt om tillatelser til akvakultur av matfisk i sjø og ferskvann til særlige formål (laksetildelingsforskriften kapittel 5).....	14
Tillatelse til akvakultur av matfisk i ferskvann (laksetildeingsforskriftens § 20)	14
Vurdering av miljøovervåking og tiltak ved uakseptabel miljøtilstand	14
(akvakulturdriftsforskriften §§ 35 og 36)	14
Driftsplangodkjenning (akvakulturdriftsforskriften § 40).....	15
5.2 Kommunale planprosesser	15
5.3 Havressursloven	16
Tang og tare.....	16
Regulering og tillatelse til felling av sel på norskekysten	16
Fiskeri.....	16
5.4 Fylkesmannen – overføring av øvrige oppgaver	16
Fiskeforvaltning	16
6. Utdanning og kompetanse	17
6.1 Om kompetanseheving tilpasset regionens behov (s 55 i innst)	17
6.2 Utdanning	17
Et regionalt kompetanse- og opplæringsansvar	17
Plan, utvikling og oppfølging	18
Analyse og vurdering	18
Ressurser og rammer	18
7 Kultur	18
7.1 Oppgaver fra fylkesmannen	18
7.2 Folkehelse	18
7.3 Friluftsliv	19
7.4 Kunst og kultur	19
Kunst og kulturformidling	20
Enkelte tilskuddsordninger og oppgaver fra Kulturrådet:.....	20
Bibliotek	21
Kulturminneforvaltning – overføringer (jf stortingsmelding 22 s 57, 58).....	22
Idrett og anlegg	22
8 Nordområdepolitikk	22

Vedlegg 1: Fylkestingsvedtak i sak 98/16 – Vurdering av sammenslåing av fylker til en større region.....	25
Vedlegg 2: Vedtak i fylkestingssak 11/15 – Prinsipper for et regionalt folkevalgt nivå	27
Vedlegg 3: Nye oppgaver til regionalt folkevalgt nivå.....	29

1. Innledning

Innspill til Ekspertutvalget som skal se på nye oppgaver til nye folkevalgte regioner.

2. Regional planlegging

2.1 Gjøre regional planlegging mer forpliktende og er viktig for samfunnsutviklerrollen

Det vil ofte være sprikende og uforenelige sektorinteresser i samfunnsplanleggingen og dermed i utviklingen. En avveining og samordning er derfor nødvendig og bør tas politisk gjennom demokratiske prosesser. En tydelig og klar retning kan gis gjennom regional planlegging, og derigjennom sikre forutsigbarhet som er viktig for forvaltningen. Dersom erkjennelsen av at regional planlegging har betydning og gjennomføres, vil det også innebære nødvendig involvering og deltakelse. Det er viktig for samfunnsutviklerrollen.

Regional planlegging er forpliktende dersom man tar i bruk plan og bygningsloven (pbl) sine verktøy om planretningslinjer og planbestemmelser. Dette kan og bør utnyttes i mye større grad enn det gjøres i dag, også på nye områder dersom regionalt nivå får ansvar og myndighet. Et område som kan være viktig for den videre samfunnsutviklerrollen er en aktiv prioritering på eksempelvis barn og unge. Her kan man utarbeide en regional politikk basert på nasjonale føringer, og ivareta dette gjennom regional planlegging for å synliggjøre at man har fokus på området. Også andre områder er aktuelle, eksempelvis universell utforming, reindrift, miljø og klima.

2.2 Innsigelsesadgang overfor regionale statsetater som ikke følger opp sine forpliktelser etter regional plan og avgjørelsesmyndighet for innsigelser flyttet fra fylkesmannen til det regionale nivået

Nedenfor følger kommentar/argumentasjon hva gjelder samordning av innsigelser (avgjørelsesmyndighet)

Det pågår for tiden et samordningsprosjekt initiert av KMD der fylkesmannen har mulighet til å avskjære innsigelser på vegne av andre sektormyndigheter. 12 av landets fylker inngår i

prosjektet, og Troms er et av fylkene. Prosjektet skal avsluttes ved utgangen av 2017. Det er signalisert fra sentralt hold at prosjektet vil videreføres som en fast ordning og gjelde alle fylkene i Norge fra 2018.

Det kan oppfattes som problematisk at den instansen som samordner, fylkesmannen, og som i slutfasen får den direkte kontakten med tiltakshaver, ikke har den fagkompetansen som ligger til grunn for innsigelsen.

Det er noen prinsipielle sider ved ordningen, spesielt hvordan rollen som samordner bør avgrenses mot den politiske sfæren som bør diskuteres. Slik ordningen har vært praktisert ulikt mellom fylkesmennene, ligger muligheten åpen for at både fylkesmannen som embete og fylkesmannen personlig kan ta rollen som politiker når innsigelsene skal veies mot hverandre og eventuelt vurderes for avskjæring. Dette er problematisk. Dette er en rolle som i vår demokratiske styreform skal ligge hos folkevalgte organer, fylkeskommunen. Fagetatene behandler planene ut fra de statlige mål og retningslinjer som er satt på sentralt hold. Forutsatt at dette gjøres etter gjeldende regelverk, vil slik avveining innebære en politisk vurdering. Uten en nærmere presisering av fylkesmannen rolle og handlingsrom som samordner, vil ordningen åpne for en overføring av politisk makt til fylkesmannen, på bekostning av det folkevalgte regionale nivået. Dette er uheldig. I stedet bør en se på muligheten for at det folkevalgte regionale nivået skal samordne.

2.3 Styrket strategisk planleggingsmyndighet innenfor regionalt og nasjonalt transportnett

Regionene må overta regional statlige sektormyndigheters rolle ift til koordinering og innspill til strategiplanleggingen i NTP. Regionen kan koordinere bedre i forhold til andre interesser som næring, kompetanse etc. og bedre se sammenhengen mot øvrige regionale planer. Det vil bidra til å gi en mer brukervennlig forvaltning, der en regional aktør vil ha større oversikt over regionen, og det vil være enklere for interessenter å forholde seg til en regional aktør, framfor en statlig aktør.

Det vil også bidra til en bedre offentlig ressursbruk, ved at planleggingen blir mer effektiv på grunn av synergier med annen regional planlegging. Og gi bedre tjenester for innbygger og næringsliv ved at tilrettelegging og prioritering for samfunnsutviklingen generelt blir mer koordinert. Eksempel samordnet planlegging av riks- og fylkesveier.

Reduserte statlig adgang til sektorinnsigelser

Fylkesmannen og veidirektoratet har overordne oppgaver innen forvaltning. Denne innsigelsesmyndighet kan være i konflikt med forvaltning av fylkeskommunale områder. For eksempel skiltmyndighet på fylkesveier.

2.4 Regional plan som styringsverktøy – styrkes som samordningsverktøy

Et styrket regionalt nivå bør ha et sterkt strategisk redskap for å kunne oppfylle sin rolle som regionalpolitisk planmyndighet i forhold til store samfunnstiltak og investeringer. Det er viktig med et «fugleperspektiv» som ser over kommunegrensene og fremme en felles utvikling. Gitt en kommunesammenslåing vil det bli flere store, og også sterkere kommuner, og da vil det være ekstra viktig med et regionalt nivå som evner å se regionens utfordringer i sin helhet.

Regional plan etter kapittel 8 i pbl bør brukes når det er behov for regional samordning. Dette kan være en temabasert plan, geografisk basert plan, eller en kombinasjon av tema og geografi.

En regional plan er ment å være et verktøy for å samordne ulike forvaltningsnivå og ulike interesser som ikke begrenses av kommunegrenser. Et regionalt folkevalgt nivå vil ha de beste forutsetningene for å gjennomføre dette, men det fordrer at regional plan øker sin status, og at man tar i bruk de verktøyene som ligger i pbl. Regional planmyndighet må ha vilje til å gi retning og forplikte seg selv gjennom planarbeidet. Samtidig fordrer dette mindre detaljert styring fra sentralt hold.

Virkemidlene i pbl er et viktig verktøy og bør brukes i sterkere grad for å gi strategisk retning i samfunnsutviklingen, men også de økonomiske virkemidlene må knyttes sterkere opp mot regionale planer og innhold i disse. Det ville være hensiktsmessig dersom en i større grad klarte å samle disse midlene i fylkeskommunen.

2.5 Juridisk veiledning i plansaker

Etter pbl § 3-2 Ansvar og bistand i planleggingen er Fylkesmannens rolle å påse at kommunene oppfyller plikten til planlegging etter loven. Fylkeskommunen skal som regional planmyndighet veilede og bistå kommunene i deres planleggingsoppgaver. I dag praktiseres veiledningsrollen både av Fylkesmannen og fylkeskommunen, og det er ikke et skarpt skille på hvem som gjør hva. Når det kommer til den juridiske veiledningen i plansaker gis denne i hovedsak av Fylkesmannen og embetets jurister. Fylkeskommunes rolle som veileder i plansaker understrekes også i meklinger da det heter at «meklingen skal foretas av fylkesmannen, med nødvendig planfaglig bistand fra fylkeskommunen» (Rundskriv H-2/14). TFK har stilt i en del meklingsmøter som planfaglig bistand, men har også opplevd å ikke bli innkalt til meklingsmøter.

Etter vår vurdering hadde det vært hensiktsmessig å kunne gi både den juridiske og planfaglige veiledningen fra fylkeskommunen. Dette hadde styrket den faglige veiledningen, og økt kompetansenivået. En helhetlig veiledning vil være et gode for både små og store kommuner. Dette fordrer jo ressurser til ansettelser og kompetanseheving til fylkeskommunen.

I dag er det fylkesmannen som innkaller og gjennomfører mekling i plansaker der det er gitt innsigelser. På samme tid kan fylkesmannen være den instansen som har gitt innsigelse til en plan, for eksempel innen miljøvernsektoren. Det kan være uheldig at fylkesmannen har begge rollene, noe som taler for at innsigelsesmyndigheten bør overføres til det regionale nivået

Hvert år mottar fylkesmannen opplærings- og veiledningstiltak fra KMD. Midlene gis under forutsetning av at fylkesmannen og fylkeskommunen samarbeider om tiltakene. For Troms sin del har midlene ligget i størrelsesorden kr 225 000-250 000 (reduisert fra kr 300 000 de senere årene), og har vært brukt til å arrangere den årlige plan-og byggesakskonferansen. Disse midlene bør fylkeskommunene være mottakere av for så å koordinere opplærings- og veiledningstiltak i samarbeid med fylkesmannen.

2.6 Miljø- landbruks- og arealforvaltningsoppgaver (inkludert reindrift, bør ligge til regionalpolitiske prioriteringer og beslutninger)

Oppgavefordelingen mellom fylkesmannen og regionalt folkevalgt nivå er ikke godt nok avklart. Noen områder ivaretas av begge, mens kontroll-, tilsyn- og beredskapsoppgaver er bedre adressert og ivaretas av fylkesmannen alene. Det ville være mest demokratisk og hensiktsmessig dersom oppgaver som ikke har en kontroll- eller tilsynsfunksjon tilligger det regionalpolitiske nivået. Dette er blant annet oppgaver som inkluderer reindrift, landbruk og arealforvaltningsoppgaver. Når det gjelder oppgaver/hensyn innenfor miljø (eksempelvis støy og forurensing) er dette noe som bør følge nasjonale regler og føringer, og dermed kan være en statlig oppgave.

2.7 Jordvern og bevaring av kulturlandskap virkemidler og støtteordninger fra Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet

Når det gjelder jordvern og bevaring av kulturlandskap stiller vi oss bak argumentasjonen til Trøndelag. Det folkevalgte regionale nivået bør ta over deler av virkemiddelapparatet og støtteordninger til kulturlandskap fra Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet. Som tidligere argumentert vi dette gi bedre koordinering og synergieffekter på politikkområdet.

3. Samferdsel og miljø

Nåværende oppgaver	Nye oppgaver	Merknad
Kollektivtrafikk, inkl. store byer		Fylkeskommunen bør beholde ansvaret kollektivtransport i by fordi: <ul style="list-style-type: none"> - Det er behov for samordning og felles ruteplanlegging med regional kollektivtrafikk - Vi har en velfungerende driftsenhet for all kollektivtrafikk i fylket - Felles systemer for billettering og ruteinformasjon for hele fylket - Felles takstsystem og samarbeid med Nordland og Finnmark - Kollektivkompetansen om bytransport i Tromsø er i hovedsak hos fylkeskommunen - Det eksisterer et godt samarbeid med Tromsø kommune og Statens vegvesen gjennom bypakker.
	Utvidet ansvar for kjøp av persontransporttjenester, blant annet regionale flyruter i tillegg til dagens fylkeskommunale ansvar	<ul style="list-style-type: none"> - Vil kunne se all kollektivtrafikk i sammenheng - Særlig viktig ifbm. Pasienttransport.
	Pasienttransport	<ul style="list-style-type: none"> - Behovet for og gevinster fra samordning av offentlig tjenestekjøp på skyss i og utenfor rute er veldokumentert. - Vi transporterer også mange pasienter med det ordinære rutetilbudet - Staten forutsetter jo at pasienter skal reise billigst mulig (off. kommunikasjon) - Har hatt god effekt der dette har vært utprøvd, men det er organisatoriske årsaker til at dette ikke realiseres. - Fremtidens løyveregelverk kan utfordre organisering og kjøp av slik skyss i fremtiden
Regionale veger og fylkesveger m.m.	Veger og vegadministrasjon – Statens vegvesens regionapparat og fylkesavdelinger	Overføring av ansvar for planlegging og drift av fylkesveiene bør overføres fra SVV til det regionale nivået. Det vil gi bedre effektivitet og samordning.

		Sams veiadministrasjon oppheves Planlegging og prioritering av riksveg/europaveg Riksvegferjer inkl. billetteringssystem Koordinering av trafikksikkerhetsoppgaver m.m SVV har regionale koordinatorene for bl.a. trafikksikkerhet, kollektivtrafikk og universell utforming.
Løyveforvaltning		Storingsvedtaket: Stortinget ber regjeringen snares fremme forslag om å fornye regelverket for løyver og behovsprøving for persontransport, slik at bestemmelser knyttet til dette kan fastsettes av de nye fylkeskommunene.
	Fylkesavdelingene i Statens vegvesens regionskontor bør vurderes helt eller delvis overført til regionalt nivå. Inkl midler som brukes for å dekke SAMS vegadministrasjon iht. Lov om vegar § 19.	
	Koordineringsfunksjoner (regionalt i SVV) innen trafikksikkerhet, universell utforming og kollektivtransport bør overføres	
Mobilitet	Støtteordning til redusert bilbruk	

3.1 Planlegging

På grunn av Stortingets vedtak om utslipp fra transportsektoren (Klimaforliket) må fagområdene samferdsel og miljø sees i sammenheng. Skal Norge bli et lavutslippssamfunn innen 2050 og få iverksatt tilstrekkelige tiltak på transportsektoren, må regional forvaltning samordne/koordinere disse tiltakene.

Fylkeskommunen har som rolle å tilpasse og samordne nasjonale og internasjonale føringer. Den kan fremme tverrsektorielle satsinger innen en større region enn den enkelte kommune. Gjennom regionale planer kan en trekke opp samordnede strategier der ulike transportformer sees i sammenheng, slik at samferdsel blir en integrert del av helhetlig regional utvikling. For eksempel skal en stor del av fremtidig verdiskapning skje i regionene, mens kompetansen og kapitalen samles i byene. Utbygging av gode kommunikasjonsløsninger på veg, sjø, nett og mobil må fjerne barrierer og redusere avstander mellom by og land. Samtidig skal klimamålene oppnås. Dette krever en optimalisering av ansvarsdeling slik at de regionale nettverk og oppgavene knyttet til disse faller inn under regional styring.

3.2 Plan- og forvaltningsoppgaver som i dag forvaltes av Statens vegvesen

Dagens oppgavefordeling mellom Statens vegvesen og det regionale folkevalgte nivå må optimaliseres. Overføring av oppgaver gir større volum, større fagmiljø og en mulighet for å videreutvikle rollen som profesjonell vegeier og innkjøper. Fylkesavdelingene i Statens vegvesens regionskontor bør vurderes helt eller delvis overført til regionalt nivå. Optimaliseringen gir et potensiale for administrativ effektivisering og forsterker lokaldemokratisk styring. Midlene som brukes for å dekke SAMS vegadministrasjon iht. Lov om vegar § 19 må i så fall overføres til det regionale nivået.

Samtidig må tilgang til Statens vegvesen sitt spesialkompetansemiljø opprettholdes når det gjelder fagområder som er spesialiserte til å kunne ivaretas på et regionalt nivå. Man må forsterke styringen fra det regionale nivået av Regionvegsjefen og dens ansatte som hører under fylkeskommunen i saker som gjelder fylkesveger.

Koordineringsfunksjoner (regionalt i SVV) innen trafikksikkerhet, universell utforming og kollektivtransport bør overføres til fylkeskommunene/regionene.

3.2 Omklassifisering av veg

Fylkesveg til riksveg

I *Innstilling 333 S (2015-2015)* til Stortinget fra kommunal- og forvaltningskomiteen påpeker komiteens flertall i sine merknader til innstillingen bl.a. følgende når det gjelder oppgaveroverføring:

a) Vurdering av fylkesveiene etter forvaltningsreformen fra 2010. Større veier med sterke næringsinteresser kan vurderes overført til staten som en del av denne vurderingen.

Spørsmålet angående en eventuell omklassifisering av fylkesvei til riksvei. I dag har riksvegene i stor grad langsgående karakter og nasjonale funksjoner i motsetning til fylkesvegene som i større grad er tverrgående og dekker regionale funksjoner.

Troms fylkeskommune har behandlet omklassifisering av fylkesvei til riksvei fylkestingssak 80/15 og 48/16:

Fra fylkestingssak 80/15 vedr forslag til omklassifisering av veg:

1. Fylkestinget er enig i at ingen av fylkesvegene i Troms i dag treffer kriteriene for omklassifisering, med unntak av Fv 53-strekning ved en evt. ny framtidig Stamnett-havn på Tønsnes.
2. Fylkestinget ønsker å beholde dagens fylkesveger i fylkeskommunens eie.
3. Fylkestinget er positiv til økt innsats på større veger med sterke næringsinteresser og ber om økte rammeoverføringer til fylkeskommunene. Det er vanskelig å se at endret eierskap på riks og fylkesveinettet i seg selv vil endre innsatsen på veiene.

Fra fylkestingssak 48/16 punkt 19:

Fylkestinget i Troms viser til vårt vedtak (utvalgssak 80/15) fra desember 2015 vedr. omklassifisering av fylkesveger. Her går det fram «(...) at ingen av fylkesvegene i Troms i dag treffer kriteriene for omklassifisering, med unntak av Fv 53-strekning ved en evt. ny framtidig stammetthavn på Tønsnes/Grøtsund. Fylkestinget ønsker å beholde dagens fylkesveger i fylkeskommunens eie. Fylkestinget er positiv til økt innsats på større veger med sterke næringsinteresser og ber om økte rammeoverføringer til fylkeskommunene. Det er vanskelig å se at endret eierskap på riks og fylkesveinettet i seg selv vil endre innsatsen på veiene. Fylkeskommunene har prioritert de foreslåtte strekningene høyere til drift, vedlikehold og investeringer enn det Staten gjorde før forvaltningsreformen.

Riksveg til fylkesveg

Omvendt kan regionforstørring også føre til at det er hensiktsmessig med overføring av mindre viktige riksveger som har eller får en regional funksjon fra stat til regionen.

Regionalt nivå bør også overta ansvaret for innkjøp av alle fergetjenester i regionen. Dette for å få stordriftsfordeler, utnyttelse av fergemateriell, samordnet billetteringssystem m.m.

Fylkesveg til kommunal veg

Likeledes kan det være passende å optimalisere fordelingen mellom fylket og kommunene. I dag er det flere fylkesveger som ikke har en (inter)regional funksjon som bør vurderes overført til kommunene.

Dersom veier nedklassifiseres må det følge virkemidler med. Det ansvarlige forvaltningsnivået må være i stand til å takle oppgavene knyttet til vegnettet. En styrking av det regionale nivået vil gi økt kompetanse og bedre leveranse på samferdselsoppgaver generelt.

3.4 Kjøp av regionale flyruter

I dag står Samferdselsdepartementet for bestilleransvaret for flytjenester. Regionen bør overtar ansvar for kjøp av og inntekt fra flyruter (FOT-ruter) i Troms.

3.5 Andre områder som bør vurderes

Det er også behov for å gjøre en vurdering av oppgavefordelingen på andre områder, for eksempel:

- Pasienttransport vurderes overført til det regionale nivået. Dette er «regional» transport som foretas med offentlige midler og passer derfor til det regionale nivået. Dagens løsning fører til kompliserte, parallelle løsninger, adskilte offentlige kjøp og kan oppfattes vanskelig for brukerne. Derfor passer det å samordne det under ett på regionalt nivå.
- Støtteordning til redusert bilbruk (smarte løsninger, regiontilpasset, bilkollektiv, samkjøring).
- Fiskerihavner

3.6 MILJØ

Relevante oppgaver innen forvaltning av regionale miljøoppgaver bør overføres til regionalt nivå.

3.7 Bredbånd

Det som står beskrevet i Innstilling 385 i pkt 1.10.1.6 omfatter slik vi ser det kun bredbåndsdekning til husstander. Det vises til at markedet skal oppfylle regjeringens ønske om 90% bredbåndsdekning på 100 Mb/s, og at Samferdselsdepartementet har sektoransvaret for det. Fylkeskommunens rolle er koordinerende.

Men regionene, og spesielt regionene i nord, må se større og mer helhetlig i bredbåndsinfrastrukturen. Det gjelder både ekom-sikkerhet som samfunns- og næringsutvikling.

I den nye regionen Troms og Finnmark må stamnettet styrkes, og da spesielt i Finnmark. Flere kommuner og tettsteder i Finnmark har opplevd nedetid i sin ekom-infrastruktur som er langt fra akseptabel i dagens samfunn. Det har vært flere utfall på ukevis nedetid i perioden 2015-2017. Dette kan nå styrkes ved at Bredbåndsfylket nå bygger fiber til Finland og Kilpis, og vil kunne gi bedre kommunikasjon til Finnmark via Finland. Men også innad i fylket må det bygges mere.

Vi trenger å styrke Norges nasjonale digitale infrastruktur fra Sør til Nord. Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) la nylig frem sin årlige risikoreport (ROS) 7.april 2017 og konkluderte der med at det er i Nord-Norge og nordområdene for øvrig behovet for forsterket infrastruktur er størst. «Nkom vurderer også at risikoen er høy for uønska hendinger knytt til infrastrukturen i nordområda. Risikoen påverkast både av at langvarige utfall skjer oftere enn elles i landet, og av den potensielle konsekvensen av tilsikta handlingar mot infrastrukturen i området i ein krise- eller konfliktsituasjon.»

Denne forsterkede infrastrukturen må legges ute i dyphavet av sikkerhetsmessige årsaker. Landingstedene bør være Kristiansand/Stavanger i Sør og Andøya/Harstad i Nord. Årsaken til det er at vi får synergieffekter med andre sjøkabelanlegg, eksempelvis fiberkabelen til Svalbard.

I den nye Arktiske regionen bør infrastrukturen generelt styrkes innen høyhastighets bredbånd og internasjonale fiberforbindelser. Det oppleves at våre naboland har et mye større fokus på Arktisk, og utvikling av infrastruktur Cross-Arctic. Senest i Oulu i juni under AEC's Arctic Broadband Summit var det større fokus på dette området fra Sverige, Finland og Alaska (US) enn fra norsk side. Her må norske myndigheter komme mer på banen. Her kan man ikke gjemme seg bak en holdning om at markedet skal løse saken. Det finnes ikke et slikt kommersielt marked i arktisk.

4. Tilrettelegging for næringsutvikling

4.1 Innovasjon Norge

Stortingets vedtak:

Vedtak 841

Stortinget ber regjeringen overføre oppgaver tilknyttet regional næringsutvikling fra Innovasjon Norge til de nye regionene.

Så vidt vi vet har det ikke vært jobbet med utdyping/ spesifisering av oppgaver som kan flyttes til regionene.

IN har pr i dag organisert sin virksomhet med divisjoner innen sine tre delmål (1: grunder, 2: vekstbedrifter, 3: klynger/ innovative næringsmiljø). Vi ser i liten grad at IN legger ansvar for programområder ut til regionkontorer (regionalisering av beslutning og ressurser), eks programområde kreative næringer (i Oslo), internasjonalisering i Oslo, visit Norway, bærekraft osv.

Det anbefales at vi jobber fram et konkret innspill til ekspertutvalget på dette området.

Eierskapet og styringen av Innovasjon Norge må endres slik at regionene får større innflytelse. Dette innebærer blant annet at de regionale styrene reetableres og gis betydelig beslutningsmyndighet.

4.2 Regionale forskningsfond (RFF)

Vedtak 840

Stortinget ber regjeringen endre ansvarsfordelingen mellom Regionale forskningsfond (RFF) og Forskningsrådet slik at beslutninger rundt prosjektstøtte blir fattet på fylkeskommunalt nivå.

Vedtaket oppfattes som videreføring av eksisterende beslutningsstruktur hvor vertsfylkeskommunen får tildelingsbrev fra KD og der fylkestinget har delegert beslutningsmyndighet til styret for RFF.

Videre bør det tas en gjennomgang av totaliteten i forskningsrådets programmer for å se hva som relevant for å utvikle Nordområdene.

5. Havressurslov/ Akvakulturforvaltninga/ Øvrige oppgaver fra fylkesmannen

5.1 Akvakulturinteresser

Bakgrunn

I Meld. St. 22 ønsker regjeringen å utrede om det kan være hensiktsmessig å delegere myndighet til større folkevalgte regioner fra de forskjellige sektormyndighetene i kurante saker.

En slik delegering som regjeringen skisserer i Meld. St. 22 kan gi en mer effektiv og helhetlig forvaltning som tar hensyn til gjennomføring av nasjonal havbrukspolitikk, samtidig som det åpnes for økt innflytelse fra regionalt folkevalgt nivå. Optimal utnyttelse av våre sjøarealer er en krevende øvelse i en tid med økt aktivitet og stadig flere interessenter i kystsonen.

I det følgende foreslås det at de nye fylkeskommunene får delegert myndighet fra Mattilsynet (matloven), Fylkesmannen (forurensningsloven) og Kystverket (havne- og farvannsloven) i kurante saker i forbindelse med behandlingen av akvakultursøknader. Dette tilsvarer den såkalte «Trøndelagsmodellen», som flertallet i kommunal-og forvaltningskomiteen i sin innstilling til Prop. 84 S fant at har interessante deler som kan vurderes overført. Det presiseres at for å oppnå en tilstrekkelig effektivitetsgevinst og ressursbesparelse i forbindelse med oppgaveoverføringen, så må det være fylkeskommunene som tar stilling til om en søknad er kurant eller ikke.

Flertallet i komiteen mener også at det må flyttes faglige ressurser fra direktoratets regionskontorer til de folkevalgte regionene i forbindelse med akvakulturforvaltningen. I dette notatet pekes det derfor også på oppgaver som kan overføres fra Fiskeridirektoratet til fylkeskommunene.

Tilsyn og kontroll av akvakulturnæringen bør fortsatt ligge til staten.

Oppgaver som foreslås overført til fylkeskommunene

Fylkeskommunene har vært tildelingsmyndighet og koordinerende myndighet for akvakultursøknader siden 2010. Arbeidet involverer en rekke myndigheter. Oppgavene krever dermed stor grad av koordinering av myndighetsapparatet og samordning ovenfor brukerne.

Vi foreslår med dette å overføre følgende myndighet til å behandle akvakultursøknader i tildelingsfasen fra statlige etater til fylkeskommunene:

- *Myndighet til å fatte vedtak etter forurensningsloven*
I dag behandler Fylkesmannen akvakultursøknadene etter forurensningsloven, og vurderer om det kan gis tillatelse til virksomheten med hjemmel i forurensningsloven. Oppgaven foreslås overført til fylkeskommunene.
- *Myndighet til å fatte vedtak etter etableringsforskriften (matloven og dyrevelferdsloven)*
I dag behandler Mattilsynets regionkontor akvakultursøknadene, og vurderer om det kan gis tillatelse til etablering etter matloven og dyrevelferdsloven. Oppgaven foreslås overført til fylkeskommunene.
- *Myndighet til å fatte vedtak etter havne- og farvannsloven*
I dag er det Kystverkets regionkontor som har myndighet til å gi tillatelse til etablering av akvakulturanlegg etter havne- og farvannsloven. Oppgaven foreslås overført til fylkeskommunene.

Utvidelse av myndighet etter akvakulturloven

I det videre beskrives oppgaver som kan overføres fra Fiskeridirektoratet til fylkeskommunene, i tråd med signalene i innstillingen til Prop. 84 S. Disse oppgavene har stor kontaktflate med fylkeskommunenes øvrige oppgaver innenfor akvakultur og krever stor grad av koordinering. Vi vurderer det slik at dersom disse oppgavene overføres til fylkeskommunene vil man få en bedre offentlig ressursbruk, og brukerne vil oppleve bedre samordning av akvakulturforvaltningen.

Tillatelse til akvakultur av vannlevende planter (akvakulturloven)

Søknad om akvakultur av vannlevende planter blir i dag saksbehandlet av Nærings- og fiskeridepartementet. All akvakulturvirksomhet må sees i sammenheng regionalt med grunnlag i regional kunnskap. Det foreslås at myndighet til å fatte vedtak om tildeling a tillatelse til akvakultur av vannlevende planter overføres fra departementet til regionalt folkevalgt nivå. Dette vil effektivisere og samordne behandlingen regionalt.

Adgang til å gi dispensasjoner som påvirker tildelingsarbeidet (laksetildelingsforskriften, akvakulturdriftsforskriften og tildelingsforskriften for andre arter)

Myndigheten til å gi dispensasjoner fra følgende deler av nevnte forskrifter påvirker i stor grad arbeidet med tildeling på lokalitetsnivå. Dette er oppgaver som bør overføres fra Fiskeridirektoratet til fylkeskommunen.

- laksetildelingsforskriften § 32 *Særlige krav til lokalitet for stamfiskformål*
- tildelingsforskriften for andre arter § 4 *Krav om akvakulturtillatelse*, andre ledd

Tilbaketrekking av lokalitet/tillatelse ved passivitet (laksetildelingsforskriftens § 38 og tildelingsforskriften for andre arter § 18)

Fylkeskommunen, som tildelingsmyndighet, må til enhver tid holde oversikt over antall lokaliteter knyttet til de enkelte konsesjonene samt sikre en effektiv og bærekraftig utnyttelse av arealene i kystsonen til det beste for samfunnsutviklingen. I dag er det Fiskeridirektoratet som har ansvar for å trekke tilbake lokaliteter og tillatelser som ikke lenger benyttes. Oppgaven bør i stor grad koordineres med oppgavene fylkeskommunene har i forbindelse med tildeling av nye lokaliteter. Hjemmel til å trekke inn lokaliteter / tillatelser på grunn av passivitetshensyn bør derfor overføres til fylkeskommunene. Tilbaketrekking på grunn av regelverksbrudd i driftsfasen for øvrig bør utføres av Fiskeridirektoratet som tilsynsmyndighet.

Særskilt om tillatelser til akvakultur av matfisk i sjø og ferskvann til særlige formål (laksetildelingsforskriften kapittel 5)

Det er Fiskeridirektoratet sentralt som gir tilsagn om tillatelse til akvakultur av matfisk av laks, ørret og regnbueørret til særlige formål. Det er lite effektivt at tildelingsregelverket tilknyttet disse bestemmelsene i dag ligger sentralt i Fiskeridirektorat. Dette er oppgaver som ikke direkte er knyttet til direktoratsfunksjonen, og bør av forvaltningshensyn og effektivitetshensyn overføres til folkevalgte regioner. Primært nevnes spesielt myndighet tilknyttet slaktermerd, fiskepark, visning og stamfisk. Sekundært bør det også vurderes overføring av myndighet til å gi tillatelser til forskning samt utredes om også tillatelser til undervisning kan overføres til fylkeskommunene gjennom settefylkekommuner. Videre bør fylkeskommunen gis myndighet til å vurdere om nye lokalitetsklareringer for tillatelser til særlige formål er i tråd med vilkår som er gitt i tillatelsens tilsagn.

Tillatelse til akvakultur av matfisk i ferskvann (laksetildeingsforskriftens § 20)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i dag fastsette begrensninger av antall tillatelser i et vassdrag eller foreta en fordeling mellom søkere innenfor en biomassegrense som blant annet av miljøhensyn er fastsatt som maksimum for et vassdrag. Denne oppgaven bør sees i sammenheng med at det er fylkeskommunen som er tildelingsmyndighet og vannregionmyndighet, og bør derfor overføres til fylkeskommunene.

Vurdering av miljøovervåking og tiltak ved uakseptabel miljøtilstand

(akvakulturdriftsforskriften §§ 35 og 36)

Fortløpende kvalitetssikring av innsendte miljøundersøkelser (forundersøkelsen og MOM-B) og vurdering av tiltak ved uakseptabel miljøtilstand er oppgaver som har stor kontaktflate med

fylkeskommunenes oppgaver innenfor behandlingen av søknader om nye lokaliteter eller endringer på eksisterende lokaliteter. Disse oppgavene kan derfor med fordel overføres til fylkeskommunene fra Fiskeridirektoratet og Fylkesmannen. Sistnevnte må også sees i sammenheng med overføring av myndighet fra Fylkesmannen tilknyttet myndighet etter forurensningsloven.

Driftsplangodkjenning (akvakulturdriftsforskriften § 40)

Det er åpnet for at det skal tas arealhensyn i dagens akvakultur-regelverk. Alle akvakulturanlegg må hvert år sende inn planer over neste års drift og bruk av lokaliteter. Driftsplanene skal godkjennes av Fiskeridirektoratet og Mattilsynet.

Krav om driftsplan er i dag hjemlet i akvakulturdriftsforskriften. Forskriften forvaltes i dag av Fiskeridirektoratet og Mattilsynet. Rollen til Fiskeridirektoratet er i stor grad som samordnet myndighet og sekretariat ifm. med driftsplanbehandlingen i regionen. Mattilsynet avgjør om driftsplansøknad blir godkjent eller ikke og Fiskeridirektoratet iverksetter Mattilsynets vedtak. Fylkeskommunen er tildelingsmyndighet og koordinerende myndighet for akvakulturtillatelser og regional planmyndighet. En oppgaveoverføring fra Fiskeridirektoratet til Fylkeskommunene om godkjenning driftsplanene vil effektivisere og gi god sammenheng mellom tildeling og driftsfasen. Tilrettelegging for effektiv arealutnyttelse henger nøye sammen med fylkeskommunens oppgaver knyttet til planlegging, tilgang på areal og tildeling av akvakulturtillatelser, og bør derfor gjøres av fylkeskommunene sammen med Mattilsynets regionkontor.

5.2 Kommunale planprosesser

«KYSTSONEPLANLEGGING – overføring av ansvar og oppgaver til folkevalgt regionalt nivå

I dag har Fiskeridirektoratet ansvar for innspill og oppfølging av akvakulturinteressene i forbindelse med utarbeiding av kystsonerplaner (i planprosessen), mens fylkeskommunene har innsigelseskompetansen. Dette er en u hensiktsmessig todeling. Ansvar for akvakultur bør i sin helhet ligge hos én enhet.

Fylkeskommunene har gjennom sitt arbeid med forvaltning og tildeling av akvakulturtillatelser meget godt innsyn i næringas og de enkelte aktører sitt behov for areal. Fiskeridirektoratet driver primært tilsyn og kontroll ovenfor næringa, og har derfor trolig i mindre grad det samme helhetsbildet og innblikket i arealbehovet. Dagens ordning, som innebærer at Fiskeridirektoratet både skal følge opp akvakultur og fiskeri i planprosessen, er også uheldig. Det er videre en betydelig inkonsekvens i at en statlig etat skal gi innspill på akvakultur i et regionalt perspektiv med tanke på det økende behovet for interkommunal planlegging av kystsonen, mens det regionale folkevalgte nivået, som er regional planmyndighet, kun har innsigelseskompetansen. Det er derfor ikke bare naturlig, men på høy tid at fylkeskommunene overtar dette.

5.3 Havressursloven

Tang og tare

Høsting av tang og tare reguleres i dag gjennom regionale forskrifter som fastsettes av Fiskeridirektoratet sentralt. Det å gi tillatelse til tarehøsting bør innebære en avveining av arealinteresser og bruk av regionalpolitisk skjønn. Ansvar for reguleringen bør derfor overføres til fylkeskommunene.

Regulering og tillatelse til felling av sel på norskekysten

Fylkeskommunen fatter vedtak om felling kystsel i fylkene. Herunder stoppes fangst, føres fangststatistikk og rapporteres til Fiskeridirektoratet. I dag er det Havforskningsinstituttet som gir forvaltningsråd til Fiskeridirektoratet, hvor så Fiskeridirektoratet fastsetter kvotene og bestemmelsene i regionene. For å sikre regional forankring, bør fylkeskommunene delta i reguleringsrådet når størrelse på kvoter og regler årlig fastsettes.

Fiskeri

Oppgavefordeling på fiskeri bør utredes nærmere. Herunder regionale fiskeridata, virkemidler mv.

5.4 Fylkesmannen – overføring av øvrige oppgaver

Fiskeforvaltning

På Fylkesmannen i Troms sin hjemmeside står det blant annet følgende om fiskeforvaltning:

«Fylkesmannen har ansvar for forvaltningen av laks, sjøørret og sårbare bestander av innlandsfisk. Fylkesmannen har også ansvaret for alle fiskearter i forhold til vassdragsregulering. Fylkesmannen samler inn fangststatistikk fra laks- og sjøørretfisket, registrerer deltakelse i sjølaksefisket og deler ut tilskudd fra det statlige fiskefondet. Overvåking er viktig for å kunne ta vare på og styrke fiskebestandene. Fylkesmannen har tett kontakt med grunneiere og jakt- og fiskelag, og samarbeider tett med politiet, Statens naturoppsyn og Kystvakten om oppsyn med fiskeressursene.»

- Dersom det er ønskelig å rendyrke skillet mellom forvaltning og tilsyn/overvåking/kontroll, foreslås at overvåkingsdelen kan beholdes av Fylkesmannen, mens forvaltningsoppgavene overføres de nye regionene.
- Fylkeskommunene overtok i 2010 ansvaret for forvaltning av høstbare arter og bestander av innlandsfisk, mens forvaltningen av anadrome arter, ikke høstbare arter og fremmede arter fortsatt ligger hos Fylkesmannen. Fylkeskommunene har i dag ansvar på områder som akvakultur, vannforvaltning, innlandsfisk med mer, og det er naturlig at også forvaltningen av anadrome arter, ikke høstbare arter og fremmede arter overføres fylkeskommunene da disse forvaltningsoppgavene må ses i sammenheng. At én aktør tar seg av dette vil innebære forbedring, forenkling og effektivisering.

6. Utdanning og kompetanse

6.1 Om kompetanseheving tilpasset regionens behov

Regionene skal ha rolle og ansvar i kompetanseheving tilpasset regionale behov. Det ligger et stort potensial i å utdanne voksne som er etablert på steder med stor avstand til høyskole-/universitetscampus. I dag er det normalt lokale studiesentre som bidrar til å tilrettelegge for desentralisering av høyere utdanning. Strukturen på nettverket av studiesentrene og bestillerkompetansen kan forbedres betydelig i en samordning gjennom fylkeskommunen. Det vil kunne gi større tilfang av profesjonsutdannede som i all hovedsak benytter utdanningen lokalt fordi de gjerne er bosatt der allerede, kanskje med familie-/jobbforpliktelser. Studiesentrene kan også bidra til å etterspørre og tilføre relevant etter- og videreutdanning til lokalt næringsliv. En god organisering av studiesentrene vil også gjøre det lettere å realisere mål om livslang læring og gi større mulighet for omskolering i et omskiftelig arbeidsliv.

Studiesentrene mangler tilstrekkelig og forutsigbar finansiering for formålet, slik at gode intensjoner ikke alltid lar seg realisere. Fylkeskommunen må få midler til å sikre infrastruktur, kompetansekartlegging, koordinering og utvikling av nødvendig senternettverk i fylket. Vi viser til stortingskomitémerknad om samme forhold i behandlingen av Meld St. 22 (2015-2016) og Meld St. 18 (2016-2017).

Dette er også viktig i forhold til det fylkeskommunen jobber med i dag når vi samarbeider tett med og prosjektfinansierer eller driftsfinansierer deler av det regionale «innovasjonssystemet». Siden SIVAs finansiering av næringshager, kunnskapsparker og inkubatorer er endret, bør fylkeskommunen få ansvar for å vurdere det regionale behovet, og midler til å følge opp disse.

6.2 Utdanning

Et regionalt kompetanse- og opplæringsansvar

Ved opprettelsen av et nytt regionalt nivå bør det etableres et organ med et helhetlig ansvar for kompetanseutvikling og opplæring. Organet bør sørge for koordinering og samordning av den opplæringen som gis til innbyggerne i regi av lokalt, regionalt og statlig nivå. Det regionale nivået bør ha en særskilt rolle og et utvidet ansvar både i forhold til planarbeid, gjennomføring, vurdering og oppfølging av opplæringen som gis på ulike nivåer.

De nordnorske fylkene har mange felles kompetanseutfordringer, blant annet knyttet til store avstander/stor geografisk utstrekning og en spredt befolkningsstruktur. Utdanningsnivået er generelt lavere enn resten av landet (med Tromsø som et positivt unntak). Arbeids- og næringslivsstrukturen er preget av mange små og bittesmå bedrifter som gjør det utfordrende og drive fag- og yrkesopplæring etter en "normal" opplæringsstruktur.

Fylkene har en særskilt utfordring knyttet til gjennomføringen av videregående opplæring og høyere utdanning. Forskning viser at frafallet allerede starter når 6-åringen begynner i skolen, og en tidlig og samordnet innsats preget av tilpasset opplæring er derfor helt nødvendig.

Et nytt regionalt nivå bør tilføres ytterligere oppgaver og ansvar (utover det som tillegger dagens fylkeskommune i lovverket) innenfor følgende områder:

- Plan, utvikling og oppfølging
- Analyse og vurdering
- Ressurser og rammer

Plan, utvikling og oppfølging

Det nye regionale nivået bør gjennom et forpliktende planarbeid sørge for en god samordning og koordinering av opplæringen som gis på alle forvaltningsnivåer. Dette innebærer f. eks. områder som karriereveiledning, lokalt læreplanarbeid (implementere gjennomgående læreplaner), samspill om fag- og yrkesopplæringen (herunder Fagskolens tilbud og organisering), profesjonsutvikling, voksenopplæring og tilbud til minoritetsspråklige.

Analyse og vurdering

Det nye regionale nivået bør være en katalysator i det å inngå i forskning og nasjonalt og internasjonalt arbeid. I dette ligger det blant annet å innhente, analysere og bruke statistikk og annen data i utvikling og oppfølging av regionens kompetanse- og opplæringsvirksomhet.

Ressurser og rammer

Et nytt regionalt nivå bør utvikle en skole- og tilbudsstruktur, slik at den tilpasses regions utfordringer og behov. Med små og spredte skoler og kompetansemiljøer innebærer dette en utstrakt tilrettelegging og bruk av digitale løsninger innenfor opplæringssektoren. Ressurser og rammer må samordnes og koordineres.

7 Kultur

7.1 Oppgaver fra fylkesmannen

- I dag behandler miljøvernavdelingen hos fylkesmannen de samme sakene som fylkeskommunen får inn (plansaker, bygging i strandsonen, fradelinger, friluftsliv osv). Landbruksavdelingen er også inne i slike saker. Det savnes et tettere samarbeid mellom fylkesmannens vern- og arealsaksbehandling, og det arbeidet som gjøres i fylkeskommunen. Disse områdene burde vært i en felles etat! Det vil si samlet hos regionalt folkevalgt organ.
- Overføring av oppgaver og myndighet krever mer ressurser på regionalt nivå.

7.2 Folkehelse

- Folkehelseloven skal bidra til en samfunnsutvikling som fremmer folkehelse, herunder utjevner sosiale helseforskjeller. Loven bygger på, og er samordnet med [plan- og bygningsloven](#) (pbl) som er det generelle regelverk for å fremme bærekraftig utvikling til beste for den enkelte, samfunnet og framtidige generasjoner, jf. pbl § 1-1.
- I forbindelse med høring på folkehelseloven ble det spilt inn at ansvaret for det tverrsektorielle folkehelsearbeidet på statlig nivå bør ligge hos Kommunal og moderniseringsdepartementet (KMD) som overordnet planmyndighet, og ikke hos Helsedirektoratet. Dette for å sikre at statlige myndigheter i større grad samhandler på tvers av sektorene og direktoratene, slik det krav om til regionalt nivå. I et folkehelseperspektiv er aktører som Husbanken (Bolig for velferd), NAV, Barne-,

ungdoms- og familiedirektoratet og IMDI viktige samarbeidsparter både på regionalt og nasjonalt nivå.

- Fylkesmannens ansvar og rolle i folkehelsearbeidet må i sin helhet overføres til regionalt folkevalgt nivå. Loven fastslår at fylkeskommunen generelt skal være en pådriver for og samordner av folkehelsearbeidet i fylket. Dette gjelder både i forhold til kommuner, næringsliv, frivillig sektor og overfor befolkningen generelt i fylket. Pådriveransvaret omfatter også å hjelpe kommunene med deres folkehelsearbeid. I lys av dette er det i dag ulogisk at regionalt folkevalgt nivå ikke er blitt tillagt rollen som pådriver for kunnskapsbasert folkehelsearbeid på lokalt og regionalt nivå, men at det fortsatt ligger hos Fylkesmannen
- Dersom fylkeskommunene får forskriftsfestet at det skal gjennomføres regionale befolkningsundersøkelser må det skje i et samarbeid mellom fylkeskommunen og staten med statlig finansiering.

7.3 Friluftsliv

- Fylkesmannens ansvar og rolle innen friluftsliv må i sin helhet overføres regionalt nivå. Dette for å gi et enhetlig og helhetlig ansvar for friluftslivsforvaltningen.
- Fylkesmannens ansvar for statlig eide og sikrede friluftsområder er i proposisjonen foreslått overført regionalt folkevalgt organ.
- Det finnes ulike statlige tilskuddsordninger innen friluftsliv. Disse må overføres regionalt nivå nettopp for å styrke arbeide med friluftsliv og gjøre det enklere for publikum.

7.4 Kunst og kultur

Staten må ha et overgripende strategisk ansvar for den nasjonale kulturpolitikken. Fylkeskommunene har en betydelig rolle som tilrettelegger og utviklinger i samarbeid med kommuner, frivillige organisasjoner og de profesjonelle institusjonene. I tillegg rår det regionale leddet over økonomiske virkemidler innenfor kultur og idrett, dels egne midler og dels forvaltning av statlige midler. Fylkene er i stand til å ta et enda større ansvar og bruke tilgjengelige virkemidler for å oppfylle nasjonale og regionale mål for kulturpolitikken til beste for innbyggerne i sin region.

Fylkenes målsetting er å øke samarbeidet med kommunene, sivilsamfunnet og kulturskaperne gjennom en bredere tilskuddsportefølje slik at initiativ og tiltak sees i sammenheng. Dette gir bedre ressursutnyttelse og bedre resultater.

Det regionale fylkeskommunale leddet er tettere på det lokale kulturlivet enn det statlige. Allerede i dagens fylkeskommuner finnes det betydelig faglig kompetanse som bistår kommunene, institusjonene og det frivillige feltet.

Kulturlivet kan utgjøre en stor forskjell i kommunene – og fylkene er godt egnet til å bidra til gjennomføringen av dette, samt hente ut/se potensielle synergier og merverdier som har overføringspotensiale. Som nevnt har fylkene i motsetning til det statlige nivået fordelene av å være tett på det lokale kulturlivet, fylkene kjenner kulturaktørens behov, og har derfor større mulighet til å se ulike initiativ og tiltak i sammenheng. Samtidig er fylkene store nok til også å kunne se det lokale kulturlivet i en større sammenheng. Gode kulturtiltak i

enkeltkommuner der kulturen bidrar til å bygge et lokalsamfunn, kan også løftes opp til å bli regionale prosjekt slik at flere kommuner i en region kan dra nytte av erfaringene.

Dagens organisering av det offentliges ansvar for kunst og kulturfeltet består av mange og delvis uklare ansvars- og tildelingslinjer. Det er liten og ingen koordinering av behandling av søknader mellom de ulike leddene, svært lite horisontalt og begrenset også vertikalt. Dette vises særlig godt der departementet har overført midler til forvaltning i fond og sammenslutning av frivillige organisasjoner (eks FRIFOND, Norsk Musikkråd mfl).

Denne organiseringen er en utfordring for fylkeskommunene – og ikke minst for aktuelle søkere (frivillige lag og foreninger) å forstå organiseringen. For søker er det vanskelig å forstå hvor beslutninger tas og hvordan man kan påvirke.

Fylkeskommuner/regioner med gode virkemidler vil i samhandling med sivilsamfunnet, kommuner og kulturprodusenter bidra til utvikling av fylkets kulturliv med vekt på regionens kvaliteter og egne prioriteringer. Kulturpolitikk og kulturutvikling vil bli en del av regionens samlede rolle som samfunnsutvikler. Mange kommuner har begrenset kompetanse og ressurser innenfor flere fagområder. Fylkeskommunene har med kompetente medarbeidere gode forutsetninger for sammen med kommunene å bidra til utvikling av gode lokalsamfunn. Samordning av virkemidler og politikkområder er viktig for å lykkes i rollen som samfunnsutvikler og gi gode resultat:

- Fremtidens regioner vil kunne ivareta sin strategiske, mobiliserende og samordnende rolle gjennom en større portefølje av myndighet, økonomiske virkemidler og kompetanse.
- Fylkeskommunen/nye regioner vil kunne se kultur som en del av helhetlig plan- og regionalpolitikk, sammen med kulturminnevern, næring og opplæring.
- Et større regionalt ansvar for kulturfeltet skaper større forståelse og interesse for en samordnet regional utvikling fra politisk nivå. Erfaringen fra Sverige viser nettopp denne effekten.
- Forenkle kontakten og samarbeidet mellom kulturaktører/produsenter og det offentlige, gir nærmere og kortere vei for sammen å utvikle kulturaktivitet lokalt og regionalt.

Kunst og kulturformidling

- Overføring av driftstilskudd til regionale og lokale kunst- og kulturinstitusjoner, inkludert museum, kompetansesenter, festivaler og andre tiltak som i dag forvaltes enten i **Kulturdepartementet** eller i **Kulturrådet**, og som krever regional medfinansiering. Det regionale nivået har både kompetanse, erfaring og strukturer til å håndtere dette på en god måte.

Enkelte tilskuddsordninger og oppgaver fra Kulturrådet:

Kulturrådets andel av kulturbudsjett utgjør nå bare om lag 10%, og samsvarer i liten grad med den betydningen Kulturrådet ofte tillegges i diskusjoner om overføringer av oppgaver.

Kulturrådet representerer en nasjonal konkurransearena for konkurranse mellom prosjekter innenfor det fri, profesjonelle, kulturfeltet. Vurderingen av prosjektene er basert på

fagfelle vurdering, og gir slik stor legitimitet. Slik sett kan Kulturrådets rolle og virksomhet sammenlignes med Forskningsrådets rolle i kunnskapssektoren.

Det er derfor viktig at Kulturrådets rolle som en nasjonal arena kan opprettholdes, og da særlig til den delen av virksomheten som er knyttet til Kulturfondet.

Samtidig har Kulturrådet blitt tillagt en rekke andre oppgaver, og har også en rekke støtteordninger som med fordel kan vurderes overført til et regionalt nivå. Dette vil kunne tydeliggjøre Kulturrådets rolle fremover, og samtidig gi fylkene større mulighet til å bidra til å bygge sterke regionale fagmiljøer som også kan stå seg i en nasjonal konkurranse. I lys av dette bør Kulturrådet rendyrkes til å gi prosjektbasert støtte til tiltak innenfor det frie feltet, mens f.eks driftsstøtte til kulturaktører, støtte til festivaler, arrangement av mer lokal karakter, overføres til et regionalt nivå.

- Det regionale handlingsrommet når det gjelder frivillighet- og barn- og ungeområdet kan bli større ved at statlige midler overføres til regionen. Det vil gi en økt aktivitet og et helhetlig fokus på talentutvikling.
- Legge ned den nyopprettede Kulturtanken, nå også med direktoratfunksjoner (tidligere Rikskonsertene og den kulturelle skolesekken, DKS)) og legge alle midler til regionene. Den kulturelle skolesekken (inkludert tidligere skolekonsertene) kan ivaretas av fylkeskommunene uten et nytt, stort sentralt ledd som Kulturtanken. Det viser erfaringene gjennom alle de årene DKS har eksistert. Det kan stilles krav til alle nasjonale og regionale kunst- og kulturinstitusjoner om å utvikle gode tilbud til barn og unge som kan formidles i samarbeid med DKS – fylkeskommunene. Det er IKKE behov for Kulturtanken med over 60 ansatte i Oslo!
- Kulturdepartementet har i liten grad foreslått overføring av oppgaver, kun driftstilskudd til noen få utvalgte institusjoner, men vil utrede nærmere, jmf proposisjonen. Det er igangsatt arbeid med ei Stortingsmelding om kultur hvor vi må forutsette at dette blir tatt opp og at det kommer reelle forslag til overføring av oppgaver fra Kulturdepartementet og deres mange underliggende direktorat og kulturinstitusjoner.

Film

- Regionalisering av filmpolitiske virkemidler fra Norsk filminstitutt; med minimum en fordeling 80 / 20 mellom NFI og de regionale filmsentrene og filmfondene.
- Overføre incentivordninga fra Kulturdepartementet til Finansdepartementet. Først da kan det gi reelle regionale ringvirkninger (er altfor snevert i dag i KUD).

Bibliotek

- De nye regionene vil bli tillagt større myndighet og må som regional planmyndighet bli en reell samarbeidspart med staten ved Nasjonalbiblioteket (NB) i planlegging og utviklingsarbeid. Både NB og fylkene skal utvikle bibliotekjenestene, og har dermed felles sak, og bør derfor samordne mål og strategier og koordinere ressurser. St.meld. I St.meld. nr. 23 (2008-2009) Bibliotek ble det varslet at det skulle etableres ei ordning med frivillige samarbeidsavtaler om bibliotekutvikling mellom stat og fylkeskommuner for å gjennomføre statlig politikk og stimulere til planlegging. St.meld. 22 (2015-2016) Nye folkevalgte regioner understreker behovet for samhandling mellom alle forvaltningsnivåer i regional planlegging. Som en konsekvens av dette og de statlige bibliotekutviklingsmidlene forvaltes i samarbeid mellom stat og region.

- I noen sammenhenger er det foreslått å overlate forvaltning av statlige bibliotekutviklingsmidler til fylkene. Å fordele midlene på fylkene vil gjøre det vanskeligere å gjennomføre koordinerte tunge nasjonale satsinger, for eksempel på kompetanse og infrastruktur. En fordeling av midlene flatt på regionene vil gjøre at små regioner aldri vil kunne få store midler til å gjennomføre omfattende utviklingsarbeid, slik det er mulig nå når det er konkurranse om midlene på nasjonalt nivå.

Kulturminneforvaltning – overføringer (jf stortingsmelding 22 s 57, 58)

Her har Riksantikvaren gått i spissen for å overføre oppgaver jmf proposisjonen, til regionalt folkevalgt organ og sjøl bli mer rendyrket direktorat uten 1. linje oppgaver. Dette er bra for regionen, men det må sikres tilstrekkelig med ressurser da det også er store og kompliserte fagområder som fartøyvern som er foreslått overført.

- Inngrep i automatisk fredete kulturminner: Kulturminnene er vår felles nasjonale kulturarv. De er uerstattelige og ikke fornybare kilder til kunnskap, erkjennelse og opplevelse. Forvaltningsapparatet må ha et overordnet nivå som sikrer vedlikehold og videreføring av kulturarven uansett hvor i landet kulturminnene finnes. Kunnskapen om hva de eldste kulturminnene (arkeologien) forteller utvides kontinuerlig med ny forskning. Det betyr at vår eldste historie stadig endres og utdypes. Det er behov for et forvaltningsnivå som har en helhetlig oversikt over landets kulturarv og de endringene som skjer i kunnskapsutviklingen, slik at avgjørelser kan tas ut fra en samlet vurdering, ikke bare ut fra den kunnskapen som finnes i regionen. Avgjørelser om inngrep i eller fjerning av kulturminner med nasjonal verdi bør fortsatt ligge på nasjonalt nivå, etter innspill fra regionalt nivå.
- For å utarbeide gode modeller for fremtidig system anbefaler vi en utvidelse av dagens prøveordning med overføring av dispensasjonsmyndighet for konkrete, utvalgte kulturminnetyper – og en evaluering etter noen år.

Idrett og anlegg

- Det regionale handlingsrommet innen frivillighets- og idrettsområdet kan bli større ved at statlige føringer og bindinger løses opp, for eksempel innenfor spillemiddelordningen.

8 Nordområdepolitikk

En formell rolle i utvikling og implementering av Nordområdepolitikken for å kunne sette premissene for utvikling i egen region.

- Fylkeskommunene er innenfor Nordområdepolitikken både en strateg, virkemiddelforvalter og tjenesteleverandør – Bred ansvarsportefølje fører til at fylkeskommunen kommer i inngripen med fylkets innbyggere og institusjoner i mange ledd – på *den* måten en samfunnsutvikler i nordområdene.

- Å utvikle samfunnet nedenfra er ikke mulig dersom verktøyene og konkret gjennomføring skjer via statlig nivå. Nordområdepolitikk er sektorovergripende.
- Det er naturlig at regionalt nivå ikke bare har en medvirkende rolle i strategiarbeidet, men også en formell rolle i implementering av nordområdepolitikken.
- Regionalt nivå bør gis et operativt ansvar på samme måte som innenfor regional planlegging og samferdsel. Det vil si overordnede føringer fra staten og der regionalt nivå gjennomfører politikken i praksis.

Gjennom det nye regionale folkevalgte nivå bygge opp og forsterke kompetansemiljøene og engasjementet inn mot barentssamarbeidet og arktiske spørsmål, i henholdsvis Finnmark og Troms.

- Utviklingen i Arktis diskuteres i en rekke internasjonale fora, som for eksempel Arktisk Råd. Diskusjonene berører innbyggerne i Arktis direkte. Regionalt folkevalgt nivå bør derfor både ha kjennskap til og ha en stemme inn i disse diskusjonene.
- Nødvendig at den nye regionen gis ressurser, verktøy og oppgaver som gjør det mulig å forsterke og bygge opp miljøene inn mot barentssamarbeidet og arktiske spørsmål.
- Overføring av nye oppgaver innen blant annet miljø, friluftsliv og klima, fra fylkesmannen til nytt regionalt nivå tilsier at regionalt nivå's engasjement inn mot Barentssamarbeidet vil bli utvidet til nye felt. Da Fylkesmannen over flere år har hatt et samarbeid mot Russland innenfor disse ansvarsområdene.

Økt verdiskaping, sysselsetting og velferd i nordområdene krever at øvrig nasjonal sektorpolitikk er koordinert med den nasjonale nordområdepolitikken.

- Det vises til OECD rapporten: Territorial Review for the Northern Sparsely Populated Areas som blant annet peker på at man på statlig nivå har en sentralisert tilnærming til strategisk planlegging og politikktutvikling. Nasjonalt politikk i Norge, er i liten grad stedsbasert og i stor grad sektorinndelt. Nasjonale myndigheter bør derfor arbeide tettere med fylkene og gi de en sterkere rolle i nordområdepolitikken.
- Samferdsel, næringsutvikling, forskning, utdanning og kompetanse er alle områder av stor betydning for utviklingen i landsdelen.
- Det er helt avgjørende for å kunne utvikle nordområdene at øvrig nasjonal sektor politikk følger opp intensjonene i nordområdepolitikken. Nordområdesatsingen må være styrende for prioriteringer innenfor blant annet nasjonal samferdsel, næring, utdanning, forskning og regionalpolitikk.

Den nye regionen «Troms og Finnmark» får sekretariatsansvar for en mer samordnet norsk deltakelse i EUs programmer og nettverk i nord, jmfør regjeringens nordområdestrategi «Mellom geopolitikk og samfunnsutvikling».

Det vises til Regjeringens nordområdestrategi «Mellom geopolitikk og samfunnsutvikling», der følgende fremgår følgende, s. 21-22:

«EU bidrar med betydelige midler til forskning og innovasjon som er viktige for kunnskapsutviklingen i Arktis. Norske regionale myndigheter og lokale aktører deltar i tillegg i EUs grenseoverskridende regionale programmer i nordområdene. Noen av programmene inkluderer og Russland, som Kolarctic. Prioriterte områder for de regionale programmene er innovasjon, entreprenørskap og bærekraftig transport» (...) For å få økt effekt av norsk offentlig ressursbruk, vil regjeringen ta initiativ til en mer samordnet norsk deltakelse i EUs programmer og nettverk i nord. De nordlige fylkeskommunene får sekretariatsansvar, og arbeidet forankres i Regionalt nordområdeforum».

Den nye regionen «Troms og Finnmark» utgjør Norges nye sterke arktiske region, da den er strategisk plassert i Nordområdene og utgjør Norges yttergrense til Russland.

- Fra Troms fylkeskommunes side er en enig i behovet for en samordning og koordinering av EUs virkemidler innrettet mot Arktis. Både for å sikre en mer effektiv bruk, øke den nordnorske deltakelsen, oppnå synergier mellom prosjekter og få til større strategiske regionale prosjekter.
- En form for samordningsenhet bør lokaliseres til den nye arktiske regionen «Troms og Finnmark for å støtte opp om og initiere felles prosjekter der felles utfordringer søkes løst. Det er kun den arktiske regionen selv som kan ta en holistisk tilnærming til våre utfordringer og løse disse i fellesskap. Nærhet er et viktig stikkord her.
- En samordning av EUs virkemidler innrettet mot arktisk bør lokaliseres til den regionen som huser viktige arktiske aktører som UiT Norges arktiske universitet, og arktiske og internasjonale institusjoner som FRAM-senteret, sekretariatene for Arktisk Råd, Arctic Indigenous Peoples og Arctic Economic Council.
- Finnmark og Troms fylkeskommune har begge lang og viktig erfaring som følge av sekretariatsansvaret for Interreg A- programmet Interreg Nord og EUs naboskapsprogram Kolarctic. I Interreg Nord kan en blant annet vise til gode resultater når det gjelder regionale prosjekter innen tema som forskning og innovasjon med et bredt samarbeid mellom universitetssektoren, FoU miljø og næringsliv. Som igjen har bidratt til å styrke regionens mobilisering opp mot andre av EUs programmer som Horisont 2020.

Vedlegg 1: Fylkestingsvedtak i sak 98/16 – Vurdering av sammenslåing av fylker til en større region

Vedtak:

1. Fylkestinget i Troms har behandlet sak om vurdering av sammenslåing av fylker til en større region.
2. Fylkestinget mener regionreformen skal bidra til styrking av demokratiet på regionalt nivå. Deltakelse og demokrati er grunnleggende verdier. De som erfarer konsekvensene av offentlig politikk, skal kunne øve innflytelse på politikken. At folkevalgte har et ansvar for å legge til rette for samfunnsutvikling, har en demokratisk egenverdi og innebærer også maktspredning.
3. Fylkestinget mener at sammenslåing av fylker må skje på bakgrunn av frivillighet, ut fra vedtak fattet i de respektive fylkestingene.

Troms Fylkesting vil med bakgrunn i en henvendelse fra Nordland Fylkesting be fylkesrådet gjennomføre samtaler med Nordland og involvere partiene i Troms fylkesting underveis i prosessen.

4. Fylkestinget mener at Troms har gode forutsetninger for fremtidig verdiskaping og vekst, særlig på bakgrunn av fylkets sterke kompetansemiljøer, muligheter innenfor næringslivet, demografisk utvikling og knutepunktsfunksjon innenfor samferdsel, tjenesteyting med videre. Fylkestinget ser at et sterkere samspill i Nord-Norge vil ha stor verdi, men mener at Troms vil være et fullgodt alternativ som en egen region.
5. Fylkestinget stiller som ufravikelig krav at regionalt folkevalgt nivå tilføres makt og myndighet. En styrking av regionalt folkevalgt nivå må ivaretas innenfor et av følgende alternativer:
 - a) En felles region i Nord-Norge
 - b) Troms som selvstendig region, med en eventuell grensejustering mellom Sør-Troms og nordre Nordland, jfr. pkt. 6
 - c) En region for Troms og Finnmark med en vurdering av grensejustering mellom Sør-Troms og nordre Nordland, jfr. pkt. 6
6. Fylkestinget mener at en ny region bør utformes på en måte som tar hensyn til at dagens grense mellom Troms og nordre Nordland går gjennom det som i flere sammenhenger er en funksjonell region, blant annet innenfor samferdselssektoren og kompetansesektoren. Det naturlige geografiske skillet ved Tysfjord peker seg ut som et aktuelt alternativ, med hensyn til å trekke grensa mellom Troms og Nordland.
7. Fylkestinget støtter ikke et alternativ med å overføre dagens Nord-Troms kommuner til Finnmark. Det vises til at disse kommunene har sterk tilknytning til det øvrige Troms og Tromsø. Det er lav dagpendling og ikke en sammenhengende bo- og arbeidsmarkedsregion over fylkesgrensa. Tiltakssonen for Nord-Troms og Finnmark inneholder i all hovedsak automatisk gjeldende virkemidler. Tiltakssonen kan og må videreføres med dagens soneinndeling, uavhengig av hvor de geografiske grensene for fylke eller framtidig region trekkes.
8. Fylkestinget stiller som forutsetning at nytt regionalt folkevalgt nivå tilføres makt og oppgaver. Dette nivået må få et klart definert ansvar for de oppgaver/sektorer som er viktige for den regionale utviklingen, og for samordningen av disse oppgavene med kommunenes og statens virksomhet i regionen.
 - a) Dette innebærer nye oppgaver og utvidet makt og ansvar innenfor samferdsel og næringsutvikling, samt at regional planlegging gjøres mer forpliktende. Den folkevalgte regionen må forvalte virkemidler tilpasset de utfordringene og mulighetene som regionen står overfor.
 - b) Den folkevalgte regionen må få en formell rolle i utvikling og implementering av Nordområdepolitikken for å kunne sette premissene for utvikling i egen region. Gjennom den folkevalgte regionen må det satses på å bygge opp og forsterke kompetansemiljøene og engasjementet inn mot Barentssamarbeidet og arktiske spørsmål. Den folkevalgte regionen må forvalte regionale virkemidler for å hente ut vekstpotensialet i nordområdene.
 - c) Sammen med overføring av oppgaver og myndighet må det følge med ressurser til folkevalgte regioner som gjør at oppgavene kan ivaretas og utvikles.

9. Fylkestinget mener det er viktig å se regionreformen og kommunereformen i sammenheng. Fylkestinget konstaterer at det i overskuelig framtid ikke ligger an til en kommunestruktur bestående av store regionkommuner. Denne erkjennelsen må legges til grunn når det gjelder oppgavefordeling mellom nivåene. Fylkestinget forutsetter at folkevalgte regioner beholder ansvar for viktige velferdstjenester som videregående opplæring, fagskoler, kollektivtransport og tannhelse, uavhengig av antall folkevalgte regioner Stortinget vedtar.
10. Fylkestinget mener en sammenslåing av fylker fordrer en forsterket innsats på regionens interne kommunikasjoner. Ullsfjordforbindelsen og Kvænangs fjellet blir viktige for å bedre regionens interne forbindelser. Fylkestinget forutsetter en forsert innsats for å realisere disse prosjektene. En stor region må knyttes sammen av et effektivt fly-, buss- og båttilbud. Det er behov for en ekstraordinær statlig bevilgning av midler til å ta igjen vedlikeholdsetterslep på dagens fylkesveger.
11. Fylkestinget forutsetter at statens regionale inndeling i størst mulig grad endres i samsvar med inndelingen i nye folkevalgte regioner. Dette gjelder blant annet statens vegvesen og andre regionale transportetater, fylkesmannsembetet, NVE med flere. Dette er viktig for de folkevalgte regionene sin samordningsoppgave i den regionale samfunnsplanleggingen.
12. Statlige arbeidsplasser av et betydelig omfang må flyttes til regionen. I tillegg må det utredes å lokalisere ledelse av direktorat(er) som er viktig for regional utvikling i den nye regionen.
13. Fylkestinget legger til grunn at den nye regionens administrasjonssenter skal være Tromsø. Dersom det blir vedtatt sammenslåing, må det arbeides videre med å utrede distribuerte løsninger for å ivareta nødvendig nærhet til brukere og samarbeidspartnere for fagetatene i Vadsø og eventuelt i Bodø. Det må bygges videre på etablerte, sterke fagmiljøer.
14. Dersom det blir vedtatt sammenslåing mellom fylkene skal det utredes om verdiene av eierskap til kraftselskap skal knyttes til aktivitet innenfor nåværende fylkesgrenser. Vedtak om løsning for disponering av slike ressurser må fattes i det fylkesting som i dag har eierskap.
15. Fylkestinget forutsetter at Finnmarksloven også etter en eventuell sammenslåing av fylker skal omfatte det geografiske området – dagens Finnmark - som loven gjelder for i dag.
16. Fylkestinget går inn for at den nye regionen skal være del av forvaltningsområdet for samisk språk, dvs. at alle har rett til å bli betjent på samisk når de henvender seg til regionen.
17. Fylkesrådet bes arbeide videre opp mot regjeringen og Stortinget ut fra vedtaket i denne sak.

Vedlegg 2: Vedtak i fylkestingssak 11/15 – Prinsipper for et regionalt folkevalgt nivå

Vedtak:

Fylkestinget i Troms viser til vedtak i fylkesordfører-/rådslederkollegiet 05.12.2014 og vedtak i KS hovedstyre den 12.12.2014 samt til fylkeskommunenes egen rapport «Nye folkevalgte regioner - mål, prinsipper og oppgaver» (datert 8. des. 2014), og anbefaler at følgende prinsipper må legges til grunn for et fremtidig regionalt folkevalgt nivå:

1. I Norge er det behov for et robust regionalt nivå underlagt direkte folkevalgt styring som kan ta et regionalt lederskap i samarbeid med kommuner, næringsliv og statlig forvaltning.
 2. Det regionale nivået må få et klart definert ansvar for de oppgaver/sektorer som er viktige for den regionale utviklingen, og for samordningen av disse oppgavene med kommunenes og statens virksomhet i regionen. Det regionale folkevalgte nivå styrker demokratiet og innebærer maktspredning.
 3. Det regionale nivået må styrkes gjennom samordning av sektorinteresser fremfor statlig sektoriell detaljstyring. Oppgaver med regional/lokalt handlingsrom løses best av folkevalgte regioner i samhandling med kommunene innenfor rammen av nasjonal politikk.
 4. Generalistprinsippet skal fremdeles gjelde for regionalt folkevalgt nivå.
 5. Folkevalgte regioner bør få overført oppgaver fra staten innenfor følgende områder:
 - a. Statens vegvesens regionapparat/fylkesavdelinger
 - b. Kulturrådet og tildelinger til regionale formål fra Kulturdepartementet
 - c. Kjøp av regionale jernbanetjenester
 - d. Deler av Forskningsrådets programmer
 - e. Konesjonsoppgaver og veiledningsoppgaver fra NVE og annen naturressursforvaltning av regional karakter
 - f. De deler av BUF - etat som ikke kan legges til kommunene
 - g. Miljø/klima
 - h. Landbruk
 - i. Prosjektskjønnsmidler
- Mange av disse oppgavene er av en slik karakter at de forutsetter en annen regional organisering enn dagens. Dette må ses i sammenheng med fremtidige endringer i kommunestruktur.
6. Staten må som hovedregel organisere sin virksomhet slik at den korresponderer med den folkevalgte regionstruktur som blir etablert.
 7. Fylkesmannsembetets oppgaver må konsentreres om kontroll og tilsyn.
 8. Alle avklaringer som gjelder det folkevalgte regionale nivå må skje parallelt med tilsvarende avklaringer knyttet til kommunestrukturen, jmfør Stortingets forutsetning av juni 2014. Med dette som utgangspunkt ber Troms fylkesting om at Regjeringen i den stortingsmeldingen som fremmes våren 2015 gir sin vurdering av de prinsipper som ligger i dette vedtaket.
 9. Prosessen med å vurdere eventuelle endringer av det regionale folkevalgte nivået bør starte i det enkelte fylke i 2015 med siktemål om vedtak i fylkestingene høsten 2016.
 10. Troms fylkesting forutsetter at både fylkeskommunene og KS blir trukket aktivt med i det videre arbeidet med vurdering av oppgaver som skal ligge til det regionale folkevalgte nivå.
 11. Det er viktig at regionale og fylkeskommunale oppgaver og virkemidler ikke sentraliseres i forkant av en samlet reform. Fylkestinget ber om at dagens nivå på KMD sin post 60 på kap. 13.50 minimum opprettholdes og midlene til Innovasjon Norge innenfor denne bevilgningen fordeles via fylkeskommunene, samt at LMD sine bevilgninger via landbruksforhandlingene fortsatt distribueres via fylkesmennene og Innovasjon Norge.
 12. Internasjonalt samarbeid skal fortsatt være et viktig arbeidsområde for det regionale folkevalgte nivået. Internasjonalt engasjement brukes i dag aktivt i regionenes utviklings - og innovasjonsarbeid og er en

forutsetning for å lykkes i den globale konkurransen. Regional folkevalgt styring sikrer hensyntaken til regionale variasjoner.

13. Ivaretagelsen av samisk språk, kultur, næringer og samfunnsliv skal ikke komme dårligere ut som følge av kommune- eller regionreformen.

Vedlegg 3: Nye oppgaver til regionalt folkevalgt nivå

	Nåværende oppgaver	Nye oppgaver	Merknad
	Fagskolen		Samfunnsutviklerrolle: mer systematisk koordinering av innsats og ressurser regionalt for bedre utnyttelse av kompetanse, samspill og arbeidsdeling mellom ulike aktører på regionalt nivå, der både utdanning, arbeid, innovasjon og næringsutvikling er viktig.
		Fylkesmannens veiledningsansvar og skjønnsmidler (jf. opplæringslovens § 13-3c)	Samfunnsutviklerrolle: Større rolle i det hele skoleløpet. Brukervennlig forvaltning: veiledningsoppgaven kan løses bedre av fylkeskommunen i synergi med det samarbeidet fylkeskommunen allerede har med kommunene. Sterkere samhandling mellom kommuner og fylkeskommuner i hele opplæringsløpet vil gi bedre tjenester.
		Kunnskapsdepartementet vil gi fylkeskommunene ansvar for å legge til rette for samarbeid mellom arbeidsliv og utdannings- og opplæringsaktører om behov og tilrettelegging for utdanning og kompetanseutvikling.	Samfunnsutviklerrolle: Stryket regionalt ansvar for kompetansepolitikk
		Plan, utvikling og oppfølging	Samfunnsutviklerrolle: gjennom forpliktende planarbeid sørge for en god samordning og koordinering av opplæringen som gis på alle forvaltningsnivåer. Gjennomgående planarbeid vil kunne føre til bedre tjenester for innbyggere og på sikt næringsliv ved at flere gjennomfører skoleløpet.
		Analyse og vurdering	Samfunnsutviklerrolle: Et nytt regionalt nivå kan fungere som katalysator i det å inngå i forskning og nasjonalt og internasjonalt arbeid for å utvikle regionens kompetanse- og opplæringsvirksomhet. Kunnskapsbasert kompetanse- og opplæringsvirksomhet vil gi bedre tjenester for innbyggere og næringsliv.
		Ressurser og rammer	Samfunnsutviklerrolle: viktig at regionen har et helhetlig blick på skole- og tilbudsstruktur i sin region, slik at den er tilpasset regionens utfordringer og behov. For eksempel gjennom digitale løsninger. Bedre offentlig ressursbruk: Nye måter å organisere opplæringen på kan gi bedre offentlig ressursbruk og et bredere tilbud. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Nå ut med skole- og tilbudsstruktur til innbygger og næringsliv.
Samferdsel	Kollektivtrafikk, inkl. store byer		Samfunnsutviklerrolle: Viktig at kollektivtilbudet ses i sammenheng i hele regionen. Ikke hensiktsmessig å at forvaltningen skal bli mer fragmentert enn den allerede er. Brukervennlig forvaltning: samordning/ruteplanlegging regional kollektivtrafikk, felles systemer for billettering og ruteinformasjon, felles takstsystem og samarbeid mellom Nordland og Finnmark. Samlet kompetanse Bedre offentlig ressursbruk: en forvaltningsenhet i regionen, ikke flere gir bedre ressursbruk. Overstående bidrar til bedre tjeneste for innbyggere og næringsliv
	Regionale veger og fylkesveger m.m.	Veger og vegadministrasjon – Statens vegvesens regionapparat og fylkesavdelinger	Samfunnsutviklerrollen: Bedre kontroll med forvaltningen. Brukervennlig forvaltning: bedre samordning Bedre offentlig ressursbruk: mer effektivt at det ligger i samme organisasjon.

		Utvidet ansvar for kjøp av persontransporttjenester, blant annet regionale flyruter i tillegg til dagens fylkeskommunale ansvar	Samfunnsutviklerrolle: Vil kunne se all kollektivtrafikk i sammenheng.
		Pasienttransport	Samfunnsutviklerrolle: Behovet for og gevinster fra samordning av offentlig tjenestekjøp på skyss i og utenfor rute er veldokumentert. Brukervennlig forvaltning: Transporteres også mange pasienter med det ordinære rutetilbudet. Bedre offentlig ressursbruk: Staten forutsetter at pasienters skal reise billigst mulig. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Har hatt god effekt der det har vært utprøvd.
	Mobilitet	Støtteordning til redusert bilbruk	Samfunnsutviklerrolle: Smarte løsninger, regiontilpasset, bilkollektiv, samkjøring
	Løypeforvaltning		Stortingsvedtaket: Stortinget ber regjeringen snarest fremme forslag om å fornye regelverket for løyper og behovsprøving for persontransport slik at bestemmelser knyttet til dette kan fastsettes av de nye fylkeskommunene.
		Koordineringsfunksjoner (regionalt i SVV) innen trafiksikkerhet, universell utforming og kollektivtransport bør overføres	Samfunnsutviklerrolle: Til dels sammenfallende oppgaver. Overføring gir større mulighet til å se sammenhenger og prioriteringer. Brukervennlig forvaltning: oppgavene hører naturlig sammen med andre fylkeskommunale tilrettelegging og tjenestetilbud. Nærmere brukerne. Bedre offentlig ressursbruk: Se tilnærmede like oppgaver i sammenheng gir bedre tjenester for innbygger og næringsliv.
		Fylkesavdelingene i Statens vegvesens regionskontor bør vurderes helt eller delvis overført til regionalt nivå. Inkl midler som brukes for å dekke SAMS vegadministrasjon iht. Lov om vegar § 19.	Samfunnsutviklerrolle: forsterker lokaldemokratisk styring. Brukervennlig forvaltning: Større volum, større fagmiljø og en mulighet til å utvikle rollen som profesjonell vegeier og innkjøper. Bedre offentlig ressursbruk: administrativ effektivisering Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv.
	Regional infrastruktur	Fiskerihavneanlegg, forvaltning, drift og utbygging	Samfunnsutviklerrolle: Næringspolitikk, sikre viktig infrastruktur for samfunnsutvikling.
Regional planlegging/ arealplanlegging	Regional planlegging	Gjøre regional planlegging mer forpliktende og er viktig for samfunnsutviklerrollen	Samfunnsutviklerrolle: Det vil ofte være uforenelige sektorinteresser i samfunnsplanleggingen og dermed i utviklingen. En avveining og samordning er derfor nødvendig og bør tas politisk gjennom demokratiske prosesser. En tydelig og klar retning kan gis gjennom regional planlegging, og derigjennom sikre forutsigbarhet som er viktig for forvaltningen. Dersom erkjennelsen av at regional planlegging har betydning og gjennomføres, vil det også innebære nødvendig involvering og deltakelse som vil gi en mer brukervennlig forvaltning og bedre offentlig ressursbruk.
		Innsigelsesadgang overfor regionale statsetater som ikke følger opp sine forpliktelser etter regional plan og avgjørelsesmyndighet for innsigelser flyttet fra fylkesmannen til regionene	Samfunnsutviklerrolle: Ved å gi regionene større myndighet i den regionale planleggingen gir bedre forutsigbarhet og langsiktighet for innbygger og næringsliv. Politisk skjønn kan brukes når innsigelser skal veies opp mot hverandre. Brukervennlig forvaltning: Færre instanser å forholde seg til for innbyggere, kommuner og næringsliv. Bedre offentlig ressursbruk: fagkompetansen som ligger til grunn for innsigelsen er tilgjengelig. Summen av punktene over vil gi bedre tjenester for innbyggere og næringsliv.

	Styrket strategisk planleggingsmyndighet innenfor regionalt og nasjonalt transportnett.	<p>Samfunnsutviklerrolle: Regionene/FK må overta regionale statlige sektormyndigheters rolle ift til koordinering og innspill til strategiplanleggingen i NTP. Regionen kan koordinere bedre i forhold til andre interesser som næring, kompetanse etc. og bedre se sammenhengen mot øvrige regionale planer.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: En regional aktør vil ha større oversikt over regionen, og det vil være enklere for interessenter å forholde seg til en aktør, framfor en statlig aktør.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Mer effektiv planlegging på grunn av synergier med annen regional planlegging.</p> <p>Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Bedre tilrettelegging og prioritering for samfunnsutviklingen generelt.</p>
	Reduserte statlig adgang til sektorinnsigelser.	<p>Samfunnsutviklerrolle: Innsigelsesmyndighet på fylkeskommunens forvaltningsområder, kan skape konflikt og uryddig forvaltning.</p>
	Regional plan som styringsverktøy – styrkes som samordningsverktøy	<p>Samfunnsutviklerrolle: Strategisk redskap for å kunne oppfylle sin rolle som regionalpolitisk planmyndighet i forhold til store samfunnstiltak og investeringer.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Viktig med «fugleperspektiv» som ser over kommunegrensene og fremme en felles utvikling og i sterkere grad gir samfunnsutviklingen strategisk retning.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Skape forutsigbare rammer for kommuner, innbygger og næringsliv. Mindre tid på avklaringer, noe som også gir bedre tjenester for innbyggere og næringsliv.</p>
	Juridisk veiledning i plansaker	<p>Samfunnsutviklerrolle: Styrking av den planfaglige veiledningen fra fylkeskommunen, noe som kommuner og næringsliv vil få en fordel av.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Det vil også bidra til en mer brukervennlig forvaltning, da det kun vil være en instans å forholde seg til i planfaglige spørsmål.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Ved å samle kompetansen, kan man effektivisere ved færre behov for å sette seg inn i samme plan.</p> <p>Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Bedre veiledning og tidsbruk for innbygger og næringslivet.</p>
	Miljø- landbruks- og arealforvaltningsoppgaver (inkludert reindrift, bør ligge til regionalpolitiske prioriteringer og beslutninger	<p>Samfunnsutviklerrolle: oppgaver som ikke er kontroll og tilsynsoppgaver bør flyttes til fylkeskommunen noe som vil gi en bedre rolleavklaring mellom fylkeskommunen og fylkesmannen. I dag er det til dels overlappende oppgaver.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Det vil gjøre det enklere for brukerne å skjønne hvem de skal henvende seg til.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Det vil også gi en bedre ressursbruk ved at man for samlet det som har overlappende oppgaver.</p> <p>Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Bedre forståelse av forvaltningsnivåene vil gi bedre tjenester, samt at man ikke risikerer å få motstridende svar.</p>
	Jordvern og bevaring av kulturlandskap virkemidler og støtteordninger fra Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet	<p>Samfunnsutviklerrolle: bedre koordinering og synergier der kulturlandskap ses i sammenheng med landbruksbasert næringsutvikling og for eksempel samhandling med reiseliv, samt kulturminner og tilskuddsforvaltning.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Områder som bør ses i sammenheng. I dag har fylkeskommunen og fylkesmannen ansvar for ulike områder som bør koordineres bedre. Det vil gi bedre offentlig ressursbruk og bedre tjenester for innbyggere og næringsliv.</p>

Næringsutvikling/FoU/ Naturressursforvaltning	Regionale utviklingsmidler på et høyere nivå enn hva det nå er redusert til.		Samfunnsutviklerrollen: mindre detaljstyring vil gi økt handlingsrom. Styrking av samfunnsutviklerrollen, krever også at 13.50 midlene skal brukes for å følge opp regionale planer.
	Akvakulturoppgaver som fylkeskommunene fikk overført i 2010 (jf St meld 22)		Samfunnsutviklerrolle: En mer effektiv og helhetlig forvaltning som tar hensyn til gjennomføring av nasjonal havbrukspolitikk, samtidig som det åpne for økt innflytelse fra regionalt folkevalgt nivå. Brukervennlig forvaltning: Enklere å forstå forvaltningen for aktørene. Bedre offentlig ressursbruk: Færre instanser involvert, noe som vil ha betydning for saksbehandlingstiden. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Optimal utnyttelse av sjøareal er krevende. Mer myndighet til folkevalgt nivå, kan skape forutsigbarhet og langsiktighet.
		Myndighet til å fatte vedtak etter forurensningsloven og vurdere om det kan gis tillatelse til virksomheten med hjemmel i forurensningsloven	Se akvakulturoppgaver.
		Myndighet til å fatte vedtak etter etableringsforskriften (matloven og dyrevelferdsloven)	Se akvakulturoppgaver.
		Myndighet til å fatte vedtak etter havne- og farvannsloven	Se akvakulturoppgaver.
		Utvidelse av myndighet etter akvakulturloven	Se akvakulturoppgaver.
		Adgang til å dispensasjoner som påvirker tildelsingsarbeidet (laksetildelingsforskriften, akvakulturdriftsforskriften og tildelingsforskriften for andre arter)	Se akvakulturoppgaver.
		Tilbaketrekking av lokalitet/tillatelse ved passivitet (laksetildeingsforskriften og tildelingsforskriften)	Se akvakulturoppgaver.
		Særskilt om tillatelse til akvakultur av matfisk i sjø og ferskvann til særlige formål (laksetildelingsforskriften)	Se akvakulturoppgaver.

	Tillatelse til akvakultur av matfisk i ferskvann (laksetildeningforskriften)	Se akvakulturoppgaver.
	Vurdering av miljøovervåking og tiltak ved uakseptabel miljøtilstand (akvakulturdriftsforskriften)	Se akvakulturoppgaver.
	Driftsplangodkjenning (akvakulturdriftsforskriften)	Se akvakulturoppgaver.
	Kystsonoplanlegging	Samfunnsutviklerrolle: ved å legge både innspill og oppfølging av akvakulturinteressene og innsigelseskompetansen til folkevalgnivå oppnår man bedre samordning framfor at staten skal ivareta regionale hensyn slik som i dag. Brukervennlig forvaltning: Enklere for brukerne å forholde seg til en instans. Bedre offentlig ressursbruk: Bedre kompetanse om de ulike interessene, gir en mer effektiv forvaltning som igjen bidrar til bedre tjenester for innbyggere og næring.
	Arealforvaltning vedrørende høsting av tang og tare	Samfunnsutviklerrolle: Det å gi tillatelse til tarehøsting bør innebære en avveining av arealinteresser og bruk av regionalpolitisk skjønn.
	Regulering av tillatelse til felling av sel på norskekysten.	Bedre offentlig ressursbruk: For å sikre regional forankring, bør fylkeskommunene delta i reguleringsrådet når størrelse på kvoter og regler årlig fastsettes. Det vil også bidra til en mer brukervennlig forvaltning.
	Fiskeriforvaltnings oppgaver overført fra fylkesmannen	
	Samfinansiering av næringshager/inkubatorer (jf St meld 22)	Samfunnsutviklerrolle: Mobilisering til forskningsbasert næringsutvikling Brukervennlig forvaltning: sterkere samarbeid, gjør det enklere for brukerne. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: økte midler til regionale prosjekter og dermed øke uttelling til regionale prioriteringer av nasjonale program.
	Sterkere kobling mellom RFF og FORREGION	Samfunnsutviklerrolle: Mobilisering til forskningsbasert næringsutvikling Brukervennlig forvaltning: sterkere samarbeid, gjør det enklere for brukerne. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: økte midler til regionale prosjekter og dermed øke uttelling til regionale prioriteringer av nasjonale program.

Utlysning og tildeling av midler til regionale forskningsfond		Stortingsvedtaket: Stortinget ber regjeringen endre ansvarfordelingen mellom Regionale forskningsfond (RFF) og Forskningsrådet slik at beslutninger rundt prosjektstøtte blir fattet på fylkeskommunalt nivå.
	Eierskapet og styringen av Innovasjon Norge må endres slik at regionene får større innflytelse	Større lokal skjønnsutøvelse på de regionale virkemidlene.
	Overføre oppgaver fra Innovasjon Norge til de nye regionene	Stortingsvedtaket: Stortinget ber regjeringen overføre oppgaver tilknyttet regional næringsutvikling fra Innovasjon Norge til de nye regionene.
	Deler av Forskningsrådets programmer	Samfunnsutviklerrolle: Regionale tilpasninger av programmer for å fremme forskning som er viktig for nordområdene. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Mobilisere til forskningsbasert næringsutvikling regionalt. Lavere terskel for små bedrifter.
	Prosjektskjønnsmidler fra fylkesmannen	Samfunnsutviklerrolle: Skjønnsmidler bør forvaltes av et folkevalgt organ. Brukervennlig forvaltning: Gir større rom for tilpasninger av bruken av midlene. Bedre offentlig ressursbruk: Kan ses i sammenheng med andre virkemidler og satsingsområder.
	Landbruks og matområdet – oppgaver fra fylkesmannen - Midler til kystskogbruket - Midler til foregangsfylke for økologisk jordbruk - Utrednings- og tilretteleggingsmidler - Skogbruksplanlegging og miljøregistrering	Samfunnsutviklerrolle: Alle skjønnsoppgaver bør overføres til det regionalpolitiske nivået. Brukervennlig forvaltning: Fylkeskommunen har i dag berøring av alle feltene, og en samordning vil derfor være hensiktsmessig for brukerne og gi bedre offentlig ressursbruk på grunn av økt kompetanse og bredere ansvarsområde.
	Annen naturforvaltning Forvaltning av rovvilt, viltfondsmidler for alle arter (også arealplanleggingen)	
	Forvaltning av anadrome arter og innlandsfisk	Samfunnsutviklerrolle: Fylkeskommunene har i dag ansvar på områder som akvakultur, vannforvaltning, innlandsfisk med mer, og det er naturlig at også forvaltningen av anadrome arter, ikke høstbare arter og fremmede arter overføres fylkeskommunene da disse forvaltningsoppgavene må ses i sammenheng, Brukervennlig forvaltning og bedre offentlig ressursbruk: At én aktør tar seg av dette vil innebære forbedring, forenkling og effektivisering.

	Fylkesmannens oppgaver innen vannforvaltning	Samfunnsutviklerrolle: Vannet blir påvirket på mange ulike måter. Hensynet til at vi skal ha rent vann nå og i fremtiden, må være en del av vurderingen på alle fagområder. Fylkesmannens oppgaver innenfor vannforvaltning foreslås overført til regionalt folkevalgt nivå.
	Bredbånd-koordineringsansvar for tilrettelegging	Samfunnsutviklerrolle: Digital infrastruktur er blitt en nødvendighet for å benytte seg av offentlige tjenester og ta del i demokratiske prosesser. En regional modell vil bidra til en mer effektiv og planmessig utbygging av bredbånd. Brukervennlig forvaltning: Regional kompetanse Bedre offentlig ressursbruk: Mer målrettet i ressursbruken. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: økt verdiskaping ved å ta ressurser fra hele landet i bruk
	Bredbånd – forvalte midler	Samfunnsutviklerrolle: Digital infrastruktur er blitt en nødvendighet for å benytte seg av offentlige tjenester og ta del i demokratiske prosesser. En regional modell vil bidra til en mer effektiv og planmessig utbygging av bredbånd. Brukervennlig forvaltning: krevende for kommunene og dokumentasjonskrav ved at de i dag må konkurrere med hele landet (søke NKOM) Bedre offentlig ressursbruk: Mer effektiv forvaltning med regionale støtteordninger for bredbåndutbygging/oppgradering Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: økt verdiskaping ved å ta ressurser fra hele landet i bruk
	NAV: Midler mot arbeidsmarkedet mht kompetanse- og sysselsetningsutvikling	Samfunnsutviklingsrollen: Må ses i sammenheng med samfunnsutviklingen og analyser om behov og utfordringer.
	Fleksible utdanningstilbud der folk bor (studiesenter etc)	Samfunnsutviklerrolle: Må ses i sammenheng med det regionale innovasjonssystemet, studiesentrene og næringshagene. Sliter i dag med driftsfinansiering. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Tilbud vil gi næringslivet mulighet til å få kompetent arbeidskraft basert på regionale utfordringer.
	Konsesjonsoppgaver og veiledningsoppgaver fra NVE og annen naturressursforvaltning av regional karakter	
Folkehelse/Friluftsliv/ idrett	Folkehelse og friluftsliv	
	Verneområder– oppgaver fra fylkesmannen (miljøvern avdelingen og Landbruksavdelingen hos fylkesmannen behandler plansaker, bygging i strandsonen, fradeling, friluftsliv osv)	Samfunnsutviklerrolle: Saker som omhandler vern- og arealsaker burde ligge hos regionalt folkevalgt organ. Brukervennlig forvaltning: Vil gi bedre samordning av saker. Bedre offentlig ressursbruk: Bedre ressursbruk ved at to instanser slipper å saksbehandle samme sak. Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Kortere saksbehandlingstid og enklere å forholde seg til en instans fremfor 2.
	Fylkesmannens ansvar for statlig eide og sikrede friluftsområder i proposisjonen foreslått overført regionalt folkevalgt organ.	Samfunnsutviklerrollen: vil gi et enhetlig og helhetlig ansvar for friluftslivforvaltningen.
	Statlige tilskuddsordninger innen friluftsliv	Samfunnsutviklerrolle: styrke arbeidet med friluftsliv og gjøre det enklere for publikum.

	Pådriveransvar for kunnskapsbasert folkehelsearbeid på lokalt og regionalt nivå	<p>Samfunnsutviklerrolle: samhandlingen med kommunene bør ligge på regionalt folkevalgt nivå som også har et tverrsektorielt ansvar.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Det vil gjøre det enklere for kommunene og frivillig sektor at de kun behøver å forholde seg til en instans.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Gir bedre ressursbruk ved at ansvaret for folkehelse ikke deles opp.</p> <p>Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Folkehelsearbeidet blir bedre ivaretatt og kommer dermed innbyggerne og dermed næringslivet til gode.</p>
	Større handlingsrom innen frivillighets- og idrettsområdet	<p>Samfunnsutviklerrolle: ved at statlige føringer og bindinger løses opp, f.eks spillemiddelordningen vil de gi et større regionalt handlingsrom.</p>
Kulturområdet	Kunst og Kultur – oppgaver fra statlige institusjoner som Kulturrådet	<p>Samfunnsutviklerrolle: Fremtidens regioner vil kunne ivareta sin strategiske, mobiliserende og samordnende rolle gjennom en større portefølje av myndighet, økonomiske virkemidler og kompetanse.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: fylkeskommunen/nye regioner vil kunne se kultur som en del av helhetlig plan- og regionalpolitikk, sammen med kulturminnevern, næring og opplæring.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Et større regionalt ansvar for kulturfeltet skaper større forståelse og interesse for en samordnet regional utvikling fra politisk nivå.</p> <p>Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Forenkle kontakten og samarbeidet mellom kulturaktører/produsenter og det offentlige, gir nærmere og kortere vei for sammen å utvikle kulturaktivitet lokalt og regionalt.</p>
	Legge ned den nyopprettede Kulturtanken (tidligere Rikskonsertene og Den kulturelle skolesekken) og legge alle midler til regionene	Se over.
	Større handlingsrom og ansvar innen talentutvikling (overføre statlige midler innen frivillighet- og barn- og unge)	<p>Samfunnsutviklerrolle: Økt aktivitet og helhetlig fokus på talentutvikling.</p> <p>Se over.</p>
	Overføring av oppgaver fra Kulturdepartementet	Utredes videre. Forutsette at det kommer oppgaver fra kulturdepartementet og deres mange underliggende direktorat og kulturinstitusjoner.
	Regionalisering av filmpolitiske virkemidler fra Norsk filminstitutt	
	Film: Overføre incentivordninga fra kulturdepartementet til finansdepartementet.	For å gi reelle regionale ringvirkninger (for snevert i dag i KUD)
	Regionalisering av bibliotekpolitiske virkemidler (forvaltet av Nasjonalbiblioteket)	<p>Samfunnsutviklerrolle: for å møte behov for samhandling mellom alle forvaltningsnivåer i regional planlegging.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Bedre samhandling mellom forvaltningsnivå for å få gjennomført nasjonal og regional politikk.</p>
	Overføring av oppgaver fra Riksantikvaren	<p>Samfunnsutviklerrolle: styrker regionen med å overføre førstelinje oppgaver.</p> <p>Viktig at ressurser også overføres.</p>
	Overføring av tilskuddsmidler til kulturminnevern	

Nordområdene		Den nye regionen «Troms og Finnmark» får sekretariatsansvar for en mer samordnet norsk deltakelse i EUs programmer og nettverk i nord, jamfør regjeringens nordområdestrategi «Mellom geopolitikk og samfunnsutvikling».	<p>Samfunnsutviklerrollen: Fra Troms fylkeskommunes side er en enig i behovet for en samordning og koordinering av EUs virkemidler innrettet mot Arktis. Både for å sikre en mer effektiv bruk, øke den nordnorske deltakelsen, oppnå synergier mellom prosjekter og få til større strategiske regionale prosjekter.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: En form for samordningsenhet bør lokaliseres til den nye arktiske regionen «Troms og Finnmark for å støtte opp om og initiere felles prosjekter der felles utfordringer søkes løst. Det er kun den arktiske regionen selv som kan ta en holistisk tilnærming til våre utfordringer og løse disse i fellesskap. Nærhet er et viktig stikkord her.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: En samordning av EUs virkemidler innrettet mot arktisk bør lokaliseres til den regionen som huser viktige arktiske aktører som UiT Norges arktiske universitet, og arktiske og internasjonale institusjoner som FRAM-senteret, sekretariatene for Arktisk Råd, Arctic Indigenous Peoples og Arctic Economic Council.</p> <p>Bedre tjenester for innbygger og næringsliv: Finnmark og Troms fylkeskommune har begge lang og viktig erfaring som følge av sekretariatsansvaret for Interreg A- programmet Interreg Nord og EUs naboskapsprogram Kolarctic. I Interreg Nord kan det vises til gode resultater når det gjelder regionale prosjekter innen tema som forskning og innovasjon med et bredt samarbeid mellom universitetssektoren, FoU miljø og næringsliv. Som igjen har bidratt til å styrke regionens mobilisering opp mot andre av EUs programmer som Horisont 2020.</p>
		En formell rolle i utvikling og implementering av Nordområdepolitikken for å kunne sette premissene for utvikling i egen region	<p>Samfunnsutviklerrolle: Fylkeskommunene er innenfor Nordområdepolitikken både en strateg, virkemiddelforvalter og tjenesteleverandør – Bred ansvarsportefølje fører til at fylkeskommunen kommer i inngripen med regionens innbyggere og institusjoner i mange ledd – på den måten en samfunnsutvikler i nordområdene.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Å utvikle samfunnet nedenfra er ikke mulig dersom verktøyene og konkret gjennomføring skjer via statlig nivå. Nordområdepolitikk er sektorovergripende.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Det er naturlig at regionalt nivå ikke bare har en medvirkende rolle i strategiarbeidet, men også en formell rolle i implementering av nordområdepolitikken.</p> <p>Bedre tjenester for innbyggere og næringsliv: Regionalt nivå bør gis et operativt ansvar på samme måte som innenfor regional planlegging og samferdsel. Det vil si overordnede føringer fra staten og der regionalt nivå gjennomfører politikken i praksis.</p>
		Gjennom det nye regionale folkevalgte nivå bygge opp og forsterke kompetansemiljøene og engasjementet inn mot barentssamarbeidet og arktiske spørsmål, i henholdsvis Finnmark og Troms.	<p>Samfunnsutviklerrolle: Utviklingen i Arktis diskuteres i en rekke internasjonale fora, som for eksempel Arktisk Råd. Diskusjonene berører innbyggerne i Arktis direkte. Regionalt folkevalgt nivå bør derfor både ha kjennskap til og ha en stemme inn i disse diskusjonene.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Nødvendig at den nye regionen gis ressurser, verktøy og oppgaver som gjør det mulig å forsterke og bygge opp miljøene inn mot barentssamarbeidet og arktiske spørsmål.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Overføring av nye oppgaver innen blant annet miljø, friluftsliv og klima, fra fylkesmannen til nytt regionalt nivå tilsier at regionalt nivå's engasjement inn mot Barentssamarbeidet vil bli utvidet til nye felt. Da Fylkesmannen over flere år har hatt et samarbeid mot Russland innenfor disse ansvarsområdene.</p>
		Økt verdiskaping, sysselsetting og velferd i nordområdene krever at øvrig nasjonal sektorpolitikk er koordinert med den nasjonale nordområdepolitikken.	<p>Samfunnsutviklerrollen: Det vises til OECD rapporten: Territorial Review for the Northern Sparsely Populated Areas som blant annet peker på at man på statlig nivå har en sentralisert tilnærming til strategisk planlegging og politikktutvikling. Nasjonalt politikk i Norge, er i liten grad stedsbasert og i stor grad sektorinndelt. Nasjonale myndigheter bør derfor arbeide tettere med regionene og gi de en sterkere rolle i nordområdepolitikken.</p> <p>Brukervennlig forvaltning: Samferdsel, næringsutvikling, forskning, utdanning og kompetanse er alle områder av stor betydning for utviklingen i landsdelen.</p> <p>Bedre offentlig ressursbruk: Det er helt avgjørende for å kunne utvikle nordområdene at øvrig nasjonal sektorpolitikk følger opp intensjonene i nordområdepolitikken. Nordområdesatsingen må være styrende for prioriteringer innenfor blant annet nasjonal samferdsel, næring, utdanning, forskning og regionalpolitikk. Samfunnsutviklerrolle</p>

		Større satsing på sikkerhet og beredskap i Nordområdene og Arktis	
		Videreutvikling og forsterkning av regionens kapasitet og kompetanse knyttet til arktiske forhold, klima og miljø, bærekraftig utnyttelse av ressursene i nord og forvaltningen av disse.	
		Sterkere operativ rolle for næringsutvikling. Regionale virkemidler for å hente ut vekstpotensialet i Nordområdene.	Samfunnsutviklerrolle: En stedsbasert politikktutforming og virkemidler i Nordområdene vil bidra til en mer målrettet utvikling.
Annet		Oppgaver fra IMDi	Stortingsvedtaket: Stortinget ber regjeringen vurdere nærmere hvilke oppgaver som kan overføres fra IMDi til de nye fylkeskommunene. Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med en plan som konkretiserer hvilke oppgaver som kan overføres fra IMDi til de nye fylkeskommunene.
		Deler av Bufetas oppgaver som ikke kan legges til kommunene, bør overføres til det regionale folkevalgte nivå	

Sak 20/17 Regionrådet

Saksbehandler: Bente O. Husby

Møteplan 2018

Forslag til vedtak

<i>24.-25. januar 2018</i>	<i>Alta (Scandic Alta)</i>
<i>11.-12. april 2018</i>	<i>Nordkapp</i>
<i>12.-13. juni 2018</i>	<i>Hammerfest</i>
<i>1.-2. oktober 2018</i>	<i>Hasvik</i>
<i>3.-4. desember 2018</i>	<i>Alta</i>

Orienteringer

Forslag til vedtak

Orienteringene tas til orientering

Evaluering av Forum – Marine Næringer 2017

Regionrådet har, i samarbeid med Stiftelsen Barentshavet, gjennomført arrangementet «Forum – Marine Næringer 2017» den 15.-16. november 2017 i Hammerfest. Arrangementet fant sted på Arktisk Kulturhus, og hadde totalt 147 deltakere innom arrangementet.

I tillegg til «konferansedelen» av arrangementet, lyktes vi også med å få Innovasjon Norge med på å finansiere (kr 50.000,-) og gjennomføre et såkalt «Utviklingsverksted» i tilknytning til arrangementet. Det bestod av en times felles orientering om muligheter for bistand og finansiering fra Innovasjon Norge (IN), Fiskeri- og Havbruksnæringens Forskningsfond (FHF), Norges Forskningsråd (NF) og Sparebank1 Nord-Norge. «Utviklingsverkstedet» fant sted i forkant av oppstart av «konferansedelen» den 15. november. I tillegg var det mulig for bedrifter og næringsutviklere og booke individuelle møter med partene i løpet av dagen den 15. november.

Vi hadde også utstillere i foajeen. Blant annet deltok Nordkapp Maritime Fagskole med sin skipssimulator, og Hammerfest havn hadde bemannet utstilling. Hermes hadde med seg VR-briller, som gjorde det mulig for deltakerne å få en virtuell rundtur om bord i tråleren.

Evalueringen etter arrangementet viser svært høy tilfredshet med faglig innhold, foredragsholdere og konferansen som møteplass og nettverksarena. Vi har også fått meget gode tilbakemeldinger på lunsjer og sjøslaget på Turistua (ca. 60 respondenter har scoret et snitt 4,82 av 5 mulige). Det eneste vi har fått negative tilbakemeldinger på er det tekniske, samt at enkelte mener at det bør være flere pauser).

Det ble gjennomført en egen UNG-konferanse den 14. november, i forkant av Forum – Marine Næringer 2017. Målgruppen her var 10. klassingene i de 8 kommunene i Vest-Finnmark, og totalt deltok det 200 ungdommer på arrangementet. Formålet er å motivere dem til å vurdere et utdanningsløp rettet mot de marine næringene, og basert på tilbakemeldinger og mediaoppslag kan det se ut til at vi lyktes med dette. Arrangementet hadde en total kostnad på kr 120.000,-.

Temadag Kystsoneplanlegging, 25. januar 2018

Vest-Finnmark Regionråd skal arrangere en temadag på kystsoneplanlegging 25. januar, i tilknytning til regionrådsmøte 24. januar. Arrangementet kommer etter drøftinger med de plan- og næringsansvarlige i kommunene.

Deltakerne betaler selv for dagpakke, som dekker bevertning og møtelokale. Kostnadene for regionrådet blir minimale.

Tentativt program;

- Hva kan medlemmene av det regionale planforumet bidra med i prosessene, ift deltakelse i datainnsamlinger, gjennomføring av folkemøter, kartdata mv.:
 - Finnmark fylkeskommune
 - Fylkesmannen i Finnmark
 - Kystverket
 - Fiskeridirektoratet
- Gjennomføring av kystsoneplanlegging i Troms fylke
 - Prosjektleder i Troms fylkeskommune
- Eksempler fra kommuner med pågående kystsoneplanlegging
 - En liten kommune
 - En stor kommune
- Eksempler på modell for beregning av arealbehov på oppdrettslokaliteter
 - Akvaplan-niva
- Utviklingen av havbruksnæringen v/statssekretær Roy Angelvik
 - Trafikklys-ordningen
 - Havbruksfondet
 - Grønne konsesjoner

Program for folkehelsearbeid i kommunene

Finnmark fylkeskommune har invitert de av kommunene som søkt om deltakelse i 2017 til møte i Alta 16. januar 2018. For Vest-Finnmark gjelder dette kommunene Alta, Hammerfest og Hasvik. For ytterligere info henvises det til brev fra Finnmark fylkeskommune.

Det følger en del midler med dette programmet, og daglig leder ønsker tilbakemelding på om det bør være et mål at alle kommunene kommer med i ordningen etter hvert, og om daglig leder i så fall skal bistå i dette arbeidet.

Eventuelt

Her står ordførere og rådmenn fritt til å orientere om saker de anser som relevante i regionrådssammenheng.

Ståsted for fiskeri- og havbruksnæringen v/ Bente O. Husby	4,27
Fiskeriflåtens bidrag til samfunnsøkonomisk v/Ulf Winther	4,19
Fra forskning til forretning - hvordan utnytte marint restråstoff ? v/Jaran Rauø	4,36
Samarbeid på planlegging i kystsonen Jan Morten Hansen og Jan Olsen	4,45
Nye utviklingsgrep i produksjon og marked,Ørjan Nergaard	4,47
Økt krabbesatsing i Finnmark - v/ Hanne Benjaminsen	4,63
Markedsbasert produktutvikling - Strategien bak etableringen i Mehamn v/Arne Hjeltnes	4,38
Fremtidens fangstledd - hva ser vi på radaren ? v/Trygve Myrvang	4,16
Fremtiden sett fra fiskerens ståsted - v/ Jon-Erik Henriksen	4,15
Havbruk 2030 - Tenke globalt.. v/ Jon Arne Grøttum	3,91
Utfordringer og muligheter ved levendefangst - v/ Bjørn Steinar Sæther	4,35
Erfaringer med levendelagring av hvitfisk v/ Arne E. Karlsen	4,30
Havbruksnæringens utviklingsfokus, NRS v/ Per Magne Bølgen	4,14
Utfordringer og muligheter i lukkede anlegg, Nofima v/ Forsker Audun Iversen	4,22
Kapitaltilgangen i marine næringer - v/Gunnar Kvernenes	3,85
FoU-prosjekter i fiskeri- og havbruksnæringa. v/Rita Nautsvik Maråk	4,27
Regjeringens fremtidsrettede fiskeri- og havbrukspolitikk v/ Veronica Pedersen Åsheim	4,03
Forslag til en alternativ fiskeri- og havbrukspolitikk, v/ Ingrid Heggø	3,59
Lunsjene	4,37
Middagsarrangementet - Sjøslag	4,82

FINNMARK FYLKESKOMMUNE
FINNMÁRKKU FYLKKAGIELDA
Kultur-, kulturminne- og miljøavdelinga
Kultur-, kulturmuito- ja birasossodat

Vår dato: 23.11.2017

Vår ref: 201702977-15

Arkivkode: ---

Deres ref:

Gradering:

Saksbehandler: Juli-Anne Staven
Telefon: +4778963125
Juli-Anne.Staven@ffk.no

Adresseinformasjon fylles inn
ved ekspedering. Se
mottakerliste nedenfor.

Invitasjon til samling/workshop om «Program for folkehelsearbeid i kommunene» i Finnmark.

Thon Hotel Alta 16. januar 2018 kl.11.30 – 15.00

Finnmark fylkeskommune søkte om å bli programfylke i «Program for folkehelsearbeid i kommunene» i 2017. Finnmark ble ikke plukket ut til å få tilskudd i 2017, men vi forsøker med ny søknad i 2018.

For å utvikle en bedre søknad i 2018 er det nødvendig at fylkeskommunen, kommunene og kompetanse- og forskningsmiljø møtes for å diskutere utviklinga av «Program for folkehelsearbeid i kommunene» i Finnmark.

De kommunene som søkte om å bli programkommune i 2017 bes møte til arbeidsmøte på Thon Hotel Alta tirsdag 16.januar kl. 11.30- 15.00 (lunsj 11.30).

- Finnmark fylkeskommune ønsker også at kommunene melder fra til oss hvem som kommer og hvem som er kontaktperson fra deres kommune.

FFK venter på ny utlysning fra Helsedirektoratet. Den skulle komme i november 2017. Når utlysningsteksten kommer vil vi sende den ut til kommunene sammen med program for møtet i Alta 16. januar. Søknadsfrist for fylkeskommunene er 18. februar 2018.

Til møte i Alta inviteres kompetanse- og forsknings institusjoner:
KoRus– Nord, UIT Campus Alta og Tromsø, Sanks, KS, RKBU –Nord og Fylkesmannen i Finnmark

Med vennlig hilsen
Stine Qvigstad Jenvin
Ass. Kultur- miljøsjef

Juli-Anne Staven

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Postadresse
Postboks 701
9815 VADSØ
postmottak@ffk.no

Besøksadresse
Henry Karlsens plass 1
9800 VADSØ
www.ffk.no

Telefon +47 78 96 30 00
Telefaks +47 78 96 30 01

Org.nr 964994218
Bankkonto 4930.09.12051

Likelydende brev sendt til:

Sør-Varanger kommune

Hasvik kommune, Postboks 43, 9593 BREIVIKBOTN

Alta kommune, Postboks 1403, 9506 ALTA

Kautokeino kommune, Bredbuktnesveien 6, 9520 KAUTOKEINO

Tana kommune, Rådhusveien 3, 9845 TANA

Lebesby kommune, Postboks 38, 9790 KJØLLEFJORD

Hammerfest kommune, Postboks 1224, 9616 HAMMERFEST

Kopi til:

Alta kommune, Gjermund Abrahamsen Wik

Hammerfest kommune, Torild Ebeltoft

Lebesby kommune, Andreas Hoffmann

Sør-Varanger kommune, Kjerstin Møllebakken

Kautokeino kommune, June Brita Eira

Tana kommune, Anu Saari, Jørn Aslaksen

Vest-Finnmark Regionråd, Postboks 43, 9593 BREIVIKBOTN